

KRAPINSKI vjesnik

INFORMATIVNO-POLITIČKI MAGAZIN KRAPINSKO-ZAGORSKE ŽUPANIJE • Godina VI. • Broj 58 • Studeni 2009. • ISSN 1334-9317

AKTUALNI RAZGOVORI

Prof. dr. Andrija Hebrang:

**ZAŠTO SE BOJE
DESNIČARA NA
ČELU DRŽAVE?**

ZAGORSKI KORIJENI

Mr. sc. Stjepan Adanić:

**MOJ JE DOM TAMO
GDJE SAM ROĐEN**

Reporterska inspekcija

**MOŽE LI
NK ZAGOREC DO VRHA**

IZ UMJETNIČKE RADIONICE

Velimir Trnski:

**DAO BIH CIJELI
PARIZ ZA SVOJU
PODRAVINU!**

Tema broja

**ZBOG ČEGA TOLIKI
JURIŠAJU NA
PANTOVČAK?**

Tragom događaja

**TKO JE SVE BLJEŠTAO NA
"KRIJESNICI"?**

Slir
BAR
kavana • lounge • cocktail bar

D. Škreblić
PHOTOGRAPHY

www.dfa.hr

info@dfa.hr

+385 98 698 990

IZ SADRŽAJA

AKTUALNO

4 TKO ĆE USELITI U PRIMAMLJIVE DVORE PANTOVČAKA?

Kao nikad do sada u predsjedničku utrku ulazi veliki broj respektabilnih kandidata. Mnogo prava, a malo obveza – činjenica je koja zasigurno motivira

7 NAGLASAK

Županijske međe Krapinskog vjesnika – tema je kojom se bavi naš glavni urednik u svom komentaru

13 ODVOJENO MIŠLJENJE

Kako se dogodilo da se Nobelova nagrada američkom predsjedniku dodijeli na kredit, na osnovu ničeg konkretnog, komentira naš Zdravko Mršić

16 OSOBA MJESECA

Tko je Tomislav Kuharić, kojem je tek 27 ljeta, a uskoro će zazorati svoju svjetsku brazdu na natjecanju najboljih orača svijeta na Novom Zelandu

18 ZAGORSKIM STEZAMA

Ako vidite neku osobu s fotoaparatom kako se penje po vašem brijegu - ne brinite! To su zasigurno naši reporteri

KULTURA I MAGAZIN

32 KRIJESNICA

Kako je ovaj put zabljesnula 13. po redu Krijesnica?

43 POGLED

S OPATOVINE
 O tempora, o mores... - kolumna Zlatka Viteza

44 IZ UMJETNIČKE RADIONICE

Velimir Trnski – slikar koji tvrdi da daje cijeli Pariz za svoju Podravinu

46 PJESNIČKA RIJEČ

Što nam je donijela poezija ovogodišnje Krijesnice

[NE]JOBIČNI LJUDI

50 ZAGORCI U SVIJETU

Znanjem do krova svijeta - kako je Josip Sakač iz Zagorja završio u Duisburgu, te postao uspješan stručnjak i poslovni čovjek, aktivist u hrvatskim klubovima i promicatelj Zagorja i Hrvatske

SPORT

55 SPORTSKI SUSRETI

U Krapini je u odličnoj organizaciji održano 14. po redu Državno športsko natjecanje veterana i dragovoljaca domovinskog rata Republike Hrvatske

ske „Krapina 2009.“

56 REPORTERSKA INSPEKCIJA

Zašto je NK Zagorec nakon impresivnog starta na početku sezone pao, promijenio trenera, te koliko je koji igrač svojim [ne]zalaganjem pridonio tome

58 SPORTOSKOP

NK Rudar - ponosna prošlost i svijetla budućnost rudnika nogometnih talenata počela je u vrijeme kad se nogomet igrao iz zadovoljstva, a plaća bila čast da se igra u voljenom klubu

INFO

62 PREPORUKE IZ KNJIŽNICE

63 ZAVRŠETAK AKCIJE

Upoznajte najbolje u našoj prestižnoj akciji - tražimo najljepše vrtove i okućnice

65 HOROSKOP

66 ZAGORSKA ZANOVETANJA

Tko je kriv što je Lijepa Naša postala zemlja mafijaša i kontejneraša – analizira u svom komentaru Milivoj Pašiček

Prof. dr. ANDRIJA HEBRANG

Kako vidi zahuktalu predsjedničku predkampanju, svoj položaj i svoje šanse? Kakvi su njegovi pogledi na sadašnji i buduć trenutak Hrvatske? - samo su neka pitanja na koja daje odgovore naš aktualni razgovor

STJEPAN ADANIĆ

Stjepan Adanić - državni tajnik u MOBMS-u, rođeni Lobarčanin, govori o sudjelovanju u Domovinskom ratu, sadašnjosti, te planovima za budućnost

ZLATKO DEVENIČAR

Glazba mu ispunjava život, s prijateljima voli zasvirati harmoniku, zaigrati pikado. Jednog dana želi nastupiti na Krapinskog festivalu i Krijesnici. I nije nesretan, iako je slijep

Sljedeći broj Krapinskog vjesnika potražite
26. studenog 2009.

KRAPINSKI vjesnik

Informativno-politički magazin
 Krapinsko-zagorske županije

Broj 58, godina VI,
 26. listopada 2009.

Na naslovnici
 Maja Vučić

Nakladnik:
 Radio Hrvatsko zagorje
 Krapina d.o.o.

Štalište hrvatskog narodnog preporoda 13,
 49 000 Krapina

Telefon: 049 372 665
 Fax: 049 372 068
 E-mail: krapinski-vjesnik@radio-krapina.hr

Direktorica društva:
 Tanja Gregurović

Glavni urednik:
 Žarko Tušek

Zamjenica glavnog urednika:
 Monika Briševac

Stručni savjetnik:
 Milivoj Pašiček

Redakcija:
 Drago Kozina, Nada Vincelj, Tomislav Lež,
 Vlasta Krklec, Nikola Dunaj, Kristina Pavlović,
 Krunoslav Tušek

Marketing:
 Klementina Cerovečki, Boris Uhernik, Dubravko Sopek, Damir Glas, Berislav Obadić
 marketing@radio-krapina.hr

Grafička priprema i dizajn:
 Marijan Pupačić
 marijan.pupacic@gmail.com

Tisak:
 Glas Slavonije d. d.
 Ulica Republike Hrvatske 20, 31 000 Osijek
 glas@glas-slavonije.t-com.hr

Krapinski vjesnik izlazi zadnji četvrtak u mjesecu. Rukopisi se ne vraćaju. Članci i fotografije objavljeni u magazinu vlasništvo su uredništva i ne mogu se rabiti za objavljivanje ili u druge svrhe. Tekstove i fotografije dopušteno je prenositi samo uz dogovor s redakcijom i navođenjem izvora. Magazin se dijeli besplatno.

www.nekretnine-zagorje.com

NEKRETNINE ZAGORJE

***Kupujemo *Prodajemo**

***Posredujemo**

mob:099 / 444 0 999

e-mail: marko@nekretnine-zagorje.com

Tko će useliti u primamljive dvore Pantovčaka?

Iako tek slijede dani u kojima će predsjednički izbori zauzimati glavno mjesto u medijskom prostoru, predizborna pretkampanja dobro se zahuktala. Možda, kao nikada do sada, u predsjedničku utrku ulazi velik broj respektabilnih kandidata koji, kako s aspekta snage vlastite društveno – političke pozicije tako i s aspekta snage stranaka koje eventual-

vlast, imala je dva kandidata, Dražena Budišu i Stjepana Mesića. Iako je Budiša uživao respektabilnu popularnost javnosti, do same kampanje u anketama nije pobjeđivao Matu Granića. Stjepan Mesić činio se autsajderom. Ipak, kako su se odnosi unutar HDZ – a pogoršavali zvijezda Mate Granića sve više je tamnila. Istovremeno, kampanja Stjepana Mesića

Mnogo prava, malo obveza. Upravo je to jedna od činjenica koja motivira mnoga istaknuta lica da uđu u predsjedničku utrku koja je pred nama

sajdera Stjepana Mesića. Nevezano što će taj trenutak do kraja mandata obilježiti odnose unutar trećesiječanjske koalicije te ih naposljetku dovesti

Veliki i iznenađujući uspjeh nepoznatog poslovnog čovjeka iz SAD –a, Borisa Mikšića, koji je ozbiljno zaprijetio ugledu i ambicijama sadašnje premijerke, a tadašnje predsjedničke kandidatkinje HDZ – a Jadranke Kosor, samo je potvrdio tezu o populizmu kao glavnom političkom oružju hrvatske političke scene koje je u političku arenu uveo upravo Stjepan Mesić. Populistički, kako je komunicirao s javnošću, Stjepan Mesić je pristupao obećanjima koje je najavljivao prije nego što je postao predsjednik. Jedno od njih je i smanjenje ustavnih ovlasti predsjednika, te uvođenje parlamentarne demokracije kao sustav ustrojstva hrvatske države i vlasti. Već tamo 2001., upravo na njegovom političkom sukobu s pokojnim Ivicom Račanom, nastalo je aktualno ustavno – pravno uređenje.

MNOGO PRAVA – MALO OBVEZA

Činjenica da Hrvatska nije do kraja prešla na parlamentarni politički sustav u kojemu je uloga predsjednika prije svega protokolarna, u što su se kleli svi lideri opozicije s kraja devedesetih prije nego što su preuzeli vlast od HDZ – a trećeg siječnja 2000., nije nikakva posljedica potrebe za predsjednikom kao kontrolnim mehanizmom Vlade, već je to jednostavno posljedica političke trgovine Stjepana Mesića kao predsjednika države i Ivice Račana kao premijera ondašnje koalicijske Vlade. Nažalost, upravo iz te političke trgovine proizlaze sve aktualnosti, izazovi, ali i problemi vezani uz ulogu predsjednika Republike Hrvatske. Iako stvaran legitimitet za vođenjem države i donošenjem ključnih odluka za sudbine i živote svih hrvatskih građana ima upravo

Vlada, predsjedniku države ostale su mnoge ovlasti preko kojih itekako može utjecati na politiku izvršne vlasti, a koje ga ničim ne obvezuju prema građanima. Mnogo prava, malo obveza. Upravo je to jedna od činjenica koja motivira mnoga

istaknuta lica da uđu u predsjedničku utrku koja je pred nama. Hrvatski Ustav im ako pobijede, naime, omogućava vrlo komotnu poziciju narodnog heroja, neposrednog izabranog lidera koji bez problema može dijeliti packe, kojeg

se svaka vlast mora bojati, a koji se uvijek može izvući i za sve što uistinu ne vrijedi i što je uistinu problem u državi krivnju svaliti na premijera, ministre, te političke stranke. Promatrati predsjedničke izbore a ne imati na umu navedeno, znači ne

razumijeti politički život zemlje u kojoj živimo. Zbog toga za onog koji postane predsjednikom Hrvatske u ovakvim političkim i ustavnim odnosima, bez imalo zastezanja možemo narodski reći da mu je pala sjekira u med. kv

no stoje iza njih, mogu s pravom očekivati ulazak u drugi predsjednički krug, ili čak pobjedu u predsjedničkim izborima koji su pred nama. Zanimljivosti izbora svakako doprinose i predsjedničke kampanje koje su iza nas. Prisjetimo se, na kratko, posljednja dva izborna ciklusa, nakon smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. U pretkampanji za predsjedničke izbore 2000., unatoč velikim problemima unutar tadašnjih frakcija podijeljenog HDZ – a, većina anketa najveću je šansu davala realtivno popularnom kandidatu HDZ – a, dugogodišnjem ministru vanjskih poslova RH Mati Graniću. Koalicija, koja će trećeg siječnja 2000. preuzeti

okupljala je, na očigledno iznenađenje mnogih, sve više pristaša. Naglašeno populističkim temama o preseljenju s Pantovčaka, o obračunu s privatizacijskim kriminalom, o smanjenju predsjedničkih ovlasti itd.

POPULIZAM NA VISOKOJ CIJENI

Mesić je uspio dovoljno podgrijati mase i uvjeriti većinu da će uistinu biti predsjednik – građanin, kako se u kampanji nazivao. Takvom opće prihvaćenom populizmu nije mogao parirati konzervativni Dražen Budiša, okružen crvenom političkom okolinom koja ga nikada nije istinski mogla prihvatiti. U drugom krugu uvjerljivo je izgubio od dotadašnjeg aut-

do teških unutarnjih problema, raspada i gubitka narednih parlamentarnih izbora, isti je događaj preokrenuo koncepciju većine političkih kampanja koje su slijedile nakon toga. Populizam je postao glavno oružje hrvatske političke scene, populisti najuspješniji političari, a sam Mesić godinama najomiljeniji hrvatski građanin. Predsjednički izbori 2005. samo su slijed svega navedenog. Mesićeva karizma, stvarana daljnjim vođenjem naglašeno populističke politike u kojoj su saveznici svi koji su na političkom prostoru spremni uzdizati njegov lik i djelo, bila je prejaka za ostale predsjedničke protukandidate i Mesić pobjeđuje još premoćnije nego 2000.

Zagorci se ne uzbuđuju oko predsjedničkih izbora

Lideri političkih stranaka na području Krapinsko – zagorske županije ne pokazuju neki pretjerani interes oko predsjedničkog izbornog ciklusa koji je pred nama. Dojma smo da su im njihove političke sudbine i poslovi koje obnašaju daleko na prvom mjestu. Jednako tako ne uzbuđuju se što između silinom kandidata nema nikoga iz Zagorja. Pripremio Drago Kozina

Stanko Majdak, HSS
Za neke su predsjednički izbori samo cirkus

Imamo mali milijun onih koji bi željeli biti predsjednikom Hrvatske. Za neke je to neka vrsta cirkusa u kojemu traže malo medijske pažnje. Znakovito je da je velik dio kandidata vezan uz HDZ kao bazičnu stranku. HDZ napuštaju jaki igrači i nastupaju samostalno. Sve to za političke znalce nije ništa neočekivano. Želio bih još samo dodati da sva ta galama koja se stvara te sve ono glavno što nas tek očekuje, porezne obveznike stoji mnogo novca.

Milivoj Škvorc, HDZ
Potrebno je poštivati svakog kandidata

Kampanja će očigledno biti dugačka i naporna. Pretpostavljam da će biti još kandidata, uz one koji su se do sada medijski eksponirali. Mi u našoj stranci očekujemo da će naš kandidat dr. Andrija Hebrang dobro proći, posebno ovdje u Krapinsko – zagorskoj županiji, te naposljetku pobijediti. Smatram da Andrija Hebrang kod nas uživa široku podršku velikog dijela birača, a ne samo sedam tisuća članova koliko ih HDZ ima u KZZ. Teško je posebno komentirati činjenicu ovolikog broja kandidata. Ja si ne

bih dozvolio diskreditirati nekoga. Svatko tko uspije skupiti dovoljan broj potpisa jest kandidat prema Ustavu i zakonu, i mora ga se poštivati.

Mi Zagorci smo dali prvog predsjednika Hrvatske koji je imao snage u najtežim vremenima naše povijesti utemeljiti slobodnu i nezavisnu hrvatsku državu tako da ne moramo biti razočarani što sada nema kandidata iz Zagorja. Iako još ništa ne znamo, možda se koji Zagorec kandidira i na ovim predsjedničkim izborima.

Andelko Topolovec, HNS
Nije važno što Zagorac nije među predsjedničkim kandidatima

Izvažemo li karakteristike kandidata koji su do sada istakli svoju kandidaturu za izbor predsjednika Republike, onda HNS svakako najbolje stoji. No, pitanje je hoće li to biračko tijelo prepoznati. Svi znamo kako su neki moćni u angažiranju svoje glasačke mašinerije. Ipak, pomutnju će zasigurno izazvati tzv. „prebjezi“, članovi stranaka koji se kandidiraju mimo volje stranaka. Što se pak tiče Zagoraca i njihova sudjelovanja onda mogu reći, da se malo našalim, kako moramo šansu malo dati i drugima. To ionako nije toliko važno, koliko je važno imati naše Zagorce na istaknutim mjestima u Vla-

di i ministarstvima gdje se donose odluke o projektima naših gradova i općina.

Josip Kovačić, HSU
Kada sam došao do brojke 15 - odustao sam

Teško je ozbiljno komentirati sve ovo što je vezano uz predsjedničke izbore. Kad sam u zbrajanju potencijalnih kandidata došao do broja 15 odustao sam. Mi iz HSU-a sve to promatramo više sa strane, jer svojeg kandidata nemamo. Ali, to ne znači da će i ti izbori proći mimo nas. Pričekat ćemo, kako je odlučeno u vrhu stranke, te se opredijeliti prije drugog kruga. A kako komentiram to da među kandidatima nema Zagorca?! Pa, mi smo na tim funkcijama imali svoje ljude dosta dugo, ali oni su za Zagorje, po meni, premalo napravili.

Sonja Borovčak, SDP
Mediji moraju ostati neutralni

Kad uspoređujem ranije izbore, budući da sam kroz sve dosadašnje bila stranački angažirana, čini mi se da smo svemu tome pristupili ozbiljnije. Iako je i onda bilo više kandidata, sve je to bilo daleko od današnjih brojki. Potenciranjem ovako velikog broja kandidata, kao da se želi umanjiti funkcija predsjednika Republike koja je možda i najvažnija u našem ustavnim poretku. Tome doprinose i mediji koji favoriziraju neke kandidate.

Smatram da smo mi u SDP-u tome pristupili na transparentan način. Imamo ozbiljnog kandidata koji će moći udovoljiti svim zadacima koji će se pred njega postavljati. Što se pak nas Zagoraca tiče, izgleda da se mi držimo malo po strani. Ja smatram

da bi se kroz buduće vrijeme mnogi mladi Zagorci trebali više aktivnije pojavljivati u politici, pa će i neki budući predsjednik ponovno biti iz Zagorja.

Stanko Belina, ZDS
Neki kandidati traže podršku ZDS - a

Smatram da je pojavljivanje velikog broja kandidata dobro, iako, realno govoreći, tek mali broj kandidata ima kakve-takve šanse. Držim isto tako da u svemu tome neće od presudnog utjecaja biti podrška stranaka. Današnji predsjednički izbori su individualizirani, sve se okreće oko same osobe. Uostalom, zar to nije najbolje pokazao izbor sadašnjeg predsjednika. Mogu isto tako reći, budući da naša stranka nema svojeg kandidata, da već nekih zahtjeva za podrškom imamo. Zagorje trenutno nema kandidata, ali to nije naš najveći problem. Naš je problem što se mi strateški ne pripremamo na vrijeme nakon gospodina Jarmjaka, u čijoj je sjeni cjelokupna politika ove županije posljednjih godina. A i ono će, neminovno, doći. kv

Dr. sc. Božo Skoko

Političke kampanje istinski su medijski show!

Kakva je vaša ocjena dosadašnjeg tijeka predsjedničke „pretkampanje“ s aspekta stručnjaka za odnose s javnošću?

- Neki su kandidati krenuli dovoljno rano, očito vjerujući kako će time steći prednost. Međutim, nakon što su ispucali svoje ključne poruke i predstavili se javnosti, kao da je došlo do zamora – i njih, i medija, i javnosti. Drugi se nisu čak ni kandidirali kako bi se sačuvali za završnicu i kako bi dobili na medijskoj pozornosti, međutim dio javnosti to iščekivanje već pomalo živcira. Zapravo različite su strategije i taktike, i u načelu pristup ovisi o kandidatu, uvjetima kandidature ali i strategiji njihova političkog marketinga. Iako imamo veliki broj potencijalnih kandidata, pretkampanja nije previše zanimljiva, niti smo uspjeli vidjeti previše vizionarskih pogleda na hrvatsku budućnost. Usudim se reći – prilično stereotipno, barem za sada!

• **Kako gledate na situaciju u kojoj se dio visoko pozicioniranih stranačkih ljudi odlučio učiti u predsjedničku utrku mimo službenih odluka svojih stranaka?**

- Očito da su imali dovoljno prostora u vlastitim strankama da pokažu svoje ambicije, ne bi išli samostalnim putem. SDP je u tom smislu pokušao napraviti de-

mokratski iskorak organiziranjem pretkampanje, ali je izvedba bila daleko od demokratskih načela, kojima se vode njihove kolege u SAD-u. Svaki član ili dužnosnik stranke treba dobiti priliku za napredovanje, na temelju vlastitih sposobnosti i popularnosti, a ne da bude ovisan isključivo o volji i izboru stranačkog šefa. To je inače problem naših stranaka. U suvremenoj hrvatskoj povijesti imali smo veliki broj slučajeva u kojima su pojedinci napuštali vlastite stranke, i time uglavnom završavali svoje političke karijere. Ali ima i nekoliko uspješnih slučajeva, gdje su pojedinci dobili na popularnosti kada su napustili vlastite stranke. Kad je u pitanju izbor predsjednika države, znamo da su ti izbori personalizirani i veza kandidata i stranke je puno manja nego na parlamentarnim izborima. Prema tome više se gleda na osobnost nego na stranačku pripadnost. Međutim, stranačka infrastruktura ponekad je nenaodknavna prednost.

BITI PREDsjedNIK – NAJČASNIJA DUŽNOST

• **Je li u Hrvatskoj došlo vrijeme u kojemu stranke kao institucije možda polako gube realnu političku snagu, ili je samo došlo do zamora stranačkog materijala**

Kao prilog ovomjesečnoj temi broja, na ključna stručna i politička pitanja vezana uz predstojeće predsjedničke izbore, za čitatelje Krapinskog vjesnika ekskluzivno odgovara po mnogima najutjecajnijim hrvatskim stručnjak za politički marketing **dr. sc. Božo Skoko** s Fakulteta političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu

kojeg bi trebalo „osuvremeniti“ i osvježiti?

- Ovakvo vođene stranke, u kojima se većina članstva pokorava uskoj stranačkoj hijerarhiji kako bi zahvaljujući toj „milosti“ mogli napredovati, stvar je prošlosti i sigurno je da ne izaziva povjerenje javnosti. U trenutku kad pojedinci, koji su se dokazali i uživaju u popularnosti na terenu, budu dobivali priliku, ili budu izravno birani a ne preko strogo definirane stranačke liste, stranke će shvatiti da moraju presložiti svoje snage i mijenjati koncepte djelovanja. Uostalom to su pokazali lokalni izbori, na koji-

Ive Sanadera, koje u centar političkog života zemlje stavljaju Ured premijera?

- To ovisi isključivo o osobnosti budućeg predsjednika. Najlakše je ići linijom manjeg otpora, pozivati se na smanjene ovlasti i pomalo kritizirati s Pantovčaka, uživajući u predsjedničkim privilegijama. Svjetska iskustva pokazuju kako su pojedini predsjednici čak i s manjim ovlastima, ali velikom karizmom, poput Havela, uvelike unaprijedili ne samo međunarodni položaj svoje zemlje, već i odnose unutar države. Kako bi budući predsjednik potaknuo

ma su gubili slabi pojedinci jakih stranaka, a dobivali neovisni, ili čak predstavnici manjih stranaka. Prema tome, stranke koje ponude nova lica u politici, nove vizije i ideje te veću odlučnost u provedbi projekata dobit će povjerenje birača.

• **Zbog čega se toliko jakih društvenih i političkih osobnosti uključuje u kampanju za predsjedničke izbore kada svi znamo koje su realne ustavne ovlasti i mogućnosti predsjednika?**

- Mislim da su posrijedi dvije činjenice. Biti predsjednik države ipak je najčasnija dužnost, koju državljanin Hrvatske može obnašati, bez obzira na stvarne ovlasti. S druge strane ovlasti ipak nisu tako minorne, kako ih se do sada često predstavljalo. Predsjednik sukreira vanjsku politiku i supravlja diplomacijom. Vrhovni je zapovjednik oružanih snaga i nadzire rad tajnih službi. Uz to može predlagati inicijative i rješavanja hrvatskoj Vladi. Pravo je pitanje koliko predsjednik ima motiva, volje i želje stvarno mijenjati Hrvatsku.

• **Mislite li da je realno očekivati značajnu ulogu budućeg predsjednika u formiranju političkog života naše zemlje ili će se nastaviti političke i pravne tendencije iz ustavnih promjena 2001., te premijerskih mandata**

zajedništvo, nadišao podjele, vratio dostojanstvo i optimizam hrvatskom narodu, motivirao ljude na rad, otvorio nova tržišta u inozemstvu i sl. ne trebaju mu posebne ovlasti, već samo dobra volja, vizija i sposobnost da to učini.

DOJAM ZASJENJUJE SADRŽAJ

• **Smatrate li da hrvatska politička elita dovoljno razumije važnost političkog marketinga, ili još postoji zazor od njega?**

- Mislim da sve više shvaća i prihvaća važnost političkog marketinga. O tome svjedoči činjenica da gotovo svi kandidati imaju svoje savjetnike za odnose s javnošću te stručnjake za politički marketing. Pravo je pitanje koliko koriste njihove usluge, a koliko se ponašaju po vlastitom nahođenju. Živimo u vremenu medija, globalizacije, slika, interneta, showa... Ne može biti svatko stručnjak za to, pa je postalo neophodno angažirati profesionalce. Oni koji to ne učine, ostat će uskraćeni za uspjeh. Nitko ne može biti svoj majstor. Znamo da su mnogi od kandidata sigurno puno kvalitetniji od dojma koji javnost ima o njima, jer imidž nikada nije realan odraz stvarnosti. Uostalom uopće više nije važno što je realnost već što ljudi misle da je istina. Birači nisu krivi što nekoga nisu upo-

znali u pravom svjetlu a na medije i njihov način praćenja kandidata ne možemo utjecati. Prema tome, sami kandidati bi se trebali zapitati kako se predstavljaju u javnosti i kako komuniciraju s medijima i građanima, odnosno zašto javnost o njima ima takav dojam. Cilj svakog političara bi trebao biti da ljudi o njemu imaju bolje mišljenje, nego oni koji ga stvarno poznaju.

• **Koliki je stvarni utjecaj imidža u politici?**

- Moć imidža u politici osjetili smo već daleke 1960. kad su se pred više od 66 milijuna TV gledatelja sučelili američki predsjednički kandidati, autoritativni Richard Nixon i mladi poletni John Kennedy. Iako je Nixon govorio vrlo pametno i sadržajno, Kennedyjeva televizičnost, energija i mladost ostavila je bolji dojam na američke birače, te je pobijedio. Od tada do danas, zahvaljujući televiziji i masovnim medijima, politika općenito a posebice predizborne kampanje postaju istinski show, u kojem se najprije gleda a potom sluša. Imidž, odnosno dojam zasjenjuje sadržaj. Američki teoretičar Boorstin kaže kako birači više ne biraju najboljeg kandidata već onoga koji će se svojim imidžom najbolje uklopiti u imidž Bijele kuće. Zahvaljujući globalnim medijima, razvoju demokracije i trendovima u političkom marketingu, i Hrvatska sve više poprima taj američki stil. Više nije prednost biti pametan, ozbiljan, sustavan pa ni dobar retorikar. Kandidat koji želi postati predsjednik mora dobro nastupati u medijima i biti komunikativan, mora imati prepoznatljiv stil i dobro se odijevati. Mora imati jasnu viziju te kratke i sadržajne poruke, i ne upuštati se tijekom kampanje u dubokoumne rasprave koje prosječan birač ne može razumjeti. Mora plijeniti pozornost medija i birača, odnosno biti zanimljiv i proizvoditi događaje, priče, vijesti... Ljudi nemaju ni vremena ni živaca da se baviti kandidatima, njihovim opsežnim programima i vizijama. Oni donose stav o njima na temelju njihovih nastupa na televiziji, novinskih reportaža ili susreta na terenu. O kandidatima se informiraju - ne samo kroz njihove nastupe i poruke, već i kroz tračeve i dezinformacije koji kruže o njima, ali i kroz njihove neaktivnosti i propuste. U

samo nekoliko sekundi kandidati tako mogu zaraditi naklonost ili postati antipatični.

MUDRI POLITIČARI OSLUŠKUJU GRAĐANE

• **Jadan dio javnosti politički marketing povezuje s političkim spinom a vodeće ljude koji se bave političkim marketingom naziva tzv. spin doktorima. Koja je uopće uloga kvalitetne političke komunikacije u suvremenoj politici, te po čemu se on razlikuje od tzv. političkog spina.**

- Istina je da živimo u doba spina, koji nam političare prezentira boljima nego stvarno jesu i koji ponekad manipulira našom slikom o njima. Mnogobrojne su metode koje koristi, i vrlo često graniči s propagandom u pakiranju stvarne istine. S druge strane politička komunikacija, odnosno komunikacija vlasti ili stranaka s medijima i građanima je postala pitanje pristojnosti. Otvorenost, transparentnost i međusobno razumijevanje su preduvjet svakog političkog uspjeha. Mudri političari osluškujaju što građani žele i trebaju, te se nastoje prilagoditi njihovim željama i potrebama. Redovito ih informiraju o svim svojim aktivnostima i planovima te traže mišljenje javnosti, kako bi osigurali naklonost... To su dosezi demokracije. U onom trenutku kad se pojavi manipulacija u toj komunikaciji, riječ je o spinu. On je naša stvarnost i protiv njega se teško bori. Dobra informiranost i obrazovanje jedino nam mogu pomoći da razotkrijemo manipulacije u politici ali i medijima.

• **Za kraj, kakvu predsjedničku kampanju Vi očekujete i koji će sloj građana predusudno odlučiti o budućem predsjedniku?**

- Mislim da će biti velika borba između vodećih kandidata za ulazak u drugi krug, te će zbog njihove brojnosti o ulasku u drugi krug odlučivati relativno mali postotak. Završnica kampanje će sigurno biti dosta žestoka, jer će se za finale očito boriti službeni kandidati dvije velike stranke, te oni koji su napustili te tabore. Bit će presudno motivirati birače, posebno one neodlučne te ih uvjeriti da je baš taj kandidat najbolji izbor. Zbog ranije navedenih konstelacija snaga među kandidatima, na ovim izborima će uistinu odlučivati svaki glas. kv

Kada je promoviran Krapinski vjesnik kao novi medijski brend na prostoru Krapinsko – zagorske županije, definirali smo ga kao informativno - politički magazin naše županije. Javno smo progovorili o našoj koncepciji, o viziji kojom se vodimo, te o svim as-

koja nas je na početku neobično smetala, jer naprosto nismo mogli vjerovati da u našoj županiji vlada takav lokal šovinizam, iz dana u dan sve se više demantira.

Po nama nije važno kako se medij zove već što u njemu piše, te da li on svojom

Županijske međe Krapinskog vjesnika

Piše Žarko Tušek

pektima sadržaja koji se nalaze ili će se naći u Krapinskom vjesniku. Zbog toga nam je neizmerno drago kada su reakcije s terena pozitivne i kada je jasno da nas ljudi istinski prihvaćaju. Prošlim brojem distribucijom smo ušli u područje gdje nas do sada nije bilo. Iako se u koncepciji našeg razvoja precizno zna kada i u kojem trenutku sami sebi možemo dozvoliti, isključivo zbog želje da budemo što profesionalniji u odnosu prema našim čitateljima, širenje u distribuciji, pozivi naših čitatelja s istoka županije primorali su nas da reagiramo brže nego što smo to možda mislili.

Upravo zbog toga, već u prošlom broju, a pogotovo u ovom broju koji je pred vama, Krapinski vjesnik redovito dolazi na istok naše županije. Zlatar, Lobar, Zlatar Bistrica, Marija Bistrica itd. samo su neke od lokacija u kojima od sada možete redovito naći Krapinski vjesnik. Ono što nas se posebno dojmilo jest činjenica da stereotipi koji žive u političkim elitama nisu, Bogu hvala, uzeli previše maha među stanovništvom naše županije. Detalj na koji su nas najviše upozoravali jest činjenica da u Krapinsko – zagorskoj županiji ne može uspjeti medij koji bi se istovremeno obraćao cjelokupnom stanovništvu, a koji u naslovu nosi naziv jednog grada – Krapine. Teza

tematikom teži ka tome da bude prihvaćen od svih, ili se bavi isključivo jednom populacijom ili jednom dijelom stanovništva. Oni koji su smatrali da Krapinski vjesnik zbog svojeg imena to ne može postići, očigledno smatraju da su Zagorci, stanovnici naše županije, manje inteligentni i prosvjeđeni od milijuna čitatelja New York Timesa, Washington Posta, Frankfurter Allgemeine Zeitunga, ili, ako želite nešto bliže, Varaždinskih vijesti. Krapinski vjesnik s ponosom nosi naslov glavnog grada naše županije, grada koji je metropola svih naših stanovnika i kulturna prijestolnica kajkavske kulture koja pak, daleko prelazi okvire ne samo naše županije, nego i cijele zagorske regije.

Kao što svaki Zagorac s ponosom dolazi u Krapinu osjetiti duh istinskog kajkavskog zajedništva koje prenose mnogobrojne kulturne manifestacije koje se u Krapini tijekom godine održavaju, tako svaki Zagorac s ponosom može čitati novine koje nose ime glavnog grada županije, a jednako im pripadaju kao što pripadaju stanovnicima koji žive na samom Gajevom trgu u Krapini. Zato svim našim čitateljima diljem županije, ali i šire, koji uistinu prepoznaju vrijednosti o kojima govorimo, zahvala na podršci. Pišite nam i zovite nas i dalje. Mi smo uistinu vaš medij. kv

Nedavno su neki naši lokalni mediji objavili informaciju da su dva lokalna medija potpisala sporazum o suradnji u promociji Zagorja zajedno s Krapinsko – zagorskom županijom. Neki mediji su objavili da se radi o sporazumu koji je naša županija potpisala s najjačim zagorskim medijima. Ne mislimo ulaziti u ocjene tko je koliko jak i moćan. Pogotovo nam je to neprimjereno u vremenu kada lokalni mediji nekih drugih regija ostvaruju deseterostruko veće naklade nego što to čine naše novine ili imaju deseterostruko veći realni utjecaj na tamošnja politička zbivanja.

Ipak, smatramo da bi i ostali mediji, kojih ima puno, a sa zagorskim krajem, kako kroz godine rada tako i kroz stvaranje istinskih kulturnih vrijednosti, žive desetljećima duže nego ovi tzv. veliki mediji, mogli i te kako doprinijeti promociji Zagorja. Šteta što ih se ne zove. Osim ako ta poslovna ekskluziva, iza koje se nadamo da ne stoji javni novac, nije predodređena za probrane – privatne medije. Uostalom, kako raditi promociju Zagorja, ako je pola Zagorja izvan te promotivne priče?! kv

Gospodine Hebrang kakvi su vaši dojmovi iz pretkampanje u kojoj se trenutno nalazite?

- U tijeku je obilazak županija, u kojima imam niz susreta sa članicama i članovima stranke. Naši ljudi su iskreni i topli u komunikaciji, tako da su ti susreti vrlo ugodni i često nezaboravni. U tim obilascima terena ne tražim nikakvu potporu agresivno

ili nametljivo, moj cilj je ponajprije vidjeti što ljudi očekuju od budućeg predsjednika i nastojat ću uvažiti njihove sugestije. Susreti s pojedinim skupinama stradalnika iz Domovinskoga rata, ili s braniteljima, ipak su nabijeni posebnim emocijama. To se ne može izbjeći.

• **Ova predsjednička kampanja vjerojatno je vrhunac vaše političke karijere. Opterećuje li**

vas ta činjenica?

- Kada me je Središnji odbor stranke jednoglasno izabrao da budem kandidat za predsjednika Republike Hrvatske osjetio sam da više od toga političar ne može postići. To je najveće priznanje koje sam mogao dobiti za svoj dvadesetogodišnji rad u politici, u kojoj mi je interes Hrvatske uvijek bio najvažniji. Taj motiv me je i povukao u politi-

ku. Iako se cijelo vrijeme nisam prestao baviti svojom liječničkom strukom, kao ni poslom redovitog profesora na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, tih dvadeset godina obilježeno je politikom, pa prema tome i brojnim izborima na svim razinama. Iza mene je petnaestak izbornih kampanja, pa mi ova predsjednička nije po ničemu drugačija od njih. Zato i u nju

ulazim opušteno, jer sam davno naučio izbornu lekciju. Birači ne biraju kandidata po dojmu u posljednja dva mjeseca, nego po ukupnom liku i djelovanju. Na demokratsko tržište stavljam svoj cjelokupni život, svoj svjetonazor, odnos prema državi i njezinim stanovnicima kao i svoj doprinos stvaranju hrvatske države. Ukoliko to birači prepoznaju, bit ću pobjednik i odraditi

sljedeći petogodišnji mandat „punim plućima“. Ako me pak ne prepoznaju, znači da sam na pogrešnom putu i izvući ću pouku. U tom slučaju svu svoju energiju usmjerit ću u svoju struku. Na oba područja imam još planova, zato sam opušten jer rezultat izbora ni u kojem slučaju za mene ne znači kraj karijere.

• **U visokoj politici ste od najranijih dana, možete li usporediti vrijeme od prije desetak godina, s vremenom danas?**

- Razlika u tom razdoblju je u interesima većine građana. Promjena je velika, jer smo prije desetak godina tek dovršavali rat mirnom reintegracijom Podunavlja, ali spremni za ratno rješenje ako mirno ne uspije. Zato su želje i raspoloženje bili podređeni konačnoj pobjedi u neravnopravnom ratu, uz euforiju bliskog konačnog uspjeha. Nakon toga dolazi do otrežnjenja i interes se okreće prema životnom standardu, obnovi ratom porušenoga, a posljednjih godina prema europskim ciljevima na svim područjima. Ta promjena interesa je normalna i politika to mora slijediti. Nakon teških godina ratnih stradanja i odricanja, sada nam treba polet i brz razvoj. Prioriteti su zapošljavanje, životni standard, kvalitetno zdravlje i obrazovanje.

• **Vaše prezime nosi specifičnu težinu u hrvatskoj povijesti. Gotovo vam je nemoguće ući u bilo kakvu polemiku, bez da se vaše stavove i uvjerenja ne preispituje po rodoslovnoj osnovi?**

NEKI KANDIDATI ZA PREDSEDNIKA SU SE SKRIVALI DOK SMO MI BRANILI HRVATSKU

- Moja je obitelj tipična hrvatska priča. Povijesna previranja na hrvatskim prostorima ubrala su goleme žrtve, a moj cilj bavljenja politikom je da se takva krvava povijest više nikada ne ponovi. Zato sam s puno emocija krenuo u stvaranje Hrvatske, zatim u njezinu obranu u Domovinskom ratu, pa prema NATO-u koji nam je dao apso-

Osjećam problematiku Zagorja i Krapinsko-zagorske županije. Pokazao sam to i svojim dosadašnjim radom. Pokrenuo sam obnove svih zagorskih lječilišta nakon rata, pokrenuo sam projekt bolnice u Zaboku 1997. godine zbog čega sam poslije 2000. čak bio pozvan na saslušanje, jer sam financiranje projekta navodno pokrenuo protuzakonito. No savjest mi je čista jer bolnica danas služi bolesnima. Znam i koji projekti trebaju Zagorju – rekao je među ostalim našem uredniku predsjednički kandidat prof. dr. Andrija Hebrang

lutnu sigurnost za dugačko razdoblje. Za mene osobno, u silno utrošenoj energiji za postizanje tih ciljeva pomogle su i žrtve u mojoj obitelji. Kada mi je bilo najteže, sjetio sam se domoljubnih razloga zbog kojih su mi komunisti ubili oca, ali i stotine tisuća žrtava koje su pale za isti cilj. To mi je davalo snage za moj temeljni moto: Da se ne ponovi! Pa i u sadašnjoj borbi za bolji, europski standard, sjetim se siromaštva u kojemu sam odrastao zbog gubitka oca i majke, koju su mi zatvorili kada su mi bile dvije godine, sjetim se gladi i neimaštine i ogromnog rada koju sam morao uložiti da se iz toga izvučem. Zato sada želim pomoći da se ni to više nikome ne ponovi, da normalan standard bude zajamčen svakome. Moja mi je obiteljska tragedija bila motiv, ali istu sudbinu imali su i mnogi drugi. Zato je to bila zajednička tragedija, koja nam mora pomoći da se okrenemo budućnosti.

• **Nedavno ste vodili žučnu polemiku u jednom utjecajnom tjedniku. Smeta li vas kada se netko osjeća pozvanim da sudi o vama, vašoj obitelji i životu s pozicije da upravo on to razumije bolje od vas koji ste taj život živjeli?**

- Na žalost, oni koji su krojili sudbinu meni i mojoj obitelji to pokušavaju i danas. To su oni, koji se ne mogu pomiriti sa činjenicom da je Hrvatska država stvorena zauvijek, oni pokušavaju ocriti njezinu prošlost i sadašnjost jer tako liječe svoje političke rane. No, to mi daje novu snagu u nastojanju

da prošlost potisnemo, ali i da argumentirano odgovorimo onima koji je žele falsificirati. Sve žrtve prošlosti zaslužuju pijetet i dostojanstvo, a neki se s time ne mogu pomiriti. To su oni koji i danas svoju ideologiju stavljaju ispred interesa naroda.

• **Nekoliko predsjedničkih kandidata smatra da će upravo oni biti ti koji će pokupiti glasove desnice. Zbog čega bi, osim što ste kandidat HDZ-a, desno orijentirani birači morali glasovati baš za vas?**

- Mislim da sam svojim cijelim životom pokazao orijentaciju desnog političkog centra i demokratsku orijentaciju. U tome se nikada nisam štedio. Evo primjerice, tko je od tih tzv. desnih kandidata (Vidošević, Primorac pa i navodno poludesnini Bandić) bio branitelj? Kada je desna politička opcija, demokratski izabrana od naroda, bila na čelu obrane od velikosrpske agresije, oni su spavali! Sada im se probudila „desna“ politička svijest! Ugurali su ih u desni politički krug, kako bi oduzeli što više glasova kandidatu HDZ-a, dakle meni. Zašto se boje desničara na čelu države? Ja se ponosim činjenicom, da su pripadnici desnih političkih stranaka većinski u Europskom parlamentu. No to su pravi pripadnici desnoga centra, a ne prigodni desničari kada treba pridobiti, a s time i prevariti birače. Pred ostalim kandidatima, po mojem mišljenju, imam nekoliko prednosti. Najprije, imam program za ubrzani gospodarski razvitak Hrvatske, oni su bez gospodarskog programa osim što

Zašto se boje desničara na čelu države?

Na demokratsko tržište stavljam svoj cjelokupni život, svoj svjetonazor, odnos prema državi i njezinim stanovnicima kao i svoj doprinos stvaranju hrvatske države. Ukoliko to birači prepoznaju, bit ću pobjednik i odraditi sljedeći petogodišnji mandat „punim plućima“. Ako me pak ne prepoznaju, znači da sam na pogrešnom putu i izvući ću pouku.

kritiziraju sve postojeće. Imam i program za vraćanje državotvornog ponosa, što će nam omogućiti da u EU ne uđemo pogнутe glave. Dosljedan sam političar koji je do sada bio član samo jedne stranke i nikada ju nije ostavljao, ostali su ostavljali svoje stranke i odirali ih se kada im je to nalagao osobni interes. Sve što imamo moja supruga i ja stekli smo radom. Kao dokaz dajem podatak da je naša ukupna imovina manja od zbroje naših mjesečnih plaća u radnom vijeku, dok imovina većine višestruko prelazi životnu zaradu, iako su cijelo vrijeme bili na političkim funkcijama! Napokon, na kraju ali za mene najvažnije:

Jedini sam od kandidata koji je bio dragovoljac Domovinskog rata od prvog do zadnjeg dana, prisutan na svim bojišnicama a nositelj sam osam odličja s kojima se ponosim! Toliko odličja nemaju svi ostali kandidati, jer su se skrivali dok smo mi branili Hrvatsku.

PREDSEDNIK SVIH POLITIČKIH OPCIJA A NE SAMO JEDNE

• **Kako komentirate ankete u kojima jedan dio birača HDZ-a, favorizira druge predsjedničke kandidate?**

- Dio stranačkog tijela je zbunjeno, jer HDZ će imati čak tri kandidata, a samo jednog le-

galno izabranog! Ostaloj dvojici sam nudio ponovne unutarstranačke izbore, ali su odbili. Zašto? Odgovor znaju samo oni. No, u obilasku stranačkog biračkog tijela razotkrivam tko je tko u toj nekorektnoj političkoj priči. Dojučerašnji članovi HDZ-a sada napuštaju stranku koja ih je od političkih anonimaca uzdigla do političkih visina. Kako sada zbog osobnih interesa ostavljaju stranku tako će sutra i svoje birače. Mislim da je tu poruku iz njihove političke neprincipijelnosti lako pročitati.

• **Očekujete li, pod uvjetom da uđete u drugi krug predsjedničkih izbora, podršku svih stranaka koje s HDZ-om čine vladajuću koaliciju?**

- Očekujem da već u prvom krugu podrže moj program. Taj je program dostupan za sve na internetskoj stranici www.hebrang.com. Želim partnere privući i programom, ne samo sa svojim sveukupnim političkim životom.

• **Ponosna Hrvatska sinta-**

gma je koju koristite. Što ona znači u vašem programu i po čemu to Hrvatska danas, moguće, nije ponosna?

- Nisam u ničijem programu vidio ponosnu Hrvatsku! Jedino je Primorac preuzeo taj dio mog slogana kojega sam osmislio pod naslovom: Za europsku i ponosnu Hrvatsku! Jedini sam prijavio autorstvo za taj slogan, jer sam znao da će ga htjeti kopirati. Za mene je sljedeće razdoblje ulaska u EU najvažniji politički prioritet. U EU moramo ubrzati svoj gospodarski razvoj, postići puno veću razinu konkurentnosti naših proizvoda. Zato je to prioritet u mojem programu, u kojemu, za razliku od ostalih konkurenata, ne dajem samo kritiku nego i predlažem rješenja. Za razliku od njih, smatram da budući predsjednik mora predlagati i rješenja, a ne samo kritizirati. To mu omogućava čl. 101. Ustava koji kaže, da predsjednik Republike može Vladi predlagati tematske sjednice. Zato u svom programu na-

Evo primjerice, tko je od tih tzv. desnih kandidata (Vidošević, Primorac, pa i navodno poludesni Bandić) bio branitelj? Kada je desna politička opcija, demokratski izabrana od naroda, bila na čelu obrane od velikosrpske agresije, oni su spavali! Sada im se probudila „desna“ politička svijest! Ugurali su ih u desni politički krug, kako bi oduzeli što više glasova kandidatu HDZ-a, dakle meni.

vodim teme koje bih predlagao, okupio sve hrvatske mozgove za osmišljavanje rješenja te pokušao objediniti ljevicu i desnicu u njihovu provođenju. U tom smislu zamišljam i vraćanje narodnog ponosa na razinu onoga koji imaju druge zemlje EU. Mi smo svoju prošlost pomeli na rubove interesa, a oni slave svoje utemeljitelje i pobjednike. Napokon, mi smo jedina zemlja u Europi koja nema mjesto na koje strane delegacije polažu vijenac za sve koji su dali živote za tu zemlju. Zato to moramo ispraviti, inače nećemo biti ravnopravni ostalim narodima EU koji štite svoj ponos i dostojanstvo.

• **Kako gledate na ulogu predsjednika države danas, a kakva bi po vama trebala biti uloga predsjednika na kraju vašega mandata ako pobijedite, ili primjerice, za deset godina?**

- Mislim da su današnje ovlasti predsjednika dovoljne za puno učinkovitije obnašanje funkcije nego u proteklom mandatu. Ustav mu daje ovlasti u obrani i nacionalnoj sigurnosti, vanjskoj politici i u odgovornosti za ukupnu uravnoteženost politike. No daje mu i ovlasti predlaganja tematskih sjednica Vlade, gdje može pomoći u rješavanju gospodarskih problema. Prije svega, on mora biti predsjednik svih političkih opcija a ne samo jedne. To je velika i važna uloga u razvoju zemlje.

BEZ DR. FRANJE TUĐMANA NE BI BILA HRVATSKE DRŽAVE

• **Vaš program obuhvaća vaše poglede na sva područja života jedne države (gospodarstvo, poljoprivreda, obrazovanje, kultura...). Na koji način vi kao predsjednik možete utjecati na razvoj bilo čega spomenutog?**

- Kao što sam rekao, pred-

sjednik kao vrhovni autoritet može za rješavanje pojedinog problema okupiti sve stručnjake bez obzira na njihovu političku orijentaciju, a svakako i one iz inozemstva. Siguran sam da nam predstoje još brojne reforme čiji je cilj bolji standard naših građanki i građana. To su prije svega reforme poreza i doprinosa, pojačana borba protiv korupcije osobito u javnim nabavama i javnim poduzećima. Zato u svom programu predlažem osnovna rješenja. Predsjednik se ne može povući pred tim problemima, iako bi to bilo najjednostavnije. Budući predsjednik ne smije skupljati poene samo na kritici, nego i na prijedlozima.

• **Smatrate li da je aktualni predsjednik Mesić uravnoteženo i racionalno koristio svoje ovlasti, te da je on uspio postati predsjednik svih građana Hrvatske, kako se voli zvati?**

- Na žalost, uz niz dobrih poteza koje je učinio, predsjednik Mesić nije uspio biti predsjednik svih građanki i građana. Uvijek je naglašavao svoja lijeva politička stajališta, pa to otvoreno čini i sada u kampanji.

• **Predsjednika Mesića često nazivaju prvakom nečega što mediji vole nazivati „detuđmanizacija“. Nije li vama čudno da smo mi jedina zemlja u svijetu koja je umjesto da brani i uzdiže sama krenula u degradaciju vrijednosti na kojima je sazdana?**

- Ne samo da smo jedina zemlja koja se je odrekla svoje najsjajnije prošlosti, nego smo jedina zemlja u kojoj protivnici dr. Tuđmana to šire kroz medije na cjelokupno stanovništvo. Neka o njegovim pogriješcima sudi povijest, ali zaslugu u stvaranju države moramo prihvatiti kao povijesnu činjenicu. Bio sam mu jedan od najbližih suradnika i tvrdim sa sigurnošću da bez dr.

Franje Tuđmana ne bi bilo hrvatske države. Sjetimo se velikosrpske agresije s cijelom tadašnjom jugoslavenskom armijom, uz međunarodnu zabranu da se naoružamo i branimo! Tuđman je tada bio nezamjenjivi strateg i vrhovni zapovjednik pobjedničke vojske. Već tada mu je pisao Henry Kissinger: „Kao i ostali narodni velikani, ni Vi nećete dočekati istinu o sebi. Učiniti će to tek generacije koje dolaze.“ Mislim da je generacija istine stasala. Što se Mesića tiče, za razliku od svih svjetskih političara on se je nekorektno odnosio prema svom prethodniku, čak je o njemu pričao viceve! To civilizirana

Europa ne poznaje, jer predsjednik je institucija, izabran neposredno od većine naroda!

MOJA DESNA POLITIČKA OPCIJA UVIJEK JE BILA VEĆINSKA

• **Zbog čega nismo uspjeli svu pozitivnu energiju u narodu iz devedesetih usmjeriti u uspostavljanje moderne države sazdane na poštivanju ljudskih prava i vladavini prava?**

- Razlog je u preživljavanju političke ideologije kojoj samostalna i uspravna Hrvatska država nije odgovarala. Dok smo se mi borili za svaku stopu okupirane zemlje i za svaki život, oni

su se pripremali za poslijeratno razdoblje. U njemu su uspjeli nametnuti neke svoje stavove koji ne koriste ukupnom razvitku zemlje.

• **U politici ste doživljavali uspone i padove, dolazili ste na različite dužnosti, ali i odlazili s njih. Kada vam je bilo najteže?**

- Najteže mi je bilo 1998. godine, kada sam dao ostavku na mjesto ministra obrane, saborskog zastupnika i potpredsjednika HDZ-a, i to zato jer se nisam slagao s tadašnjom politikom prema financijskim malverzacijama u nekim segmentima državne uprave, prije svega u MORH-u. Ostavkom sam htio ukazati na ozbiljnost problema, koji na žalost danas imaju repove u sudskim procesima. Nesagledavanje tih problema koštalo je moju stranku i gubitka na izborima. Ti dani bili su mi teški gotovo kao i oni u ratu, kada je situacija izgledala bezizlazno. Nikome ne želim takve trenutke. Hrvatska ne zaslužuje da ih ikada ponovi.

• **Svjetonazorski ste jasno definirana osoba. Ograničavali to vašu vjerodostojnost kada tvrdite da ćete upravo vi biti istinski predsjednik svih građana?**

- Moja, desna politička opcija uvijek je bila većinska u hrvatskih građanki i građana, a većinska je i u EU. Mislim da je to dovoljan razlog za pobjedu. No sada nastupam kao reprezentativac, a ne kao klupski igrač, pa ću privući i dio ostalih glasova. Predsjednik mora biti reprezentativni igrač, bez obzira za koji je klub igrao.

• **Mediji vas ponekad ne vole. Kažu vam da ste previše kruti. Jeste li previše kruti ili jedno-**

stavno dosljedni u izricanju onoga što uistinu mislite, pa ako vam to moguće i ne ide u korist?

- Principijelan sam političar, ne mijenjam i nikada nisam mijenjao stranke zbog osobnog interesa. Istodobno zagovaram toleranciju u dijalogu. Kada mi mediji smještaju neistine i klevete, to nije dijalog nego monolog. Uvijek im odgovorim istinom, a to neki koji koriste medije za promicanje svoje politike ne vole. Ja sam za istinu i dijalog, a tada nisam krut nego izrazito tolerantan.

• **Jeste li uopće svjesni činjenice da, kad primjerice kažete da je netko nedužan dok mu se ne dokaže krivnja, a svi ostali već "jašu na valu medijske harange", ne ubirete populističke političke poene na kojima u današnje vrijeme živi većina naše političke scene?**

- Da, svjestan sam. Ali gledam oko sebe ljudske tragedije i tragedije cijelih obitelji, čiji su članovi pribijeni na križ a zatim se dokaže da su nevin. Sjetimo se jednog bivšeg ministra koji je proveo nekoliko godina u zatvoru, jednog visokog dužnosnika koji se sada bori za život

Principijelan sam političar, ne mijenjam i nikada nisam mijenjao stranke zbog osobnog interesa. Istodobno zagovaram toleranciju u dijalogu. Kada mi mediji smještaju neistine i klevete, to nije dijalog nego monolog. Uvijek im odgovorim istinom, a to neki koji koriste medije za promicanje svoje politike ne vole. Ja sam za istinu i dijalog, a tada nisam krut nego izrazito tolerantan.

jer je zbog lažnih optužbi pao u duboku depresiju...tražim da u Hrvatskoj sudi sud, a ne politika.

To je i europski standard, kojemu toliko težimo.

• **Možda biste morali najaviti**

Nisam od onih koji obećava da će vratiti milijarde iz inozemstva, iako zna da ih tamo nema, nego obećavam uspostavu pravne države za sve grijehе prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Vjerujem da će i u obećanjima birači razlikovati principijelne političare od neprincipijelnih.

• **Kakav izborni rezultat očekujete u Zagorju, s naglaskom na Krapinsko – zagorsku županiju?**

- Mislim da osjećam problematiku Zagorja i Krapinsko-zagorske županije. Pokazao sam to i svojim dosadašnjim radom. Pokrenuo sam obnove svih zagorskih lječilišta nakon rata, pokrenuo sam projekt bolnice u Zaboku 1997. godine zbog čega sam poslije 2000. čak bio pozvan na saslušanje, jer sam financiranje projekta navodno pokrenuo protuzakonito. No savjest mi je čista jer bolnica danas služi bolesnima. Znam i koji projekti trebaju Zagorju, od infrastrukturnih do turističkih i proizvodnih. Naravno, za vrijeme mandata bit ću otvoren za sve primjedbe, bez obzira koja će stranka obnašati političku vlast u državi ili županiji. kv

da ćete kao budući predsjednik iseliti iz Pantovčaka ili zatvoriti sve koji su tijekom zadnjih dvadesetak godina nešto zgriješili. Na toj tezi su već dobivani predsjednički izbori.

- Predsjednik ne zatvara ljude, on se brine da pravna država funkcionira. On ne smije osuđivati prije suda, jer to znači da nije pravedan. Što se Pantovčaka tiče, u mom programu stoji da će park biti otvoren za sve građanke i građane. Isto tako stoji, da ću smanjiti troškove Ureda za 10 posto, da neću koristiti vilu na Hvaru za sebe nego za ugledne goste iz inozemstva koji mogu pomoći Hrvatskoj.

Početkom listopada Nobelov odbor Parlamenta u Oslu objavio je da je dobitnik nagrade za mir za 2009. godinu američki predsjednik Barack Obama. Ta odluka je iznenadila i svijet i samog nagrađenika. Mnogi smatraju da je ta odluka Odbora unizila samu Nagradu i iznevjerile nakane samog Nobela, izumitelja dinamita, zato što

koji su svojim otkrićima znatno unaprijedili poznavanje prirode ili društva i time pomogli općoj dobrobiti čovječanstva. Nagrade za ta područja dodjeljuju se godinama nakon znanstvenih iznaza za koja se daju, kad kasniji rad drugih znanstvenika i razvitak znanstvene discipline pokažu da su otkrića koja bi zaslužila nagradu neprijeporna, važna i korisna.

ski preslabe za bilo kakve nove ratove. Treće - nitko u SAD pa ni predsjednik ne zna kako bi okončao tri rata koja je počeo predsjednik Bush (Al Qaeda, Irak, Afganistan) koje SAD vode kineskim kreditima. Četvrto - uza sav američki vojni potencijal koji je, usput rečeno, napregnut do pucanja koje može izazvati poraz u Afganistanu, ipak sad je vode-

Ad 3. Pouzdana i objavljena analiza djelovanja NSA, sigurnosne agencije zadužene za špijuniranje komunikacija neprijateljskih zemalja pokazuje da NSA, usprkos proračunu od gotovo 10 milijardi američkih dolara, nije u stanju obraditi više od 1 posto snimljenih signala. Američke jedinice koje u Afganistanu imaju opremu za terensko prisluškivanje Talibana kod povratka u SAD moraju ostaviti opremu za prisluškivanje, i ne mogu u SAD obučavati novo osoblje, a mnogi tehničari napuštaju službu, jer im je rok služenja u Afganistanu bio produživan. U osam godina rata tamo se izmijenilo osam vrhovnih zapovjednika, jer se svaki zapovjednik htio vratiti s terena sa svojom vojskom. Regrutiranje za vojsku je nakon Bushevih ratova znatno je otežano.

Ad 4. Ipak ostaje činjenica da SAD i dalje ratuju i da ne znaju ili da se ne ufaju prestati ratovati. Pitanje je može li se „raepolitika“ početi voditi u SAD, koje istom sada pokušavaju odrediti zašto ratuju. Moje skromno „odvojeno mišljenje“ je da su al Qaeda i međunarodni terorizam počeli sahnuti čim je Amerika prestala biti „arhisonom“ i izgubila status jedine supersile. Rat u Afganistanu proglašen je „Obaminim“ ratom, jer je izliku za rat pružala al Qaeda koje i tako više nema. Pokušaj stvaranja afganistanske nacije ratom je promašena svrha, jer je Afganistan ruralna, planinska plemenska zemlja, koja je tri puta veća od urbaniziranog Iraka.

Dodjela Nobelove nagrade Baracku Obami trebala bi ga obvezati da prestane ratovati, ali to je teško očekivati, jer ljudi koji ne znaju zašto vode rat još će ga manje znati prekinuti. Ratovanje diljem svijeta postalo je dijelom ne samo američke politike nego i ukupne američke kulture. kv

Nobelova nagrada na kredit

Piše mr.sc. Zdravko Mršić

se ne vidi izravan doprinos miru sadašnjeg američkog predsjednika. Moguće je, da je povjerenstvo za dodjelu nagrade našlo neizravnu svezu dosadašnjeg rada i učinka Baracka Obame i promicanja svjetskog mira, kao što je 2004. godine našlo posljedičnu svezu između svjetskog mira i ponovnog pošumljavanja dijelova Afrike, kada je Kenijka Wangari Muta Maathai dobila Nobelovu nagradu za mir. Možda je kandidat Obama svojim predizbornim govorima zaslužio pohvale, ali same riječi obećanja koje su izgovarane tijekom najskuplje predizborne kampanje u svjetskoj povijesti financirane tuđim novcem nisu ni dovoljno ni vjerodostojno jamstvo doprinosa miru.

Majka Terezija dobila je nagradu 1979. godine za četrdesetogodišnji napor, osobne žrtve i odricanja za „najsiriomašnije među siromašnima“ te za uspostavu organizacije ili crkvenog reda koji već desetljećima raste, buja i radi po cijelom svijetu te pomaže najmanje katolicima.

Nobelove nagrade za prirodne i društvene znanosti koje dodjeljuje Nobelov odbor u Stockholmu dodjeljuju se znanstvenicima

Crick i Watson otkrili su dvostruku uzvojniju molekule DNA 1953. godine a nagradu su dobili 1962. Njemački fizičar Werner Heisenberg dobio je nagradu 1932. za rad iz kvantne mehanike objavljen 1925. Njemačkom fizičaru Plancku nagrada je dodijeljena 1918. za postavljanje kvantne teorije godine 1900. Tada njemački fizičar Albert Einstein dobio je nagradu 1921. za svoje teorije relativnosti postavljene 1905. i 1916. godine. Poznati i razglašeni američki ekonomist Joseph Stiglitz dobio je s još dvojicom profesora nagradu 2001. godine za svoje radove u području ekonomike informacija za potrebe vođenja korporacija cijelo desetljeće prije ulaska u politiku i početka rada u Svjetskoj banci. Ove se godine Nobelova nagrada za mir dodijelila „na kredit“ ili na vjeru za moguća buduća dostignuća i doprinos svjetskom miru američkog predsjednika.

U prosudbi mogućeg budućeg doprinosa politike samog Baracka Obame svjetskom miru valja uzeti u obzir prvo - agresivna politika G.W. Busha je jedincata i neponovljiva u svijetu koji se upravo u njegovih osam godina nepovratno promijenio. Drugo - SAD države su postale industrijski i financij-

ćom silom svijeta i to za duže razdoblje postala Kina. Peto - uza sve ranije najave o prestanku ratova SAD su jedina razvijena i nezanimljivija zemlja svijeta koja još uvijek ratuje.

Ad 1. Nakon razdoblja Busha sina u Bijeloj kući, koja je bila nakrcana agresivnim neokonzervativcima, svaki bi normalan čovjek kao predsjednik izgledao mirotvorno. Povlačenje „poljsko-češkog štita“ nije znak mirotvornosti, nego prestanak izazovne politike prema Rusiji, koja će postati potpunom velesilom kad se uskoro industrijalizira uz pomoć jakih europskih kontinentalnih zemalja. Zadržat odnos SAD prema Kubi i Tajvanu bio je plod nastojanja posebnih lobija, koji nisu imali na umu dobrobit cijelih SAD.

Ad 2. Nakon izbijanja svjetske krize uzrokovane praksom u SAD, SAD su potpuno ovisne o inozemnim kreditima u spašavanju gospodarstva, a ako se tome dodaju sve veći izdatci rata u Afganistanu, koji su već dosegli polovicu iračkih izdataka, nije teško zaključiti da su SAD prisiljene napuštati rat kao sredstvo rješenja političkih pitanja i problema u svijetu. Napuštanje rata nije pitanje mirotvorstva, nego obične „realpolitike“.

Slušajte nas na odašiljaču i frekvenciji

VIDEŽ 97,9 MHz

Pregrada, Hum na Sutli, Desinić

Tomislav Kuharić
**Svjetske brazde
 zaorat će na
 Novom Zelandu**

BlackdoG / www.MARTINTURK.com
 PHOTOGRAPHY

Kada je netko trostruki prvak Hrvatske u bilo kojem sportu on je zvijezda koja ne silazi s naslovnice, poziva ga se na različita događanja, gost je velikih tv spektakala. Zbog toga je većina nas čula za prvake Hrvatske u plivanju, atletici, boričkim sportovima, automoto sportovima, a o ekipnim sportovima da i ne govorimo. Oni su zvijezde za kojima se svi okreću na ulici i čija mišljenja i stavove svi traže. Ipak, kada bi se veličina dosega mjerila veličinom stvarne konkurencije, znači, kada bismo veličinu nečijeg uspjeha u sportu, ili bilo čemu u životu, mjerili stvarnom konkurencijom koju netko ima u svojoj sportskoj disciplini tada bi naslovnice novina izgledale nešto drugačije.

Osoba mjeseca ovog broja, Tomislav Kuharić iz Vinipotoka kraj Lobora, već dvije godine, 2008. i 2009., pobjeđuje na državnom natjecanju orača. Njegov ovogodišnji trijumf vodi ga na svjetsko prvenstvo u daleki Novi Zeland gdje će ponosno braniti naše nacionalne boje u konkurenciji najboljih orača iz svih krajeva svijeta. Bilo bi pogrešno tvrditi da su ovi njegovi iznimni uspjesi prošli nezapaženo, ali njegovi dosezi zaslužuju puno više od komentara u stručnim poljoprivrednim časopisima ili kratkih vijesti na sporednim stranicama novina.

Radni dan Tomislava Kuharića započinje u ranojutarnjim satima kada u rijetkim kućama gori svjetlo. U vremenima kada u Zagorju svi govore o tome da je preduvjet ozbiljnog bavljanja poljoprivredom okrupnjavanje poljoprivrednog zemljišta, Tomislav je obrađujući 120 različitih parcela sastavio oko 50 ha kvalitetnog zemljišta koje mu je zasad dovoljno za ozbiljan poljoprivredni posao. U njegovim stajama trenutno je 25 muznih krava i 20 junica, a ubrzo misli krenuti u izgradnju moderne „lauf“ staje s novih 50 – tak muznih krava. Činjenica da Tomislav ima tek 27 godina dodatno doprinosi veličini njegove životne priče. Dok ostali mladi zaziru od poljoprivrede on u poljoprivredi vidi svoj život i egzistenciju.

Svjestan činjenice da je jedina garancija uspješnost rad, ne povodi se za umjetnim uspjesima raličitih osoba iz našeg javnog života, već svu svoju energiju usmjerava u izgrađivanje sebe i svojeg poljoprivrednog gospodarstva. Možda je uz sva priznanja koja je osvojio upravo ta činjenica njegov najveći doprinos našoj zajednici i našem kraju. U Novom Zelandu mu želimo sreću i dobar rezultat. Tamo predstavlja našu domovinu i naše Zagorje. Ali više od svega želimo da vrijednosti na kojima počiva njegov životni uspjeh iz dana u dan prenosi svima onima koji vjeruju i nakaradnu tezu da u poštenom radu nema budućnosti. On je dokaz suprotnom.

Pripremili: Nada Vincelj i Žarko Tušek
 Foto: Martin Turk

Naša je suradnica razgovarala s mr. sc. Stjepanom Adanićem, državnim tajnikom u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, pravim Zagorcem, rođenim u Loboru

Kratka anketa koju sam osobno provela među poznanicima raznih godišta, različitoga društvenog statusa i razine obrazovanja, sve redom Zagorcima, pokazala je sljedeće – nije im nepoznat, o njemu znaju reći barem pokojku pojedinost ili ga se, oni moje generacije i stariji, ponajviše sjećaju kao ratnog gradonačelnika Varaždina. Premda je moj sugovornik uistinu aktivni sudionik povijesti stvaranja Republike Hrvatske, što tijekom Domovinskog rata, što nakon njega, u razgovoru kojeg ste upravo krenuli čitati predstaviti će vam se iz jedne druge perspektive. Upravo one koju otvara ova rubrika. Zašto? Jer je, na početku u spomenutoj anketi, tek nekoliko ljudi znalo kako je mr. sc. Stjepan Adanić, pravi pravcati Zagorec, i to rodom iz Lobora.

• **Možete li nam nešto reći o svom političkom i stručnom djelovanju početkom devedesetih i kasnije?**

bili u varaždinskom ratu bila je presudna za tijek rata u Republici Hrvatskoj jer smo zahvaljujući toj količini naoružanja uspjeli stabilizirati frontove u Hrvatskoj i tako spasiti domovinu od vjerojatnog poraza.

NAORUŽALI SMO 30 BRIGADA HRVATSKE VOJSKE

Zarobili smo cijeli Korpus JNA na čelu s generalom Trifunovićem i pukovnikom Popovom i to: 120 tenkova, 250 novih TAM-ovih kamiona, 10 VBR-ova, 70 topova teškog kalibra, na tisuće tona streljiva itd. Naoružali smo 30 brigada Hrvatske vojske. Bez tog naoružanja Hrvatska se ne bi održala. Nakon te veličanstvene vojne i političke pobjede dr. Franjo Tuđman pozvao me u Zagreb i to na mjesto njegovog vojnog savjetnika i pomoćnika ministra obrane RH. U Zagrebu sam pregovoraao s generalom Rašetom o odlasku JNA iz Zagreba i RH i

Moj je dom tamo gdje sam rođen

- Ukratko, krajem osamdesetih, točnije 1989. osniva sam sa suradnicima HDZ-a u Varaždinu i sjeverozapadnoj Hrvatskoj i pobijedio na izborima 1990. u centru grada. Nakon toga izabran sam za Predsjednika Skupštine općine Varaždin, a tu odgovornu i časnu dužnost obavljao sam 1990. i 1991. Bilo je to vrijeme priprema Hrvatskog naroda za obranu i rat protiv srpskog agresora. Kao najodgovorniji čovjek grada tj. ratni gradonačelnik i predsjednik Kriznog štaba grada Varaždina, počeo sam sa sustavnim i kompleksnim gospodarskim i vojnim pripremanja za obranu grada i regije od agresije uz normalno funkcioniranje života u Gradu i u tome smo potpuno, uz Božju pomoć, i uspjeli. U Varaždinu, u to vrijeme bio je stacioniran cijeli korpus JNA. Količina naoružanja i opreme koju smo zaro-

potpisao sporazum o odlasku jugo vojske s Hrvatskog teritorija, nakon čega je JNA otišla iz mnogih hrvatskih gradova pa i iz Zagreba. S Ivanom Jarnjakom, današnjim potpredsjednikom Hrvatskog sabora, bio sam svjedokom atentata na prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana 7. listopada 1991. u Banskim dvorima u Zagrebu kad su čudom svi preživjeli. Sa Manjače i iz Vukovara sam oslobađao hrvatske ratne zarobljenike iz srpskih koncentracijskih logora smrti. Samo te 1991. uspio sam ih spasiti više od dvije tisuće s tim da sam osobno morao ići ih spašavati u BiH. Veliku ulogu u razmjeni ratnih zarobljenika imao je i predsjednik ratne Vlade RH dr. Franjo Gregurić. Ustrojavao sam hrvatska odlikovanja i priznanja, vodio mobilizaciju HV-a, radio sam u gospodarstvu, konkretno u

Jadranskom naftovodu a sada obavljam dužnost državnog tajnika u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti.

• **Koje su vam asocijacije najčešće kad vam netko spomene mjesto u kojem ste proveli djetinjstvo?**

- Djetinjstvo je najljepše doba u životu svakog čovjeka. To je doba prvih koraka, spoznaja i ljubavi prema svijetu i životu. U uspomeni su mi ostale slike cvjetnih bregova i polja, nas djece kako se bezbrižno igramo i odraslih ljudi kaj vrijedno i strpljivo delaju a nedjeljom zrihtani svi zajedno idemo na poldašnju mešu.

DJECU UČIM DA POŠTUJU DJEDOVINU I DOMOVINU

• **Koliko ste i na koji način i danas vezani uz Lobor?**

- U Loboru imam mamu Šteficu, otac Branko je nažalost

umro ove godine. Imam tu i obiteljsku kuću, klijet i trsje koje obrađujem koliko stignem od obveza koje imam na poslu. Loborcima pomažem na konkretnim razvojnim projektima i programima.

• **Što za vas znači biti Zagorec? Ističete li svoje podrijetlo? U kojim prilikama? I kakve su reakcije okoline tada?**

- Za mene Zagorec znači u prvom redu biti domoljub, pošten i radišan čovjek koji se ponosi svojim Zagorjem, bogatom poviješću i ljudima koji su u ključnim trenucima hrvatskog naroda odigrali kolosalne uloge. Spomenut ću ovom prilikom oca hrvatske države dr. Franju Tuđmana.

Reakcija okoline je pozitivna jer šireći pozitivnu energiju, radišnost i poštenje o svom kraju dobivam i njihovo poštovanje prema našem Zagorju.

• **Zlatko Vitez otkrio je, u**

svome intervjuu Krapinsko-kumovali činjenici da je svoj "komaček mira i ljepote" pronašao u Stubičkim Toplicama. Imanja vam se dodiruju, susjedite u Stubakima. Što je vas dovelo na Kapelščak?

- Da, našli smo se na Kapelščaku na mjestu gdje je završila seljačka buna. On i ja stari smo pajdaši, kad je 1999. došao u moju vikendicu u Stubakima odlučio je tu kupiti klijet i vinograd i od tad smo i pajdaši i mejaši.

• **Imate obitelj, suprugu također Zagorku, i troje djece. S obzirom da živite u Zagrebu, kakav odnos prema "djedovini" imaju vaši ukućani?**

- Djecu odgajamo u duhu poštovanja prema domovini i djedovini tako da oni imaju sličan odnos prema Zagorju kao ja i supruga. Često su u Zagorju, pomažu mi oko obiteljskog imanja i poštuju tu našu grudu zagorsku.

• **Danas obavljate dužnost državnog tajnika u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti. Čime se, točno, bavite? Što su vaše ingerencije?**

- Kako i sami znate, dužnost državnog tajnika je vrlo kompleksna dužnost, a poslovi koje obavljam su složeni zahtjevni i traže od čovjeka 24-satni angažman, potpuno predan poslu za opće dobro. Radim sve što je u djelokrugu rada Ministarstva a zadužen sam za obitelj i međugeneracijsku solidarnost. Konkretno, radim na provođenju nacionalne populacijske politike, strategiji za izjednačavanje mogućnosti osobama s invaliditetom, izradu i provođenje strategija za djecu i mlade, izrađujemo programe međugeneracijske solidarnosti za starije osobe, razvijamo suradnju s međunarodnim institucijama s svojim timom predlažem i izrađujem Zakone i podzakonske akte itd.

PREMIJERKA JE RADIŠNA, STRUČNA I SPOSOBNA

• **Dugo ste godina, u ovome ministarstvu, bili bliski suradnik premijerke Jadranke Kosor? Što vam je ostalo najupečatljivije iz tog razdoblja?**

- Premijerka Jadranka Kosor vrlo je radišna, stručna i poštena osoba. Radio sam s njom u Ministarstvu tri godine gotovo 24 sata na dan. Ona ima puno energije, radi u visokom ritmu, to traži i od svojih suradnika, a sve u cilju općeg dobra. Blisko smo surađivali na izradi Zakona, podzakonskih propisa, programa i projekata Ministarstva i sve smo, prvenstveno zahvaljujući njoj, riješili profesionalno i na vrijeme. S premijerkom sam i nadalje u odličnim odnosima - ljudskim, političkim i stručno profesionalnim.

• **Gdje se, u profesionalnom području, vidite za pet godina?**

- U gospodarstvu ili u politici u funkciji općeg dobra, napretka i razvoja za sve.

• **Dugo ste godina aktivni i u političkome životu. Imate li, u tom smislu, kakvih ambicija u budućnosti? Osobito me zanimaju one vezane za Krapinsko-zagorsku županiju!**

- Moje glavne političke ambicije su ispunjene stvaranjem Hrvatske države. U to vrijeme, kao što znate, bio sam u prvim redovima i na visokim političkim i vojnim dužnostima. Prema Zagorju veže me rodni kraj i poštovanje prema Zagorcima i Zagorkama te bi htio da taj dio lijepe naše bude u samom vrhu razvijenosti u Hrvatskoj, što sada nažalost nije slučaj. Zagorje ima puno komparativ-

nih prednosti koje treba iskoristiti u cilju boljeg standarda svih ljudi, u tom smislu imam programe za to i tu bi mogao puno pomoći.

• **Čime se bavite u slobodno vrijeme? Što vas opušta, što volite raditi?**

- Slobodnog vremena imam vrlo malo, ono što mi preostaje potrošim za rad u vinogradu, uređivanju obiteljskog imanja, druženje s prijateljima, posebno umjetnicima i u obiteljskom krugu.

• **Autor ste nekoliko knjiga. Jedna od njih obrađuje odlikovanja i priznanja Republike Hrvatske. Pripremate li kakvu novu knjigu?**

- Da, autor sam i koautor šest knjiga iz područja povijesti, sigurnosti i prava, momentalno pripremam knjigu s tematikom suzbijanja diskriminacije i povijesno dokumentarnu knjigu iz domovinskog rata.

ZAGORJE TREBA NOVU RAZVOJNU POLITIKU

• **Kako vidite razvoj Hrvatske zagorja? Ide li se u dobrom smjeru? Što mislite što bi još trebalo?**

- Zagorju trebaju strateške odrednice nove razvojne politike. Iako su neki projekti dobro odrađeni prvenstveno oni financirani iz državnog proračuna, predugo smo taoci prosječnih, a u nekim segmentima i ispodprosječnih razvojnih ci-

klusa u Zagorju. Zagorje se ne može miriti s takvim stanjem. Resursi koje imamo i ljudski i materijalni trebaju biti u funkciji takvog razvoja da se za nekoliko godina postigne nivo razvoja naših susjednih županija i grada Zagreba. Lokalna županijska politička elita tek treba opravdati svoje postojanje i napraviti bitan pomak i dinamizirati razvoj Zagorja. Naravno za to trebaju i ljudi koji to mogu napraviti, s vizijama i s takvim programima.

• **Imate li se namjeru, jednog dana, u mirovini možda, vratiti zauvijek natrag, među brege? Kako to zamišljate?**

- Moj je dom tam gdje sam rođen, među prelijepim zagorskim bregovima i dolinama, tam gdje mi je majka i otac, djed i baka i svi moji Zagorci i Zagorka. Bez obzira gdje na svijetu bio Zagorje je u meni i ja u Zagorju. Ja sam tam srcem, dušom i tijelom i normalno je da se bum vrnul nazaj doma za furt. Uostalom zato sam i napisal pjesmu Zagorju koja glasi: „Tiho klize kapi kiše, niz stari prozor moj, noć se pomalo spušta, u mislima sam tvoj, još jedan prošao je dan i još jedna proći će noć, al s novim danom ja ću, u budućnost s tobom poč.“ Ovu pjesmu napisal sam još u srednjoj školi.

• **Na što bi, prema vašem mišljenju, mladi Zagorci (s obzirom da radite u Ministarstvu**

koje se upravo njima bavi) trebali obratiti osobitu pozornost žele li biti zadovoljni i uspješni u zanimanjima i zvanjima koje odaberu i u životu općenito?

- Ministarstvo obitelji, bratnitelja i međugeneracijske solidarnosti je napravilo, a Vlada RH donijela novi nacionalni program za mlade od 2009.-2013. godine. To je sveobuhvatan strateški dokument s ciljem unapređenja ukupnih aktivnosti tijela državne uprave i javnih ustanova koje svojim djelokrugom i nadležnostima pridonose rješavanju potreba mladih te pridonose podizanju kvalitete njihova života. Nacionalni program definira 7 područja djelovanja, 53 mjere koje sadrže 153 provedbene aktivnosti. Program definira za svaku mjeru i aktivnost, suradnike u provedbi, izvore sredstava kao i pokazatelje provedbe, dodatno definira preporuke jedinicama lokalne i područne

(regionalne) samouprave za razvijanje lokalnih programa za mlade, provođenje zakona o savjetima mladih, osiguranja dostupnosti obrazovanja mladima, osiguravanjem prostora za provođenje aktivnosti udruga mladih i za mlade, te sufinanciranjem projekata i programa usmjerenih mladima.

Bilo bi dobro da mladi iz Zagorja više sudjeluju u tim programima, te da aktivno sudjeluju u kreiranju politike i odnosa prema svojoj budućnosti. Mladi iz Zagorja imaju dobre radne navike dobri su u svim područjima rada, vrijedno uče i rade, ali se trebaju više aktivirati u svojim sredinama kao i na nacionalnom nivou. Nisam zadovoljan postotkom mladih ljudi upisanih na visokoškolske ustanove, tu treba napraviti značajan pomak, jer je između ostalih i to jedan od uvjeta prosperiteta i njih samih kao i društva u cjelini. kv

KUMROVEC

Predsjednik Mesić prije posjeta Kumrovcu položio je vijenac kod spomenika hrvatskoj himni Lijepa naša

Treba spasiti „mrtve kapitalne“

Treba jasno reći da je u objekte Spomen-doma, Političke škole i stadiona u Kumrovcu uloženi novac hrvatskih građana, a da ih država nije uspjela sačuvati od propadanja, a kamoli aktivirati, izjavio je za svog posjeta Kumrovcu hrvatski predsjednik Stjepan Mesić. Nakon obilaska bivše Političke škole i Spomen-doma predsjednik je rekao da povijesni i

ideološki razlozi, zbog kojih ime Kumrovca nije bilo omiljeno, ne bi smjeli biti zapreka za njegov današnji razvoj. Ujedno je obećao potporu u ubrzanju spašavanja kumrovečkih "mrtvih kapitala". Naime, prema riječima načelnika općine Kumrovec Dragutina Ulame, zadnji natečaj za prodaju tih dviju nekretnina nakon dvije godine je propao jer je cijena od 45 milijuna kuna

za opustošene prostore u koje treba uložiti bar još pet puta više novca - bila previsoka. - Ako državu ne zanimaju, objekte treba ustupiti lokalnoj samoupravi za javnu namjenu - rekao je predsjednik Mesić i obećao kako će se zauzeti da dođu ulagači, pa i strani, koji bi Kumrovec pretvorili u elitni golfski i športski centar, ne samo Hrvatske već ovoga dijela Europe. kv

ĐURMANEC

U skladu s programom, a onda i provedenim natečajem vezanim uz modernizaciju lokalnih i nerazvrstanih cesta na području općine Đurmanec, oni formalni poslovi privedeni su kraju. - ističe načelnik Branko Horvat.

U općini se nadaju da će vremenske prilike dozvoliti realizaciju svih ugovorenih radova na asfaltiranju lokalnih cesta. Njihova vrijednost je oko 450 tisuća kuna, a to je novac samo iz proračuna općine Đurmanec. - Moram reći - naglašava Horvat - kako je riječ o do sada najmanjem iznosu koji je u nekoj godini izdvojen za modernizaciju lokalnih i nerazvrstanih cesta. Razlog tome je izostanak sredstava od ministarstava i fondova. Dakle, došli smo na to - koliko vlastitog novca toliko kvadrata asfalta. U skladu s potrebama i zahtjevima,

Sigurnije kroz Goričanovec

dosta je bilo kompleksno odabrati dionice koje će se modernizirati. No, vjerujem da smo, zahvaljujući objektivnim i realnim kriterijima, odabrali ono najnužnije što je potrebno modernizirati. Riječ je o dijelovima cesta koje se prvi put asfaltiraju, a odabrane su samo one koje kroz strme terene vode prema naseljima, odnosno zaselcima. Tamo je, to svi znaju, prisutan problem vezan uz odvodnju oborinskih površinskih voda. One oštećuju te dionice, pa nakon jače kiše izgledaju kao da na njima nikad nije bilo šljunka. Jednostavno rečeno, uvijek se ide od početka, tako da je za te dijelove asfalt jedino, trajno, rješenje.

Svi ostali zahtjevi, ne poričući njihovu opravdanost, nisu odbačeni, nego su morali biti odgođeni. Moramo svi imati, obzirom na recesiju, malo više strpljenja u čekanju.

Također, ističe načelnik Horvat, Općinsko vijeće Đurmanca, donijelo je ove godine odluku o gradnji i održavanju i proširivanju nekih lokalnih i nerazvrstanih cesta. One su, svi znamo iz iskustva, građene godinama, zapravo možemo reći desetljećima da bi udovoljavale nekim drugim, tadašnjim, potrebama. Međutim, danas su, da tako kažem, postale pretijesne. Jedan od takvih primjera je i vrlo frekventna cesta u Goričanovcu. U skladu sa spomenutom Odlukom, prišlo se njezinom proširenju, tako da će ona imati vozni trak širine od četiri metra plus bankine. Dakle, bit će široka pet, a u dužini od oko 600 metara. Riječ je o dionici koja je vrlo prometna, jer ona povezuje općine Đurmanec i Petrovsko, a to je ujedno, za onaj gore kraj, najkraći put prema Krapinskim Toplicama. (N.V.i D.K.) kv

KRAPINA

Nakon svečanog potpisivanja ugovora o stipendiranju učenika deficitarnih obrtničkih zanimanja

Stipendije za deficitarna zanimanja

U tekućoj školskoj godini županijska Obrtnička komora i Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva stipendiraju ukupno 18-toro učenika. Stipendija iznosi 600 kuna mjesečno, tijekom 12 mjeseci u godini, bespovratna je uz obvezu zapošljavanja u našoj Županiji nakon završetka školovanja. Na prigodnoj svečanosti kao predstavnik svih učenika - stipendista,

Ugovor o stipendiranju potpisao je Stjepan Peček, odličan učenik II razreda Srednje škole Oroslavje za zanimanje stolar. Uz učenike stipendiste i njihove roditelje, te potpredsjednika Obrtničke komore Krapinsko-zagorske županije, Mladena Županića, potpisivanju ugovora, među ostalim, nazočili su predstavnici nadležnih ministarstava, županije i nadležnih županijskih ustanova. (N.V.) kv

JESENEJE

Velika prašina, odnosno kaljužnost asfalta na županijskoj cesti Žutnica-Jesenje uskoro će postati prošlost

Lakše do Gorjaka

Svi oni koji se godinama voze županijskom prometnicom Žutnica-Jesenje, znaju za problem uskog odvojka, kojim se pod pravim kutom skreće na Strahinjčicu odnosno za kamenolom i odlagalište komunalnog otpada u Gorjaku (i obratno). Takvim prometnim mukama doprinose teški kamioni, često s prikolicama, koji svakodnevno u velikom broju prevoze šljunak iz Kamenoloma. No, svemu tome bliži se kraj. Tvrtka Kamenolom Gorjak iz Velike Vesi, koja se bavi eksploatacijom kamena u Gorjaku, krenula je u prometno rje-

šavanje toga odvojka ceste. Kako to pokazuje i fotografija, u dogovoru s Hrvatskim šumama, u čijem je vlasništvu cesta za Gorjak, ulaz i izlaz s odvojka znatno su prošireni.

Kako nam je rekao direktor Stjepan Čaklec, za tu je namjenu otkupljeno zemljište. Radi bolje i lakše pristupačnosti samih objekata kamenoloma, a time i dalje do Planinarskog doma na Strahinjčici, bilo je potrebno saniranje i ostalog dijela te jako krivudave dionice ceste. Direktor Čaklec obećava da će tijekom studenog uslijediti i asfaltiranje. (D.K.) kv

Ford, službeno vozilo Zagorskog glazbenog festivala Krijesnica

već od 89.900 kn

Auto Zagorje

Zlatar Bistrica, Grančarska bb tel. 049/461-923, mob. 098/818-389 www.auto-zagorje.hr

KRAPINA

Predstavnicu PU Krapinsko-zagorske odali počast poginulim policajcima

Raznovrsne aktivnosti za Dan policije

Hrvatska policija i ove je godine proslavila svoj Dan i blagdan zaštitnika sv. Mihovila svečanom akademijom u Zagrebu, kojoj je nazočila i delegacija PU Krapinsko-zagorske - načelnik Željko Cujzek, zamjenik Željko Gorupec, načelnici odje-

la policije i granice Josip Janžek i Zdravko Kralj, te i glasnogovornik Robert Pavić. Također, na blagdan svog zaštitnika predstavnici Policijske uprave Krapinsko-zagorske svečano su položili vijence i zapalili svijeće ispred zajedničkog križa na gradskom groblju u Krapini

u spomen na poginule kolege u Domovinskom ratu. Nakon toga, u krapinskoj župnoj crkvi Svetog Nikole služena je sveta misa zadušnica. Svečanom obilježavanju prethodile su i brojne druge aktivnosti. Središnja proslava održana je u Tuheljskim Toplicama, uz mnogobrojne uzvanike, među kojima su bili izaslanik ministra i glavni ravnatelj policije Stjepan Gluščić, izaslanik župana naše županije Stan-ko Majdak, županijski državni odvjetnik Vladimir Terešak, predstavnici slovenske policije iz PU Celje, Maribor i Krško te rektor Nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke.

- Temeljem objektivno i realno prikazanih statističkih pokazatelja, sigurnost naših građana je na visokoj razini, mo-

glo se čuti u prigodnom govoru načelnika Željka Cujzeka. Svečanost proslavi prethodili su sportski susreti ekipa ustrojstvenih jedinica PU u malom nogometu i potezanju konopca, pikadu i zračnoj pušci, te natjecanje u pripremanju kotlovine. Također, u policijskom tjednu organizirani su i Dani otvorenih vrata za mališane. Njih gotovo 500-tinjak tim su povodom posjetili policijske

postaje u Zaboku, Donjoj Stubici, Klanjcu, Krapini, Pregradi i Zlatar Bistrici. Razgledali su vozila kojima policijski službenici obnašaju redovne zadatke. Plavci su bili ponovno i humanitarci. U prostorijama Gradskog Crvenog križa Pregrada provedena je akcija dobrovoljnog darivanja krvi u kojoj su prikupljene 23 doze, a prvi put su krv dobrovoljno darivala dva nova darivatelja. (M.B.) kv

Mališani u posjetu Policijskoj postaji u Krapini

ZABOK

Do kraja godine – možda i besplatni prijevoz

Vijećnici Gradskog vijeća Grada Zaboka na sjednici početkom listopada svih šest točaka dnevnog reda prihvatili su jednoglasno. Grad Zabok će sukladno odluci sufinancirati prijevoz učenika srednjih škola s minimalno 25 posto cijene karte. Moguće je i povećanje subvencije do 75 posto, ovisno o punjenju proračuna, pa bi tako do kraja školske godine za zabočke

srednjoškolce prijevoz mogao biti i besplatan. Uvjet je da učenici imaju prebivalište na području Grada Zaboka, da koriste javni prijevoz za dolazak u školu i da im je mjesto stanovanja od škole udaljeno više od pet kilometara. Po završetku sjednice vijećnici su bili pozvani na razgledavanje prostorija Regeneratora, koje je u svrhu okupljanja mladih grad kupio od Regeneracije. (M.B.)

JESENJE

Jesejanske sličice

Jesejanski mrtvi kapitali. Zapravo, to samo ima indirektnu vezu s Jesenjem,

izvodnji cementa. Kao što vidimo, još malo pa ni to neće izgledati tako strašno. Sve će zarasti

onim Donjim, jer su u neko vrijeme, prije četvrt stoljeća, tu obećavali veliki gospodarski pomak eksploatacijom kamenog materijala, odnosno tufa. Da podsjetimo, riječ je o materijalu koji služi u pro-

šuma. A to je dobro, jer se i u ovom kraju već stoljećima zaslužni neki dodatni novac prodajom drveta. Budite uvjereni, kad bi danas došli u taj dio Donjeg Jesenja, slika ne bi bila ista. Cjepanica više nema.

Našu foto-šetnju općinom Jesenje nastavljamo zavirivanjem u preuređenu staju ili kako se to po domaći kaže štalu - u kojoj još prije dva desetljeća hranili volove. Kako toga više nema, a da se iskoristi prostor, tu je smješteno nešto drugo. Naravno, to nema veze s volovima. Neki znaju s čime ima, a neki... Dakle? Kaj je to za alat ili uređaj? Niste odavde, pa ne znate. Pokušajte povezati ovaj uređaj s onime što se vidi na slici broj jedan i to u njezinom donjem lijevom uglu. Ako ni to ne pomogne, pitajte nekog susjeda.

Da ne ispadne da na tim našim jesejanskim sličicama nema ljudi pobrinul se Milan Forjan (To je na slici onaj kaj dela za dva - ima dva alata u rukama (motoršicu i vile). Šalimo se, bez zamera. Milana smo ulovili nakon što je sa svojim sugrađanima odradio još jedan, kako se to kaže, društveno koristan posao čišćenja raslinja na glavnoj cesti koja vodi kroz Gornji Lužan. Drugi put ćemo nekako uskladiti vrijeme. Uostalom neće nikud pobjeći, jer poznavajući ih, možemo sa sigurnošću reći kako im to nije posljednja akcija.

Po jesejanskim bregima slikal i zapisal *Dra-
go Kozina* kv

ŽUPANIJA INFO

Gradonačelnik najavio drugi rebalans proračuna

KRAPINA | Gradski vijećnici na prošloj sjednici gradskog vijeća, između ostalog razmatrali su polugodišnji izvještaj o izvršenju proračuna za ovu godinu. Prihodi su ostvareni kao i ranijih godine, oko 40 posto, što ukazuje na realno planiranje proračuna - ustvr-

dio je gradonačelnik Josip Horvat. Također, govoreći o proračunu, izvjestio je vijećnike o izvanrednom povratu poreza u srpnju, u iznosu od gotovo 2 milijuna, što će se osjetiti u izvršenju proračuna, a najavio je i drugi ovogodišnji rebalans proračuna. kv

Blagoslov kapelice sv. Franje Asiškog u Jezerišću

ĐURMANEC | Povodom dana sv. Franje Asiškog, 4. listopada u Jezerišću je održan blagoslov novosagrađene kapelice kojeg je predvodio župnik iz župe Đurmanec Drago Brglez, a prisustvovalo je dvjestotinjak vjernika. Ideja o gradnji kapelice potiče iz 2001. kad je Ivan Varjačić iz Jezerišća završio u bolnici.

Nakon ozdravljenja, uz pomoć župnika, mještana i mjesnog odbora Hromec odlučio je sagrađiti kapelicu posvećenu Sv. Franji Asiškome, ujedno i njegovom ocu Franji. Ove godine obilježava se i osamstota obljetnica utemeljenja franjevačkog reda, a ovo je jedina franjevačka kapelica u župi Đurmanec. (M.B.)

Svečani Božić u novoj dvorani

TUHELJ | Ovogodišnji svečani božićni program u općini Tuhelj, održat će se u novoizgrađenoj športskoj prostornoj dvorani. – Dvoranu će Osnovna škola koristiti za svoje potrebe, ali će tu svoje mjesto naći i športsko društvo i sve udruge koje djeluju na području općine, a moći će je

koristiti i drugi sportaši. Općina Tuhelj i Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka potpisali su 2007. ugovor o sufinanciranju izgradnje dvorane, prema kojem je Ministarstvo izdvojilo 80 posto sredstava, a općina 20 posto – rekao je načelnik općine Tuhelj Armando Slaviček. kv

Kreće projekt pročišćavanja voda

HUM NA SUTLI | Krajem rujna potpisan je ugovor općine Hum na Sutli s tvrtkom ECOINA d.o.o. Zagreb za izradu glavnog projekta Uređaja za pročišćavanje otpadnih voda i fekalne stanice, te spojnog kolektora OMCO – Uređaj. Rok za izradu projekta je dva mjeseca, a iza toga slijedi potvrda glavnog projekta. U međuvremenu je potrebno otkupiti još dvije građevinske parcele. Time će biti ostvareni preduvjeti za potpis

ugovora s predstavnicima europskog predpristupnog fonda iz programa IPA. Sufinanciranje projekta izgradnje uređaja predviđeno je sa 85 posto što iznosi za općinu Hum na Sutli oko pola milijuna eura, te za slovensku stranu oko 200.000 eura, izjavio je za Krapinski vjesnik načelnik općine Zvonko Jutriša. Program same izgradnje trebao bi se ostvariti unutar 20 mjeseci od potpisa ugovora. (M.B.) kv

REKLI SU U ETERU Radija Hrvatsko zagorje Krapina

DR. VIŠESLAV ČUK, predsjednik županijske skupštine KŽZ

O dignitetu vijećnika Županijske skupštine
Smatram da vijećnici u načelu imaju dignitet kakav bi trebali imati. Možda ljudi to ne prepoznaju i ne znaju koja su sve prava vijećnika, ali sve ovisi i o njima samima – koliko drže do sebe, građana, toliko oni drže

do njih... I svi predsjednici Županijskih skupština imali su određeno poštovanje prema vijećnicima...

O općoj bolnici Zabok
Što se tiče same bolnice, to je prekrasna bolnica, moderno koncipirana, projektirana. Ali,

sami prostori ne čine bolnicu, čine je ljudi. Prvenstvo zato moramo raditi na zapošljavanju stručnih, kvalitetnih kadrova...

Nažalost, premalo je liječnika specijalista i medicinskih sestara, pa je postojeći kadar vrlo opterećen velikim brojem pacijenata. Najveći je problem interni odjel bolnice, budući da

je dosta ljudi otišlo s toga odjela... Novo vodstvo bolnice nastoji naći najoptimalnije načine za rješavanje tog problema. Naša vizija je potpuno promijeniti situaciju, u korist djelatnika opće bolnice i u korist samih građana. Ne možemo biti zadovoljni razinom zdravstvenih usluga kakve su bile prije 20 godina.

REKLI SU U ETERU Radija Hrvatsko zagorje Krapina

ZVONKO ŠKREBLIN, načelnik općine Desinić

O okosnici razvoja općine Desinić
Gledajući Desinić, prvenstveno valja razvijati turizam. U općini već imamo pozitivnih iskustva u seljačkom turizmu, u tijeku je uređenje našeg bisera dvorca Veliki Tabor. Mislim da je velika prilika i šansa konačno polučiti

koristi od toga. Desinić je i poljoprivredni kraj, kao i gotovo cijela KŽZ, pa se mogu plasirati eko proizvodi.

Kad bi se sve to ukomponiralo, uz malenu zonu gdje bi bio radni i proizvodni dio u obimu 100-200 zaposlenih, to bi

bio prosperitet općine. To bi, uz stambenu izgradnju, zadržalo i mlade u Desiniću.

O odlikama budućeg predsjednika

Predsjednik države je jako visoka i častna funkcija. Mislim da bi trebao biti pošten, da ne bi smio imati nikakve mrlje iz prošlosti, trebao bi zastupati

sve građane i biti predsjednik za cijelu naciju...

O ukidanju općina, županija

Nisam imao saznanja da ima općina koje se ne mogu same financirati i isplaćivati plaće, te namiriti ostale obaveze...

Zato mislim da takve općine ne bi trebale postojati. Neće

KRAPINA

Ulaz u tunel iz pravca Đurmanca

Tunel i nadvožnjak

U planiranom roku, krajem ovoga mjeseca, završavaju građevinski radova tunela u Žutnici, na staroj zagorskoj magistrali. Prema informacijama koje smo, krajem prošlog tjedna, dobili od krapinskog, gradonačelnika Josipa Horvata, još predstoji postavljanje rasvjete, uređenje vertikalne i horizontalne signalizacije. Potom, počinju radovi na tunelu Krapina, onom ispod Starog grada. Oni će trajati sve do lipnja 2010.

To će donijeti novu regulaciju prometa, koja se prije svega odnosi na kamionski promet. Do sada kamioni su zbog dolaska na Carinarnicu u Žutnici za izlaz s autoceste koristili izlaz Krapina, a sada će to "skidanje" uslijediti na izlazu Đurmanec. Tako da će zapravo biti pojačan promet kroz sam kružni tok u Đurmancu, kroz koji će kamioni prolaziti na putu starom magistralom do Žutnice i obratno.

Kad smo već kod rado-

va, svakako treba spomenuti izmještanje državne ceste D 206 (Pregrada - Petrovsko Krapina) južno od Krapine. U najvećem dijelu, riječ je o radovima na podizanju razine ceste na visinu nadvožnjaka. Na lijevoj obali Krapinčice slijedi još asfaltiranje, te postavljanje ograda i signalizacije. Na drugoj, desnoj strani predstoji izgradnja mosta kako bi se na tu cestu, odnosno na staru Zagorsku magistralu spojila i krapinska Ulica Frana Galovića.

Asfaltirana je i spojna cesta koja prolazi kroz krapinsku južnu Gospodarsku zonu. Prethodno je riješena sva potrebna komunalna infrastruktura, a postavljeni su stupovi javne rasvjete. Sve su to preduvjeti spajanja Gospodarske zone na spomenuti novi dio ceste D 206, tako da će ubuduće sav potreban promet za Gospodarsku zonu zaobilaziti krapinske gradske ulice.

(D.K.) kv

KRAPINA

Najviše glavobolje zbog klizišta

Lijepo vrijeme proteklih mjeseci išlo je na ruke i svima onima koji izvode razne vrste građevinskih radova, pa se to odnosi i na Županijsku upravu za ceste. O realizaciji ovogodišnjeg plana radova razgovarali smo s ravnateljem Vladom Kavačem.

- Godina ide prema kraju, stoga se pripremamo za zimsku službu, kako bi ona mogla profunkcionirati idućeg mjeseca. Tijekom listopada dovršeni su, manje-više svi planirani poslovi. Zapravo to je samo tako kaže, jer nikad nije, niti će biti, sve gotovo.

Uvijek tijekom godine iskrasne nešto novo. Kad je o županijskim cestama riječ, onda, na žalost, moram spomenuti probleme s klizištima koji nam zadaju sve više problema. I to je ono što nije moguće planirati. Do sada smo sanirali veća klizišta: u Svetom Križu, Humu i Lugu Bistričkom, Matencima. Uz to sanirani su propusti i mostovi u Sopotu, Zlataru, Budinščini, u Radakovom, te na području općine Desinić.

Ove godine redovnim i izvanrednim održavanjem bilo je obuhvaćeno 11 dionica cesta koje smo

do sada asfaltirali. Do kraja godine bit će ih petnaestak. Riječ je o dionicama, gdje smo s gradovima, odnosno s općinama, održivali zajedničke aktivnosti vezane uz asfaltiranje, a što je bilo obuhvaćeno izgradnjom nogostupa. Od većih dionica, među moderniziranim županijskim cestama treba spomenuti Zagrebačku cestu u Krapini, pa prometnice u Mihovljanu, Kebelu, Martinečkoj ulici u Zlataru, Radoboju, Jazvinama, te dionice u Cerju Jesenskom, na Radobojskim Bregima. Vrijednost tih radova bila je oko četiri milijuna kuna.

Vežano uz buduće vrijeme, kako nam je rekao ravnatelj Kavač, u tijeku je izrada projektne dokumentacije za dionicu Miljana - Zagorska Sela, slijedeće godine ide nastavak do Kumrovca. Isto tako uslijedit će rekonstrukcija ceste Tuheljske Toplice - Krapinske Toplice, a u završnoj fazi je izrada projekata za most u Konjščini. (D.K.) kv

JESENJE

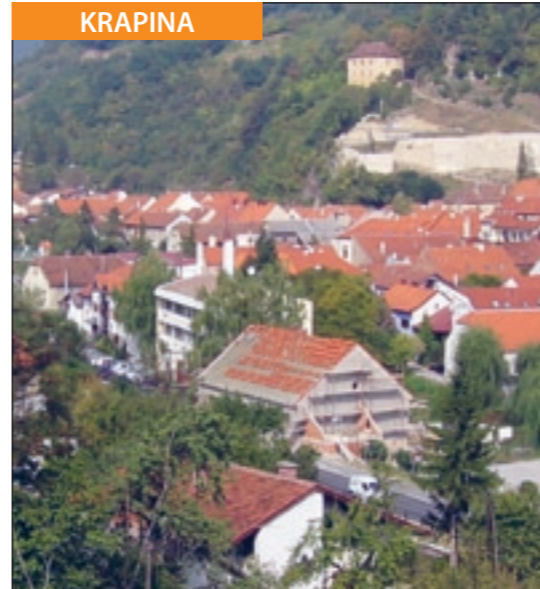
I cijevi bile na čekanju

Približavanjem zime polako se završavaju radovi na izgradnji komunalne infrastrukture u općini Jesenje. Ovih dana obavljanjem tehničkog pregleda koji prethodi izdavanju uporabne dozvole za nogostup prema župnoj crkvi završava jedan od najvećih

projekata u ovoj godini. U Donjem Jesenju u tijeku su završni radovi na izgradnji nogostupa i oborinske odvodnje, a u Cerju još slijedi postavljanje javne rasvjete.

Općina je prije par godina nabavila betonske cijevi, radi rješavanja odvodnje u zaselku Podvinci, kako nje izostala očekivana akcija građana, odlučeno je da se ti radovi povjere tvrtki MB Transgradnji koja ih je obavila. (L.H.) kv

KRAPINA

Ukoliko su točni podaci, onda je između nastanka ove dvije fotografije prošla 101 godina. (Ponoviti točno istu poziciju fotografiranja nije bilo moguće zbog izraslog drveća.)

HUM NA SUTLI

Tvornica stakla "Vetropack Straža" iz Huma na Sutli proglašena je najboljim novim ulagačem u Hrvatskoj za 2008. U obrazloženju odluke Hrvatske agencije za promicanje izvoza i ulaganja

Najbolji novi ulagači

ističe se da je u Vetropack prošle godine uloženo 215 milijuna kuna. Izgrađena je nova proizvodna hala, što je znatno povećalo proizvodne kapacitete u tvrtki koja više od 53 posto proizvodnje različitih

boca i staklenki izvozi najviše u zemlje bivše Jugoslavije. Priznanje je, u ime Vetropacka, na prigodnoj svečanosti od premijerke Jadranke Kosor primio direktor Dragutin Špiljak. - Što se tiče daljnjih plano-

ne strane čiji je donji dio bio u ravnini s cestom, a danas je ona narasla do prozora.

Kao i sve stare krapinske zgrade i ova ima dugu, ali malo poznatu povijest. U staroj katastarskoj karti iz 1860. na tom je mjestu ucrtana zgrada. Je li to bila ova, ili je na mjestu stare napravljena nova teško je reći. Ova je zgrada sagrađena, vjerojatno, u vrijeme načelnika Vilibalda Sluge. Iz povijesnih podataka saznajemo da je u Krapini, i prije Prvog svjetskog rata postojao zavod, ili kako se to nekad govorilo ubožnica - dom za

Još ćemo se ponositi zgradom koja ima burnu povijest

pogađaju, riječ je o zgradi u Rendičevoj ulici u kojoj je danas sjedište Veterinarske stanice Krapina. Netko će reći, jer je s istočne strane zaklonjena, da se i ne vidi. S ulične strane je niska, pa je nekako čisto neugledna. Tome, naravno, nisu krivi ondašnji projektanti ni graditelji koji su je tako ukopali, nego su to činili oni koji su modernizirali nekadašnji put. Koliko je Rendičeva ulica uzdignuta svjedoči, na staroj fotografiji, južna čelona nadogradnja kojoj su ulazna vrata bila s te zapad-

nezbrinute. Prema sjećanju Zdenka Vincelja u zgradi je stanovala gospođa Leljak. Ona je radila u Tiskari Sinovec i vodila brigu o čistoći i urednosti mrtvačkih kola (kola kojima su se pokojnici vozili iz svojih kuća na gradsko groblje). Kola su bila smještena u nekoj vrsti spremišta - dugoljastoj niskoj zgradi koja se nalazila sjeverno od sadašnje zgrade Veterinarske stanice. Prema istom, kako se to kaže izvoru, saznajemo i odgovor na pitanje gdje su onda veterinari imali svoju

ambulantu. Nigdje. Veterinarska djelatnost obavljala se na način da su gospon doktor veterinar išli ordinirati pješke ili su ih otpeljali, ako su po doktora došli s konjskom foringom. I tada se ordiniralo na terenu. I sam gospon Zdenko je, sjeća se, u nekoliko navrata sa svojim motorom vozio veterinaru.

Nakon Drugog svjetskog rata zgrada je bila u društvenom vlasništvu. U nju se Veterinarska stanica useljava 1952. U skladu sa Zakonom, 1993., Veterinarska stanica se privatizira, postaje d.o.o. Otkupom cijele imovine Stanice, svi zaposleni postaju ulagači, bez mogućnosti da se izdvoji pojedinac kao većinski vlasnik. Veterinarska stanica djeluje putem ambulanti, koje su u Krapini, Đurmancu i Radoboju. U rješavanju težih zahvata Stanica se oslanja na Veterinarski fakultet i Institut u Zagrebu te Centar za reprodukciju u Varaždinu.

Nadamo se da ćemo uskoro biti u mogućnosti zabilježiti obnovu još neke fasade u najjužnoj krapinskoj jezgri, koje danas ne služe na čast izgledu grada i napisati koju riječ o njezinoj povijesti. (D.K.) kv

va, tvornici stakla cilj je zadržati vodeću poziciju na domaćim tržištima istaknuo je direktor Dragutin Špiljak. - Slijedeće aktivnosti su betoniranje platoa na skladištu gotove robe u susjednom Rogatcu, a čim dobijemo potrebne građevinske dozvole, iz-

gradit će se vijadukt kojim bi se do tog skladišta dolazilo iz tvorničkog kruga, iznad ceste i rijeke Sutle. Tako bi se konačno riješio dugogodišnji problem skladištenja proizvoda i oslobodilo bi se mjesto od prometa, odnosno traktora i kamiona. kv

REKLI SU U ETERU Radija Hrvatsko zagorje Krapina

država ili neka druga institucija davati financijska sredstva za troje ili četvero zaposlenih.

Ukoliko se općina može financirati, bilo bi poželjno, da se mještani izjasne referendumom.

Tako poslije ne bi bilo suvišnih komentara, sami bi se izjasnili žele ili ne žele svoju općinu.

ZORAN SMOJIĆ, direktor Gradske plinare Krapina

O viziji budućnosti Gradske plinare Krapina

Tu smo gdje smo sa 21 zaposlenom osobom. Malo nas je recesija spriječila u novom zapošljavanju. Zakonski propisi zahtijevaju određena doškovanja, teško se plinoinstalaterima uhodati u kompjutore, kompjutorske siste-

me, pa će tako jednog dana biti mjesta u Plinari i za mlade ljude. Od 1. siječnja iduće godine morat ćemo naručivati plin za 24 sata. Bit će još nekih investicija, daljnje upravljanje kompjuterski iz centra, praćenje ulaza plina u Krapinu, tlak, temperaturu - sve te podatke koje u ovom trenutku

ne vidimo, a sutra ćemo prema zakonu i prema svemu ostalom morati znati i s time upravljati.

O sveprisutnoj krizi

Nadam se da će Hrvatska izaći uskoro iz krize. Banke bi se na neki način trebale otvoriti prema građanstvu. Malo smo uplašeni od svih tih priča i dok čovjek ne odluči graditi priključak, neću

imati posla ni ja, ni onaj koji prodaje brojila, ni onaj koji prodaje cijevi, ni onaj koji kopa kanal gdje to treba postaviti... tako je i sve ostalo... Tako su u svijetu pokrenuli i taj izlaz iz krize. Daj Bože da to bude sredinom iduće godine, da to ne potraje predugo, jer ovo je na neki način mrcvarenje - puno papirologije, a nema puno koristi.

ZLATKO BARTOLIĆ, načelnik općine Mihovljan

O ukidanju općina

To ne bi bilo u redu. Gledate li svaku općinu, pomak od osnutka do danas je ogroman. Sjetimo li se vremena kad smo bili u sastavu općine Zlatar Bistrica, ili Zlatara, i usporedimo li s onim što je od 1993. do danas napravljeno u općini Mihovljan, bez obzira na općiju

koja je bila na vlasti, mislim da bi ukidanje bilo katastrofalno za našu sredinu. Čovjek najbolje zna, što mu doma treba i sami sebi grade, rade za ljepšu i bolju budućnost. I da se bilo koja općina ukine, ne bi bilo dobro. Bilo bi puno bolje da se sredstva decentraliziraju, da dobije svatko svoj dio kolača i tako uredu-

je svoje mjesto.

O premijerki Kosor

Mislim da se Jadranka Kosor jako dobro snašla. Ima čvrstinu, svoj politički pogled i samo tako treba nastaviti dalje. Mnogi su sumnjali u njenu čvrstu žensku ruku... pozdravljam i dogovor sa Slovenijom i sve ostalo što je napravila...

TUHELJ

Tribina o odgovornom roditeljstvu

U suradnji DND-a, OŠ Lijepa naša i Centra za kulturu i nenasilja "Mali korak", te uz financijsku podršku Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva, 7. listopada u OŠ Lijepa naša Tuhelj održana je tribina za roditelje pod nazivom Odgovorno roditeljstvo. Tribinu je pripremila predsjednica DND Tuhelj Snježana Romić uz defektologinju OŠ Lijepa naša Marijanu

Šapina. Niz zanimljivih situacija iz obiteljskog života pripremile su učnice škole iz grupe Spajalica koje su educirane za mirno rješavanje sukoba. Komentare situacija i razgovor s roditeljima vodila je gošća tribine - prof. Duška Gelb iz Centa za mir i nenasilje "Mali korak" iz Zagreba. Tribinom se željela naglasiti uloga roditelja u odgoju djece i problemi na koje roditelji nailaze. kv

ŽUPANIJA INFO

S osmijehom u starost

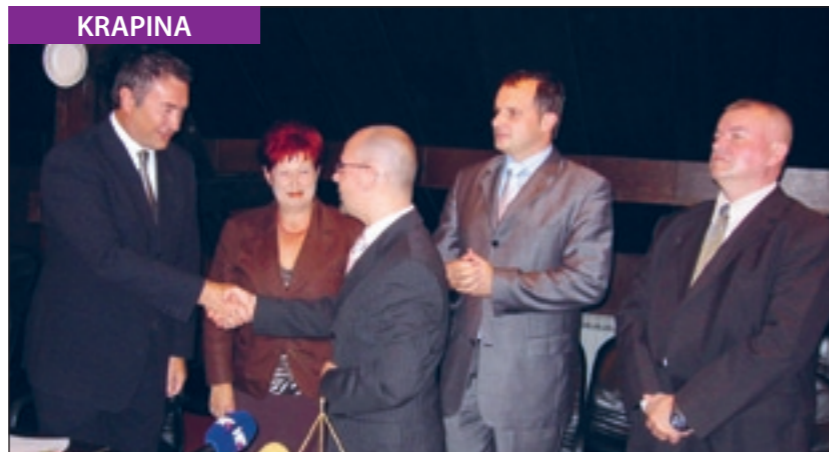
KRAPINA | Povodom obilježavanja Međunarodnog dana starijih osoba patronažne sestre Doma zdravlja Krapinsko-zagorske županije i ove godine pripremile su niz aktivnosti. Već prema planiranom programu za pojedina područja, gradove i općine organizirale su prigodna predavanja i radionice, kontrolirale šećer u krvi te krvni tlak, organizirale

druženja, te obilazak najstarijih osoba u njihovim domovima. U Krapini su na sam Dan starijih osoba na Trgu Ljudevita Gaja patronažne sestre Ispostave Krapina imale štand sa porukom "S osmijehom u starost". Sve zainteresirane obasule su nizom savjeta, čega se treba pridržavati, kako bi se duže i zdravije živjelo. (D.K.) kv

Potpore tradicionalnim obrtima

KRAPINA | Radi poticanja razvoja tradicionalnih obrta i ove godine Krapinsko-zagorska županija raspisala je natječaj (zatvoren je 19. listopada) za dodjelu bespovratnih potpora za poboljšanje uvjeta radionica, izlaganje na specijaliziranim sajmovima, te izradu promidžbenog materijala. U proračunu Županije za tu namjenu ukupno je osigurano 90 tisuća

kuna, a maksimalna visina potpore utvrđena je u iznosu od 5 tisuća kuna. Cilj ove akcije je održati na životu tj. radu ionako rijetke autohtone i tradicijske obrte te načine rada sa starim tehnologijama. S druge strane, takvi obrti obogaćuju turističku ponudu naše Županije, naglasio je pročelnik županijskog Upravnog odjela za gospodarstvo Igor Cigula. (N.V.) kv

KRAPINA

U bolnici Bračak i hemodijaliza

Treći centar za hemodijalizu u Hrvatskoj, nakon bolnice u Gospiću i bolnice Sveti Duh u Zagrebu bit će u Općoj bolnici Zabok. Ugovor o tome potpisali su, 25. rujna u sjedištu Krapinsko-zagorske županije, Tomislav Jadan, v.d. ravnatelja bolnice i dr. Ivan Švajger, predsjednik uprave Euromedical u Hrvatskoj. Potpisivanju su bili prisutni župan Siniša Hajdaš

Dončić, njegova zamjenica Sonja Borovčak, te Vjekoslav Čuk, predsjednik Skupštine KZZ. Otvaranjem centra za hemodijalizu sedamdesetak bubrežnih bolesnika s područja naše županije više neće morati putovati na liječenje u susjedne gradove. Suradnja liječničkih timova Opće bolnice Zabok i Poliklinike IDC omogućit će brzu i kvalitetnu intervenciju u slučaju dodat-

KRAPINA

Predstavnice Obiteljskog centra, patronažne sestre Doma zdravlja KZZ, majke dojilje i djeca

Edukativna radionica o važnosti dojenja

Obiteljski centar Krapinsko-zagorske županije i patronažne sestre Doma zdravlja KZZ po prvi su puta zajednički obilježile Nacionalni tjedan za promicanje dojenja. U povodu toga, Obiteljski

Romina Polanščak, Margareta Šošić, Blaženka Jutriša, Nena Jecl, Vesna Glas, te glavna sestra Doma zdravlja KZZ Marija Mirt. Čestitavši majkama dojiljama, sestra Mirt istaknula je važnost dojenja kao najzdravijeg, najjeftinijeg i samim tim najsretnijeg rješenja za djecu kojoj se tako

omogućavaju i najbolji uvjeti za odrastanje. I kako god je danas znanost napredovala, još uvijek se nije našla niti blizu ista komponenta kao majčino mlijeko, istaknula je sestra Mirt. (M.B.) kv

KRAPINA

Osniva se Gradski interventni tim

Gradsko društvo Crvenog križa Krapina početkom listopada je u sportskoj dvorani Srednje

škole Krapina prezentiralo opremu za zaštitu i spašavanje. Bila su izložena sredstva veze, torbice prve pomoći, uni-

županije, načelnici i gradonačelnici s područja Krapinsko-zagorske županije, predstavnici Policijske postaje Krapina,

na, predstavnici Državne uprave za zaštitu i spašavanje Područnog ureda Krapina, te predstavnici Hrvatskog Crvenog križa i članovi Skupštine i Odbora Gradskog društva Crvenog križa Krapina.

Ravnatelj krapinskog Crvenog križa, Davor Šimunović, napomenuo je važnost nabave opreme za zaštitu i spašavanje te pokretanje Projekta Gradskog interventnog tima, koji ima za cilj jačanje kapaciteta lokalne i područne samouprave u odgovoru na katastrofe. Namjera Hrvatskog Crvenog križa je i umrežavanje svih Inter-

ventnih timova na nacionalnoj razini. Gradski interventni timovi bit će sastavljeni od volontera i djelatnika Hrvatskog Crvenog križa koji su educirani za intervencije u sljedećim područjima zaštite i spašavanja: prva pomoć, procjena situacije, služba traženja, organizacija prihvata i smještaja, osiguranje pitke vode i minimalnih higijenskih uvjeta. Projekt Gradski interventni tim u fazi je pokretanja kojeg će Gradsko društvo Crvenog križa Krapina provesti u suradnji sa lokalnom samoupravom i Hrvatskim Crvenim križem. (N.V.) kv

KRAPINA

Spriječimo nasilje

U Krapini je, 30. rujna ove godine, održan okrugli stol "Sprječimo nasilje među djecom i mladima". Skupu se odazvao velik broj sudionika, između ostalih zamjeni-

ca župana za društvene djelatnosti gđa Sonja Borovčak i Ivan Lamot, pročelnik Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, šport, tehničku kulturu, mlade i udruge, kao i predstavnici policije, pre-

kršajnih sudova i stručni djelatnici škola srednjih i osnovnih škola, vrtića i ostali koji su prepoznali nasilje među mladima kao gorući problem našeg društva.

Na skupu su aktivno sa svojim izlaganjima sudjelovale stručne dje-

latnice županijskog Obiteljskog centra, Mirjana Laginja, pedagoginja Srednje škole Krapina, Nataša Koradžija, socijalna radnica Centra za prevenciju ovisnosti i izvanbolničko liječenje i Andreja Jurić, specijalizirana službenica za maloljetničku delikvenciju PP Krapina.

Rad na prevenciji nasilja među djecom i mladima, čulo se na skupu, prioritetan je zadatak svih relevantnih čimbenika u našoj županiji. U tom je cilju istaknuta važnost, nužnost i potreba za što veću, bolju i kvalitetniju suradnju

između svih nadležnih tijela kao bismo kroz različite sadržaje djeci i mladima omogućili da što kvalitetnije provode svoje slobodno vrijeme, a samim tim će se podići razina kvalitete života na području naše županije.

Skup je organizirao Obiteljski centar KZZ na čelu s ravnateljicom Gordanom Maligec, u suradnji sa Centrom za prevenciju ovisnosti i izvanbolničko liječenje Zavoda za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije, Policijskom postajom Krapina i Srednjom školom Krapina. (D.K.) kv

prodaja apartmana - najveći izbor apartmana na otoku Pagu

Novalja - Gaj

pogled na more

U PONUDI NOVIH 55 APARTMANA

[vrhunsko kvaliteto]
apartmani od 34, 41, 42, 43, 45, 46, 49, 50 m²

- 250 - 300 m od mora s pogledom
- velike terase, idealan raspored prostorija
- prvoklasna gradnja, keramika i stolarija
- gruntno čisto
- protuprovalna vrata
- silikatna fasada, kamen, inox stubišta
- klima
- satelitska i zemaljska TV
- parking
- garancija
- uporabna dozvola

upit i informacije

Varjačić d.o.o., Krapina

gsm: 098 207 166, 098 250 050, tel/fax: 049 371 229

WWW.KRAPINA-SPED.HR

Slušajte nas na odašiljaču i frekvenciji

TKALCI 104.9 MHz

Šire područje grada Krapine

ŽUPANIJA INFO

Za ponovno uvođenje besplatnih sistematskih pregleda

KRAPINA | Nacionalnim Danom borbe protiv raka dojke proglašen je 7. listopada. Europa Donna Krapina, podružnica Hrvatskog foruma protiv raka dojke, na taj je dan, od 10-13 sati, na Trgu Ljudevita Gaja na prigodnom info-štanu organizirala dijeljenje promotivnih materijala. Time se željelo upozoriti na važnost pregleda i ranog otkrivanja ove zloćudne bolesti od koje u Hrvatskoj oboli na godinu 2300, a umre više od 900 žena. Ipak, redovitim pregledima (samopregledom, mamografijom, te ultrazvučnim pregledima) ova se bolest može otkriti u ranom stadiju što znači

i veće šanse za ozdravljenje. Tim povodom prikupljeni su i potpisi kojima se podržava zahtjev za ponovnim uvođenjem besplatnih sistematskih pregleda. Kako nam je rekla Jasna Bucunjić, predsjednica sekcije Europe Donne, članice krapinske organizacije pridružile su se svojim kolegicama iz Hrvatskog foruma u Zagrebu gdje je obilježen Dan ružičaste vrpce. Šetnjom od Hrvatskog narodnog kazališta do Cvjetnog trga ukazano je na potrebu, što provođenja, što širih i sveobuhvatnih preventivnih akcija na ranom otkrivanju, a onda i uspješnom liječenju raka dojke. (D.K.) kv

Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama

KRAPINA | Povodom Nacionalnog dana borbe protiv nasilja nad ženama, Obiteljski centar Krapinsko-zagorske županije je organizirao Dan otvorenih vrata. Dijelili su promotivne materijale i davali ostale potrebne informacije kako za žrtve nasilja, tako i za ostale stanovnike Krapinsko-zagorske županije, kako bi se ojačala svijest i senzibilizirala javnost na problem nasilja u obitelji i naglasila važnost prevencije nasilja. U Hrvatskoj se obilježava Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama u spomen na 22.

rujna 1999., kada su na zagrebačkom općinskom sudu ubijene tri žene - supruge u brakorazvodnoj pamići, njezina odvjetnica i sutkinja, a zapisničarka je teško ranjena. Klinička iskustva i empirijska istraživanja pokazala su da obitelj kao temeljna jedinica društva nije samo podržavajuće okruženje koje pruža emocionalnu, socijalnu i materijalnu podršku članovima, nego može biti i nasilno okruženje u kojem se najbrutalnije krše temeljna ljudska prava njezinih članova. (N.V.) kv

Međunarodni dan žena sa sela

KRAPINA | Dan uoči Svjetskog dana hrane obilježava se Međunarodni dan žena sa sela, kako bi se istaknula njihova važna, ali još uvijek nepriznata uloga u doprinosu gospodarstvu i razvoju društvene zajednice.

Obilježavanjem tog dana imamo priliku pokazati da se naša seoska žena danas suočava s teškom gospodarskom situacijom, povećanim troškovima života i stoga je prisiljena raditi prekovremeno, biti potplaćena ili nezaposlena, suočena sa diskriminacijom na radnom mjestu i u obitelji - istaknula je u povodu Međunarodnog dana žena sa sela, predsjednica Socijaldemokratskog foruma žena SDP-a Krapinsko-zagorske županije, Ana Gregurović. S obzirom da SDP provodi programsku politiku rodne ravnopravnosti, obilježavanjem ovog Dana (15. listopada) želimo senzibilizirati javnost za problematiku seoske žene, potaknuti žene na aktivizam i uključivanje u život lokalne zajednice - naglasila je također. (N.V.) kv

KRAPINA

Darivanje najmlađih Krapinčana

U Krapini je 7. listopada organiziran treći ovogodišnji prijem za roditelje i novorođenu djecu. Kako je to već uobičajeno prigodni poklon i novčanu pomoć uručio je gradonačelnik Josip Horvat. Na ovu dodjelu, četvrti put ove godine, bilo su pozvano 34 roditelja.

Gradonačelnik je, čestitajući roditeljima na prinosima u njihovim obiteljima, istaknuo kako se Grad Krapina brine za svoje najmlađe od malih nogu kroz razne vidove pomoći (od besplatne školske kuhinje za djecu iz socijalno ugroženih obitelji, sufinanciranje troškova prijevoza za srednjoškolce, i ove godine dodjeljuje se po pet učeničkih i studentskih stipendija...). Posebno je pohvalio roditelje, koji su se u ovo recesijsko vrijeme, odlučili za treće i četvrto dijete. Grad u skladu s mogućnostima, nastoji biti izdašniji u ovoj vrsti pomoći. Tako ona iznosi 1.500 kuna za prvo, a za treće dijete 3.000 kn,

odnosno za svako daljnje po tisuću kuna više, pa će se time bar malo olakšati roditeljima prevladavanje financijske problematike. Na žalost brojčani podaci, vezani uz provođenje aktivne natalitetne politike, bit će lošiji nego ranijih godina. Npr. 2007. sveukupno je bilo podijeljeno 138 poklona. Ove godine do sada je Krapina bogatija samo za 95 novih stanovnika. Teško da će ih u posljednjem tromesečju biti više od četrdeset. (D.K.) kv

KRAPINA

S obilježavanjem Europskog dana jezika u amfiteatru Srednje škole Krapina

Obilježen Europski dan jezika

Srednja škola Krapina nastavljajući svoju dugogodišnju tradiciju i ove godine obilježila je Europski dan jezika. Održana je integrirana nastava - Integrirani dan jezika. U nastavni rad bilo je uključeno više predmeta - od stranih jezika do povijesti i drugih, a međupredmetna tema bila je:

Što je u imenu. Stariji učenicima kao i bivši učenici krapinske Srednje škole, sada studenti, učenicima prvih razreda održali su prezentaciju projekata kao što su primjerice Europski parlament mladih, Kazališna radionica, Njemačka jezična diploma, odnosno projekte koji se provode u Srednjoj školi Krapina. U programu zajedničkih završnih aktivnosti, među ostalim bila su prezentirana izvješća iz radionica, te rezultati natječaja Kako ti znanje stranih jezika može pomoći u životu. (N.V.) kv

KRAPINA

Blagoslov hrane u vrtiću obavio je krapinski župnik vlč. Tomica Šestak, na fotografiji uz ravnateljicu Kseniju Ostojić

Za dječje zdravlje više „čušpajza“

Tijekom mjeseca listopada u školskim i predškolskim ustanovama obilježava se dan kruha i zahvalnost za plodove zemlje. Učinili su to i ove godine, 13. listopada, djeca i tete u Dječjem vrtiću „Gustav Krklec“ Krapina. Toga su se dana okupili u velikoj dvorani uz stolove na kojima su bile, uz čaj, servirane razne vrste pe-

civa. Sam čin blagoslova nadahnuto je i primjereno dobi djece obavio krapinski župnik Tomica Šestak, a blagovanje je počelo nakon što su djeca izmolila Oče naš.

Djeca se kroz razne aktivnosti, primjerene njihovoj dobi, govori o važnosti hrane i odnosu prema plodovima zemlje. Rekla nam je Ksenija Ostojić, ravnateljica

ljica najstarijeg krapinskog vrtića. Djeca moraju znati da i danas u svijetu ima onih koji su gladni, koji doslovno nemaju kruha. Djeci je teško objasniti, koliko je rada potrebno da se proizvede jedan kruh, jer ona su danas naučena da se kruh kupi u trgovinu.

Kako je s navikama u prehrani djece?

- Promjena ima, sve se više uočava mijenjanje načina pripremanja hrane - kaže Ksenija Ostojić. - Malo je vremena pa se pribjegava onome što se može napraviti na brzinu. Mi u vrtiću nastojimo kuhati variva ili kako to mi kažemo - čušpajze, odnosno hranu koja se jede sa žlicom. U tome trebamo potporu obitelji, moramo ići kako se to kaže ruku pod ruku, jer će u protivnom možda prevagnuti navika da se za ručak servira hamburger ili neka druga na brzinu pripremljena hrana. (D.K.) kv

ZAGORSKA KOPRIVNICA

Danas vožnja betona, da bi se sutra mogao igrati nogomet

Grade malonogometno igralište

U općini Đurmanec osnovana je (7. lipnja) Udruga za sport, rekreaciju i kulturu Zagorska Koprivnica koja broji 60 članova. Funkciju predsjednika obavlja Marjan Koprivnjak, dopredsjednika Darko Herceg, tajnik je Stjepan Koprivnjak, a rizničar Dubravko Cvrtila.

Riječ je o ljudima koji su u relativno kratkom roku

napravili veliki iskorak. Vlastitim novcem otkupili su zemljište, riješili imovinsko-pravne odnose i počelo se s gradnjom malonogometnog igrališta. Do sada je na terenu, nakon skidanja humusa i nasipavanja batudom, završeno polaganje drenažnih cijevi i betonirane škarpe.

Novčano ili u materijalu pomogli su im: Viadukt

Zagreb, Keramix Krapina, Kamenolom Gorjak, Autotransporti Kunštek, Krakom Krapina, Ponos Krapina, RMS Rafaj Mihovljan te autoprijevoznici s područja općine Đurmanec. Naravno da se u sve to uključila i Općina Đurmanec, a to će činiti u skladu mogućnostima i dalje. Načelnik Općine Branko Horvat pohvaljuje sve one koji su inicirali osnivanje i koji su se uključili u Sportsku udruhu Zagorska Koprivnica. Dalji planovi u izgradnji su: položiti sve potrebne odvodne cijevi, napraviti most na ulazu u igralište, staviti oko njege zaštitnu ogradu te na proljeće sve nasipati finim materijalom, za podlogu te potom i igralište asfaltirati. (D.K.) kv

ŽUPANIJA INFO

Proveli kampanju - Za pokret

KRAPINA | Povodom obilježavanja Europskog tjedna mobilnosti, Udruga distrofičara Krapina u suradnji sa Savezom društava distrofičara Hrvatske provela je (22. rujna) kampanju Za pokret. Dio je to aktivnosti sveobuhvatne kampanje pod nazivom Prilagođen međugradski autobus-uvodite ga!!! Udruga distrofičara Krapina u tu svrhu je na Trgu Ljudevita Gaja u Krapini prikupljala potpise podrške uvođenju prilagođenog

međugradskog autobusa koji će izjednačiti mogućnosti osobama u urbanim i ruralnim sredinama na pravo izbora prijevoznog sredstva. Inače, Udruga distrofičara Krapina tijekom cijele godine provodi akciju prikupljanja novčanih sredstava za kupnju prilagođenog kombi-vozila. Tako su i ovaj put imali prigodnu humanitarnu prodaju radova koje su u kreativnim radionicama izradili članovi Udruge. (N.V.) kv

Radost druženja

TUHELJ | Dječji tjedan u Tuhliju završio je veselim i razigranim aktivnostima pod nazivom Radost druženja i susretom djece s načelnikom Armandom Slavičekom -

Mi pitamo vi odgovarate. Djeca su potaknula načelnika na rješavanje problema prostora koji bi bio namijenjen udrugama. Druženje je završilo Festivalom karaka. kv

PETROVSKO

Pomoć za najmlađe

Na kraju svakog tromesečja u prostorije Općine Petrovsko pozivaju najmlađe stanovnike. Naravno, pozive dobivaju njihovi roditelji kako bi primili novčanu iznos od 1.000,00 kuna. Sve to ponovilo se 6. listopada kada je načelnik Ivan Šanjug darovao desetero djece.

Ovo je tek skroman doprinos u pomoći za novorođenčce, rekao je tom prilikom načelnik Šanjug, a time ne završava briga

za najmlađe stanovnike. To se prije svega odnosi na novčanu pomoć, pola troškova cijene smještaja, svima onima koji svoje dijete daju u vrtić. Planira se u skorju budućnosti i izgradnja dječjeg vrtića i igrališta na Petrovskom. Potom tu je i sufinanciranje prijevoza školaraca, a u budućnosti će, nadaju se u Općini, biti više novca, pa tako i više mogućnosti pomoći mladim bračnim parovima, kako bi nam obitelji bile brojnije. kv

Slušajte nas na odašiljaču i frekvenciji

STRAHINJČICA 91,5 MHz

Županija Krapinsko zagorska

Slušajte nas na odašiljaču i frekvenciji

CESARGRAD 99,2 MHz

Klanjec, Zagorska Sela, Kumrovec, Tuhelj, Kraljevec na Sutli

ZABOK

Dio sudionika sa svečanog otvaranja 7. državnog natjecanja orača u Zaboku

Tomislav Kuharić iz Krapinsko-zagorske županije i Mario Spudić iz Karlovačke županije, Kuharić u kategoriji plugova premetnjaka, a Spudić u kategoriji plugova ravnjaka, pobjednici su ovogodišnjeg 7. državnog natjecanja orača, koje je održano na parcelama u

DONJA STUBICA

Zagorje - trnac starih sorti voća

U dvorcu Stubički Golubovec održana je dvodnevna, jedanaesta županijska izložba starih sorti voća. Već tradicionalno okupio se veliki broj izlagača i posjetitelja. Ove godine bilo je ukupno 28 izlagača.

Paralelno s izložbom, na OPG-u Marijana Horvata održana je prezentacija prerade jabuka u sok pod stručnim vodstvom Georga Gala, dipl. ing agr. višeg stručnog savjetnika podružnice HZPSS-a Krapinsko-zagorske županije.

U prekrasnom okruženju trnaca, vani na otvorenom pokazan je

standardni postupak prerade jabuka u sok uz upotrebu cijevnog pasterizatora, uz predavanja o načinima prerade i pakiranja. Uspješnost demonstracije pokazalo je da su svi sokovi napravljeni za taj dan nestali gotovo odmah.

Prisustvovalo je oko 50-tak gostiju i zainteresiranih, najviše iz Zagreba i okolice. Ispred izložbenog prostora održano je predavanje i demonstracija o načinima cijepjenja i okuliranja voćnih vrsta pod vodstvom Štefanije Lovrenčić, dipl. ing agr., rukovoditeljice Područnog odjela HZPSS-a Krapinsko-zagorske

županije. Ove godine imalo se priliku vidjeti prijavljene 34 prerađevine (demovi, sokovi, pekmezi, ...), 45 starih sorti jabuka i ostalog voća. Najbolji su i nagrađeni.

Za najbolje uređen štand – selo Matenci nagrađeno je sa 500 kuna, štand sa najviše prerađevina – OPG Jadranke i Marijana Horvata sa 1000 kuna, štand sa najviše sorti – OPG Ivana Pavlovića iz Brezja u Gornjoj Stubici sa 1200 kuna, škola koja je najbolje obradila temu – OŠ Matija Gubec iz Gornje Stubice sa 1000 kuna, te najbolji kolač – kolač od jabuka i sušenog voća – selo Matenci sa 300 kuna.

Poticajne nagrade od po 500 kuna dobile su gornjostubička Osnovna škola Matije Gupca i Osnovna škola Franje Horvata-Kiša iz Lobora.

Organizatori izložbe bili su Turistička zajednica grada Donja Stubica, Poljoprivredno savjetodavna služba Krapinsko-zagorske županije te županijska Gospodarska komora. kv

Orači Kuharić i Spudić odlaze na svjetsko natjecanje

Gubaševu. Njih dvojica predstavljat će Republiku Hrvatsku na 57. svjetskom natjecanju orača, koje će se u travnju iduće godine održati u Novom Zelandu. Na ovom državnom natjecanju, kojemu je domaćin bila Krapinsko-zagorska županija, naš predstavnik u kategoriji plugova ravnjaka, Božidar Domitran, osvojio je visoko drugo mjesto, tako da je ekipno Krapinsko-zagorska županija prva. Ekipno drugo mjesto pripalo je Karlovačkoj županiji, a treće Bjelovarsko-bilogorskoj. Inače, za naše

najbolje orače Tomislava Kuharića i Božidara Domitrana upriličen je prijam u Županiji. Uz čestitke na dosadašnjim izvanrednim rezultatima obojici orača, župan Siniša Hajdaš Dončić zaželio je i uspjeh našem predstavniku na svjetskom natjecanju. Prijamu je nazočio i predsjednik Udruge, ujedno i novi pročelnik županijskog Upravnog odjela za poljoprivredu, Luka Čuljak, te rukovoditeljica Odsjeka HZ PSS Krapinsko-zagorske županije, Štefanija Lovrenčić. (N.V.) kv

ŽUPANIJA INFO

Pomoć za ogrjev

PETROVSKO | Općina Petrovsko kontinuirano brine o građanima slabijeg imovinskog stanja, kako bi prevladali loše socijalne prilike u kojima se nalaze. Među onima što je svakom domaćinstvu potrebno, za ove nadolazeće sve hladnije dane, svakako je ogrjev.

Pomoć za novorođene i školare

JESENJE | Načelnik općine Jesenje Ivan Maligec, po treći put ove godine, primio je roditelje novorođene djece. Za svoje prvorodeno dijete ovaj put pomoć je primilo troje roditelja. U obraćanju roditeljima načelnik Maligec istaknuo je da Općina od samog rođenja djeteta pomaže roditeljima, dodjelom jednokratne pomoći, sufinanciranjem boravka u vrtiću i prijevoza u školu, te dodjeljivanjem stipendija. Nažalost još uvijek natalitet nam je u opadanju istaknuo je načelnik, uz poziv roditeljima na isti takav susret u skoro vrijeme.

Općina Jesenje raspisala je natječaj za dodjelu učeničkih i

Protiv štetočina deratizacijom

JESENJE | Na području općine Jesenje djelatnici Ciklonizacije iz Desinića ovih su dana po drugi puta proveli sustavnu deratizaciju. Mještani su ovakav način uništavanja nametnika počeli sve prihvaćati, zbog daleko većeg učinka.

Da se posao obavlja stručno i kva-

Suradnjom Općine, njenog Socijalnog vijeća, te Centra za socijalnu skrb utvrđen je spisak od 69 osoba za koje je Općina izdvojila po 950 kuna. Naravno, namjena novca je prvenstveno za kupnju drva, a oni koji ih imaju potrošit će ih za ono što im je najpotrebnije. kv

studentskih stipendija za školsku godinu 2009./2010. Dodijelit će se 10 učeničkih stipendija u iznosu od 300,00 kuna i pet studentskih u iznosu od po 500,00 kuna. Kriteriji za ostvarivanje prava na dodjelu stipendije su: ocjene, socijalni status, rezultati postignuti na školskim natjecanjima... Također se prijevoz srednjoškolarca sufinancira sa 50% iznosa mjesečne karte. Zahvaljujući postignutom dogovoru između prijevoznika i Krapinsko-zagorske županije postignuta je jedinstvena cijena za područje cijele županije te srednjoškolski s područja općine Jesenje plaćaju 25% cijene mjesečne karte. (I.H.) kv

litetno nadzirao je dr. Ivan Lipovac iz Zavoda za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije. Prilikom obilaska terena trudio se objasniti mještanima, kod kojih je postala bojazan za domaće životinje, da nema nikakve opasnosti od trovanja. (I.H.) kv

KRAPINA

Nakon što su otišli strojevi i radnici u Donjoj Šemnici ostao je novi nogostup, proširen prometni dio ceste ili drugačije rečeno moderna državna cesta

Nakon nove ceste kroz Donju Šemnicu – nogu s gasa!

Prva faza ceste koja spaja prometni čvor zagorske autoceste u Svetom Križu Začretju s Varaždinom, preko Donje Šemnice, Golubovca i Lepoglave je završena. Na kraju je, nakon što je dovršen kolnik i nogostup, preostalo postavljanje znakova, uređenje prilaza i svega onoga što zakon propisuje, a odnosi se na uređenje državnih cesta.

Kako saznajemo od gradonačelnika Josipa Horvata, sada kada je sve završeno, vidi se da je to postala moderna cesta koja omogućava i veće brzine. Naravno, ograničenje vožnje je na 50 km, jer vozi se kroz naselje. Cijela ta dionica,

koja prolazi kroz područje Donje Šemnice i dalje kroz Švaljkovec, doslovno je postala ulica. Uređenje ceste utjecat će na sigurnost prometa.

Upravo radi sigurnosti, posebno djece, naglašava gradonačelnik Horvat, inzistirali smo da se kod Osnovne škole postavi semafor na kojem će se paliti crveno svjetlo, kad će prema njemu vozači dolaziti većom brzinom od dozvoljene.

U tijeku je izrada projektne dokumentacije za posljednju fazu rekonstrukcije ove državne ceste i to na dionici kroz preostali dio Donje Šemnice i kroz Švaljkovec. Ti bi radovi trebali uslijediti iduće godine. (D.K.) kv

KRAPINA

Jesensko druženje

Listopad nam je stigao a s njime i ona prava, jesenska idila sa svim svojim čarima. Kao da su sve boje sa slikarske palete rasule po našim šumama, brežuljcima, livadama i parkovima. Lijepo vrijeme, ugodna temperatura i želja za druženjem magična su formula naših sugrađana, točnije članova krapinske Udruge umirovljenika. Oni su se u subotu 10. listopada uputili prema Hrvatskoj Kostajnici gdje se već tradicionalno od 9.-11. listopada održavala manifestacija pod nazivom „Ke-

stenijada“. Tog ugodnog subotnjeg jutra, umirovljenici su u 7 sati krenuli na put prema svojoj destinaciji. Prema riječima predsjednice Udruge, Zdenke Grilec, ovaj jednodnevni izlet bio je ujedno i prvi zajednički posjet tom kraju Hrvatske, to jest Pounju. Po dolasku u Hrvatsku Kostajnicu, krenuli su u laganu šetnju glavnom ulicom kojom su se već širili mirisi pečenih kestena. Kao što i samo ime grada, a i manifestacije govori, kesteni su glavni turistički proizvod Hrvat-

RADOBOJ

Načelnik Anđelko Topolovec i Alojz Sajko, predsjednik Općinskog vijeća

Opravdano je naše postojanje

Nizom priredaba i nove je godine obilježen 20. listopada, Dan općine i Dan Osnovne škole Side Košutić Radoboj. Središnji događaj, po broju gostiju i uzvanika među kojima su bili i načelnici svih susjednih općina, javnih poduzeća, te predstavnici političkih stranaka bila je svečana sjednica Općinskog vijeća. Prigodnim pucanjem najavili su je članovi udruge Radobojska kubura, slijedio je nastup radobojske Limene glazbe, te zbora i folklorne grupe O.Š. Side Košutić Radoboj. Goste i domaće uzvanike pozdravio je Alojz Sajko predsjednik Vijeća.

O onome što se u protekloj godini činilo, ali iz perspektive jedne male općine, kao što je Radoboj, go-

vorio je načelnik Anđelko Topolovec. Tom prilikom spomenuo je i one koji se u sve razumiju ali malo toga znaju, pa im najveća briga postaje kako ukinuti male općine, jer tu, navodno, leže velike uštede do kojih se može doći. Među ostalim je rekao:

– Prošla su četiri mjeseca otkako sam ja i ostali mi kolege po funkciji, koju obavljamo, izabrani na prvim neposrednim izborima. Taj je izbor trebao donijeti veće ovlasti, ali i veću odgovornost lokalnim čelnicima. No, sve je to ostalo na istoj razini, kao što je to bilo i za obavljanja ove funkcije u prethodnom mandatu. Praksa, u tim našim malim sredinama i dalje pokazuje da tu postoji visoki stupanj povjerenja građana

u općinske i gradske vlasti. Ta međusobna povezanost proizlazi iz istovjetne životne i radne sredine. Ne brinemo brige nekih drugih nego naše zajedničke. Rješavanje mojih je rješavanje i tuđih briga, a sve kako bi to u konačnici moralo rezultirati boljim životom svih koji dijele istovjetnu sudbinu živeći u nekoj jedinici lokalne samouprave...

Vezano uz obilježavanje Dana općine Radoboj još nešto. Općina je pozvala građane da se prijave na natječaj za izbor najljepše uređenih balkona, kuća, odnosno okućnica. Komisija je odlučila da su ove godine najviše uspjeha u tome, na području općine Radoboj imale obitelji: Josipa Švaljeka, Andrije Rukava i Đurđe Slukan (za okućnice); Đurđe Tepuš, Marije Šaško i Marije Cerovec (za balkone); Željke Smrečki, Anice Vinceljak i Snježane Poljak (opći dom). Nagrade im je uručio Alojz Sajko, predsjednik Općinskog vijeća. Isto tako Općina iskazuje brigu za mlade. Nagrađeni su učenici Mihael Grmovšek i Mirjana Pohizek za postignute dobre rezultate na regionalnom natjecanju iz matematike. (D.K.) kv

prilikom vidjeti neke od starih, zaboravljenih zanata i obrta kao što su kovanje i kovač koji je posjetiocima darivao žarače koje sam izrađuje. Iako je nažalost, Hrvatska Kostajnica poprilično uništena u Domovinskom ratu, te su tragovi nastupalo je Kulturno umjetničko društvo Đurmanec. Izazvali su sveopće oduševljenje prisutnih, te posebno razveselili naše krapinske izletnike. Iako je na spomenutoj manifestaciji postojala mogućnost branja kestena u šumi, članovi Udruge umirovljenika nisu bili zainteresirani za berbu, već su krenuli dalje s razgledavanjem raznih izložbi gdje su imali

dijeli Hrvatsku od Bosne i Hercegovine, te dospjeli u Kostajnicu, ali ovog puta u Bosansku Kostajnicu. Nakon vremena provedenog u susjednoj nam državi, umirovljenici su se polako uputili prema kući. Puni oduševljenja i dojmova, ovi itekako aktivni članovi Udruge umirovljenika svima bi nam mogli poslužiti kao uzor svojom druželjubivošću, radoznalošću te željom za novim iskustvima. Zato, slijedimo njihov primjer i iskoristimo svaku priliku koja nam se pruža, bilo da je u pitanju izlet, ljetovanje ili tek provođenje vremena s dragim ljudima, jer imamo li išta ako prijatelje ne? (P.L.) kv

ZLATAR

Svi su pobjednici

Na osmom županijskom natjecanju djece i vatrogasne mladeži Krapinske županije nastupilo je 78 ekipa u kategorijama: djevojčice i dječaci uzrasta od 6 do 12 godina i mladež ženske i muške ekipe od 12 do 16 godi-

na. Od ukupno 78 ekipa, 50 su činile ekipe djece, a 28 mladeži. Uz njih nastupilo je i nekoliko ekipa izvan kategorije.

Na otvaranju susreta svim natjecateljima puno uspjeha poželjeli su zlatarski gradonačelnik Miroslav Kopjar i župan

Siniša Hajdaš Dončić.

Primjereno svom uzrastu mladi su pokazali osposobljenost u izvođenju vježbi, spretnosti i brzini u štafetnoj utrci. U Zlataru se okupilo oko 800 natjecatelja i njihovih mentora iz cijele županije. Za lijepe dojmove

svim natjecateljima, s učima i gostima svojim su velikim trudom i dobrom organizacijom pridonijeli domaćini – vatrogasci iz VZ grada Zlatara.

Natjecanje je završeno podjelom pehara i priznanja, te proglašenjem pobjednika kojima su čestitali između ostalih dožupanica Sonja Borovčak i predsjednik VZ KZZ Ivica Glas. Prvoplasirane tri ekipe u ženskoj i muškoj kategoriji ostvarile su pravo nastupa na državnom natjecanju, koje će se održati sljedeće godine. Našu će županiju predstavljati u kategoriji ženska mladež ekipe DVD Bedekovčina 1, DVD Zlatar i DVD Marija Bistrica. U kategoriji muška mladež prvo mjesto osvojili su predstavnici Krapinskih Toplica 1, druga je ekipa Bedekovčina 1 i treća Bedekovčina 2. U kategoriji djevojčica najbolja je bila

ekipa Vatrogasac iz Strmca, druga je ekipa iz Zlatar Bistrice i treća ekipa iz Špičkovine.

U kategoriji dječaci prvi je DVD Zlatar, drugo je DVD Radakovo i treća je ekipa Dubrovčan – Ravnice. Ovo je bila i najbrojnija kategorija. Od 36 ekipa predstavnici DVD Krapina našli su se u sredini i vratili se kućama sa srebrnim medaljama. U ekipi za DVD Krapina nastupili su: Ilija Hršak, Katarina Hršak, Mladen Mišković, Tomislav Topolovec, Ema Rukav, Ivan Bajcer, Nikola Mužar i Marta Obadić. Bili su još Hrvoje Fabijančić i Barbara Mužar, a zbog iznenadne bolesti nisu mogli nastupiti Josip Šimunić i Marko Ranogajec. S njima su vježbali mentori Tanja Matković i Milivoj Toplica 1, druga je ekipa s područja Grada Krapine na kojem djeluju 4 DVD. (B.U.) kv

RADOBOJ

Vrijedan rođendanski poklon

Na svečanoj sjednici DVD Radoboj načelnik općine Anđelko Topolovec i predsjednik DVD Anđelko Ferek – Jambre predali su ključeve novog vatrogasnog vozila zapovjedniku Branku Tušku uz želju da vozilo

bude stalno u pripremi i spremno za intervencije. Vozilo vrijedno nešto više od milijun kuna nabavljeno je zahvaljujući spremnosti svih stanovnika općine Radoboj koja će ovaj poklon za 80. rođendan DVD Radoboj otplatiti kroz nekoliko

godina. Sa spremnikom od 1.600 litara vode, dvije pumpe i pripadajućom opremom ovo vozilo pripremljeno je i za najsloženije intervencije na svim terenima. Pomoć oko opremanja, nabavke i konačne predaje pružilo je poduzeće "VAMAT".

Čestitke na ovom godinama priželjkivanom i prijeko potrebnom vozilu domaćinima su uputili između ostalih Ivica Glas predsjednik VZ KZZ, predstavnici općine Radoboj i susjednih vatrogasnih društava. Na svečanoj sjednici skupštine uručena su priznanja i zahvalnice pojedincima i udrugama za dosadašnji rad. (B.U.) kv

DESINIĆ

Dogradit će se osnovna škola

Općini Desinić uskoro započinju radovi na dogradnji OŠ Đure Prejca za rad u jednoj smjeni. Novost je blagovaonica, primjerena ljudskim resursima, kao i kabineti. Planira se i adaptacija knjižnice u

potkrovlju, ali nakon dogradnje. Lokalna uprava u financiranju sudjeluje sa 10 posto, također sa 10 posto Županija, a ostalo financira Ministarstvo. – Rok izgradnje je 9 mjeseci – ističe načelnik općine Zvonko Škreblić. (M.B.) kv

KRAPINA

Razmjena iskustva

Članovi Društva za pomoć, mentalno retardiranim osobama, stručni djelatnici nadležnih županijskih ustanova i predstavnici ministarstva krajem listopada posjetili su u Grazu ustanovu Mosaik, te Udrugu Lebenshilfe Steiermark Arbeitsprojekt. Obje skrbe o invalidnim osobama pa

se razmjena iskustva, razgledavanje i predstavljanje rada pokazalo iznimno korisnim. U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Grazu, riječi dobrodošlice uputio je pater Franjo Jurinec i dr Nikolaus Hermann, počasni Konzul Republike Hrvatske u Grazu. Članovi društva zahvalili su se prigodnim glazbenim programom. kv

VELIKA VES

Jagica i Miško Kunštek iz Velike Vesi proslavili su... na torti piše koliko godina braka

50 godina braka bake Jagice i dede Miškeca

Dobili smo tekst u kojem se bilježi lijepi jubilej – zlatni pir. Tekst je pisala, to je više nego očito, jako mlada osoba, jer se konstatira "nakon dugih, ali sretnih 50 godina..."

Ma kaj vam je? To je prešlo kak da bi pucnul s prstima. Pitajte slavjenike, valjda se niste razmeli. Sigurno su mislili da ih pitate, kak im je išlo vreme kad se dogodilo

da je jedan nekam moral prejt, pa je drugi živul u iščekivanju da se bračni partner vrne doma. E, onda bi to moglo drugo trajati, ali sve drugo vam tak hitro prejde. Dosta filozofiranja. Ostaje nam da se pridružimo najljepšim željama, i da im vrijeme, do platinastog pira protekne jako polahko, uz što više zdravlja i osobne sreće.

No, vrnimo se našim

Gde je zdej prijatelj, kam nam zginul je? Nigdar niesme niti dneva h življenju mogli spelati a da ga meli niesme, tak da vse te skup zdaj nemreme nikak ni razmeti, a još bolj te ni

Najbolše bi h življenju navek bile unda gda vse se dogovoriti bi mogli, unda gda vse nam skup po pravice triebile bi biti. Ali ni na jadnomu mesteku tak se pripetiti nemre da se

pak tam. Žmehke ti je kak navek, žmehke ti je, pak ti vse te skup niti neda dovedati nič otom kak triebile bi, a triebile bi vse te na pravu stran obrnuti. Da se drugač more i da se drugač vriedi h življenju,

Biti človek, človek i pajdaš!

Piše **Rajko Fureš**

zvedati i zbaviti. Najgorše od vsega na svietu je te i une gda nekaj i nekoga iščeš, a te pak nikak najti nemreš. Te ti tak je i med i z vsemi pajdaši, te tak je kak je, za vse te skup niti drugač biti nemre, jer nie same tak pred pajdaša dojt i nie same tak pajdaša zadržati poljek sebe. Ljehke te nie kak i pune toga nie h življenjiču, kak god da mnogi med nami misliju si da vse te moči im je same tak spelati se, vse skup nam niti ne zgle di a niti nemre se spelati največ put tak kak sme si šteli. A kaj pak za življenjiče tu nam jedine povedati, e povedati da je črne, trde, zmešane, ili pak povedati da nam je jedine i najdrajše, tak da druge od njeha življenjič nam nie, jer une nam najmilejše i najslajše je. Kak god da šteli povedati vsakomu med nami bi i te da morti moči nekaj bolše h življenju je, po druge strani pak niti nemreš nič več i nič bolj spelati, jer nie same tak pustiti od sebe vse une kaj k srčeku ti se prisljepičile. Tak pak dojdeš do toga da razmeti bi šteli, a nie ti moči te razmeti i nie ti same tak te za rastu mačiti.

bi same tak prisljepičila sveklinica unda gda nie mogla nikam dojt. I kak god da se poveda da nie moči, kak god da življenje more ili nemre meti meru za putec pravi, iste tak ti i vse te skup nemre zbuditi vse une kaj se zaistinu niti nie smeje a ni mogle drugač obrnuti.

U ne kaj prie ili kesnejše se dogodi – je te da neda se vse te skup nigdar spelati čist unak kak se šteli je, negdar se prejde male dalje a negdar se prejde i male bližejše. Vse h vsemu se navek niti ne splati – jer zmeniti se vse te skup niti neda same po pravice, dok se ne otrepi ne predre tie najdrajši trdanjčec. A da se nie same tak toga posljeka prijete moči, da ga nie same moči navek niti oddelati – te je une kaj sami najprie razmeti moreme unda gda največ put nam prekesne je. Nie tomu toga tak rane i tak same moči se negdar zmisli, kak god da kmična doba je po celom se kraju spustila. Nie tomu rane niti unda gda vsi spiju, a tebe brige spati nedaju, jer moči im otreči se nebu, dok se na stolčeku same prehitavaš sim

vsaki med nami morti bi i prešel na krivu stran. Same je vriedne povlječi pred sobu putec i njega se držati. Te putec je kaj nie od denes a nie niti od hčera, same je vriedne držati ga se, jer z tem se jedine i držime jedinoga nam Jezušeka, Jezušeka kaj vučil nas navek je, čuval je iste tak, i kaj za vsakoga med nami nigdar drugač nikak delal nie nek tak da h srčeku mesta za vse nas je mel.

I tak gda pitati se šteli bi – a gde je zdaj prijatelj naš i moj, gde nam se zgubil i kak nam se te dogidile je da nam zginul je. Rajši sme si dovedati šteli da nam zginul je, rajši nek da sme si priznali da nam zginul je, jer niesme gledeli a niti gledeti šteli. Kak god da hutom cajtu se pristrančiti bi šteli, vse te skup nam niti nemre drugač se spelati nek tak kak te jedine i more, a te je same po unom kaj vučil na Je i kaj nam Je kazal. A navek nase Je, jedine nase Je vučil tak da dobre trieba vsemi šteti, delati i nadati se, jer drugač niti nemreme iti a niti nesmeme. Te je navuk za terem vsaki med nami iti trieba! kv

čestitarima. I tak su naši baka Jagica i deda Miškec, oni vam živuju u Popovcu, nakon sretnih 50 godina braka, opet obećali jedno drugom ljubav dajući primjer svojoj dje-

ci i unucima. Možda im je nekad, u tih 50 godina i bilo teško, ali oni su zajedno svladali svaku prepreku koja im se našla na putu. Neka nam budu zajedno i sretno bar još

toliko - to im žele unuci Boris, Marko i Mihaela.

P.S. Bilo nam je zadovoljstvo da to objavimo u Krapinskom vjesniku, jer uvijek je lijepo zabilježiti nešto lijepo. Lijep pozdrav, u ime redakcije D. Kozina kv

Slušajte nas na odašiljaču i frekvenciji

SMUDAKOV BREG 102,2 MHz

Krapinske Toplice, Veliko Trgovišće, Zabok

RHZK

Gradonačelnik Josip Horvat uživao je u obje večeri

Blago pronađeno u srcima

Kad publika s osmjehom i pljeskom pozdravlja redom sve izvođače, prohodnost putova novih popevki do brojnih glazbenih poklonika neće biti upitna. Samo sustavnom brigom očuvat ćemo ljepotu kajkavskog glazbenog i jezičnog izričaja, ma koliko to izgledalo teško, samo zajedničkom suradnjom uspjeli u tome – mogla bi se tako sažeti poruka festivalskih večeri 13. ZGF

Krijesnice održanog 16. i 17. listopada u festivalskoj dvorani u Krapini.

U dvije večeri, kajkavski etno fest i kajkavski venček, ponajbolji izvođači prezentirali su, isto tako ponajbolje autore i tekstopisce, uglavnom kajkavce. Tamburaški orkestrom HRT-a dirigirao je maestro Siniša Leopold, inače i umjetnički ravnatelj Krijesnice. Festivalska zbirka obogaćena je za 22 nove skladbe, snimljene i na nosaču zvuka.

Iz bogate riznice starih napjeva, također je obrađeno i iznimno interpretirano nekoliko poznatih narod-

Kavaliri

Za visoku umjetničku razinu cjelokupne Krijesnice, ne samo ove, nego i brojnih prethodnih, zaslužan je, umjetnički ravnatelj festivala Siniša Leopold. Njegov je bogat umjetnički rad djelomično obilježilo baš očuvanje glazbenih vrijednosti naših krajeva. O potrebi stvaranja kajkavskih popevki, zadovoljan atmosferom obje večeri Krijesnice reći će:

Ugodno sam zadužen za dva festivala u Krapini i trudim se da svaki, na svoj način pokrije određeno glazbeno područje. Po meni dobro se nadopunjuju. Ne kolidiraju, čak ni izvođački, a pogotovo sadržajno po pjesmama, a ima prostora za još veći odmak. Treba nam kajkavskih popevki i još više promocije ovog područja. A što se tiče festivala uopće... Hrvatska je mala zemlja, s puno različitosti u folkloru i glazbi, kao nigdje u svijetu. Zato treba imati više festivala, rekoh, različiti smo u glazbi i važno je pokriti svu tu glazbenu različitost.

Đuka Čaić

nih pjesama. Trinaesti ZGF Krijesnica održan je pod pokroviteljstvom predsjednika Hrvatskoga sabora Luke Bebića, a svoju su potporu istakli Grad Krapina, Grad Zagreb i Županija Krapinsko zagorska.

Koncerte Krijesnice uz slušatelje Radija Hrvatsko zagorje Krapina imali su prilike čuti i slušatelj Hrvatskog radija u odloženom prijenosu. Također zahvala Varaždinskoj televiziji na praćenju i prijenosu druge festivalske večeri. Krijesnica je radijski festival, uz to što su pjesme tijekom cijele godine vrlo slušane u programu organizatora Radija Hrvatsko zagorje Krapina promotori su i brojne radijske postaje sjeverozapadne Hrvatske. Nažalost, ponovo izostaje interes Hrvatske televizije.

KAJKAVSKI ETNO FEST

Na tragu kajkavske glazbene baštine, s probanim

glazbenicima – lijepa i dobra bila je prva večer Krijesnice. Izvedeno je 15 skladbi, dijelom obnovljenih starih kajkavskih napjeva, bližim današnjim glazbenim trendovima, autora iz cijele Hrvatske u interpretaciji: Tomislava Golubana, Miroslava i Gordane Evačić, Lee Bulić, Dunje Knebl, Maje Vučić, Maje i Tomislava, Marka Vukesa-Vukija, Kavalira, Begina, Sastava po domaćem, te Tamburaškog orkestra Hrvatske radiotelevizije pod ravnanjem našeg umjetničkog

dobiti novog etno promotora. Večer virtuoznog muziciranja, nadahnule su dakako i glazbene izvedbe orkestra HRT-a, i to Krijesnicu ne čini samo jednim od festivala i nizu, već naprotiv iznimnim.

Etno fest obilježio je i jedan vrijedan događaj, koji zasigurno prelazi granice Krapine i Zagorja i postaje kulturni događaj sezone cijele Hrvatske. Riječ je o umjetniku koji je glumačka veličina ove nacije. Proteklih 40 godina života Zlatka Viteza, od

ravnatelja maestra Siniše Leopolda. Etno glazba nije puka svirka, način je života, razmišljanja, njeni stvaraoči pronalaze načine svog osobnog pristupa doživljavanju baštine suvremenim glazbenim smjerovima i upravo to su u svoje izvedbe ugradili Gordana i Miroslav Evačić, Dunja Knebel, Tomislav Golubana... Za Maju Vučić ovaj nastup bio je svojevrsan izazov, no povjerenje u Tamburaški orkestar HRT-a s kojim godinama uspješno surađuje i izvedba njoj posebno drage pjesme Preko Drave grmljavica, rezultirali su vrhunskom interpretacijom. Kavaliri su vlastiti uspješnicu Čakaj me čakaj Bauricu ponudili u modernom pristupu, a simpatičnost publike dodatno dobili upečatljivim scenskim nastupom, a u osobnosti mladoga Bistričanca Marka Vukesa Zagorje bi moglo uskoro

dobiti novog etno promotora. Večer virtuoznog muziciranja, nadahnule su dakako i glazbene izvedbe orkestra HRT-a, i to Krijesnicu ne čini samo jednim od festivala i nizu, već naprotiv iznimnim.

Etno fest obilježio je i jedan vrijedan događaj, koji zasigurno prelazi granice Krapine i Zagorja i postaje kulturni događaj sezone cijele Hrvatske. Riječ je o umjetniku koji je glumačka veličina ove nacije. Proteklih 40 godina života Zlatka Viteza, od

njegovih ukupno 59, obilježilo je kazalište. S druge pak strane, posljednjih 40 godina hrvatski teatar obilježen je osobnošću glumca i redatelja Zlatka Viteza. U povodu svoje velike obljetnice Zlatko Vitez priredio je jedan hommage svojim nastupima pod krovom krapinske festivalske dvorane. S kajkavskom popevkom i kajkavskim pajdašima, svojim Histrionima, pokazao je ljepotu kajkavštine. U tom ozračju slavljenički završava ova večer.

KAJKAVSKI VENČEK

Smisao ovih naših popevki izvedenih u večeri Kajkavskog venčeka je u toplini, neposrednosti... Samo takve prihvatiti će naši slušatelji, upamtiti, rado ih zapjevati, zauzeti se za njih. Zahtjevno je izabrati od svih pristiglih, a mudro odlučiti se za različitost. Tako je kajkavski

venček i ove godine naničao zavičajne, ljubavne, te više no obično, vedre zabavne popevke različitog ugođaja.

Sudionici ovogodišnjeg kajkavskog venčeka Krijesnice bili su: Đani Stipaničev, Zlatko Vitez, Anja Šovagović, Boris Čiro Gašparac, Đuka Čaić, Jasna Doležal, Melita Bručić, Gordana Ivanjek, Blanka Došen i Hrvoje Ban, Mirko Cetinski, Branko Greblički Ventek, Vokalni ansambl Jane, Klapa Bistrica, Podvinčani, KUD Amatersko

kazalište Jesenje, Prava stvar, Kavaliri, Savski valovi, Zvona starine, Aussenkl muzikanti. Soliste je pratio Tamburaški orkestar HRT-a pod vodstvom Šefa dirigenta, maestra Siniše Leopolda.

Zajedničkim nastupom svih sudionika kajkavskog venčeka Krijesnice, u krapinskoj festivalskoj dvorani, popevkom Kaj je život bez pajdaša, autora Miše Doležala i Siniše Leopolda završen je 13. Zagorski glazbeni festival Krijesnica 2009. (T.G.) kv

PROMOCIJA SPOTA

Tvoje zipke još su svete

Gotovo tjedan dana borila se s tremom mlada pjevačica Gordana Ivanjek i strepila hoće li promocija njenog prvog spota Tvoje zipke još su svete, proći dobro. Za organizaciju ovaj put zadužila je Radio Hrvatsko zagorje Krapinu, jer promoviranu pjesmu izvela je još 2005. na Krijesnici, festivalu spomenutog Radija. Rado se pridružilo i Pučko otvoreno učilište, skrbeći o prostoru.

Prepuna dvorana Gogi je na samom početku, ulila povjerenje, a kako se promocija bližila kraju, baš činilo se, naša dama osjetila je nagomilan pozitivan naboj i zablislata ozirajući odabrane drage pjesme i predstavljajući svoje goste, drage prijatelje. U stvari bilo je to još jedno izdanje njoj najdraže emisije – Nek tambura svira, koju već nekoliko godina uspješno vodi u programu Radija Hrvatsko zagorje Krapina. Ovog puta u voditeljskom dijelu po-

mogao joj je Tomislav Lež, a o tehnicima su se brinuli Dami Glas, Damir Hmelina i Mario Krog. Što im znači odabrana pjesma ispričali su autori Zorica Klinčić i Marijan Jerговиć. O suradnjama s mladom pjevačicom, govorili su Milivoj Pašiček, Kavaliri, Ivica Pepelko, a za dobru klavirsku pratnju pobrinuo se Darko Berović.

Na kraju slijedila je prava filmska atmosfera, gotovo već zaboravljena u Krapini. (Tko pogodi datum zadnjeg prikazanog filma u krapinskoj festivalskoj dvorani, dobiva besplatno potpisani DVD spota Tvoje zipke još su svete). Naime, Mario Krog režiser Gordaninog spota, ukratko je predstavio projekt na kojem radi – fantastični akcijski film Ilirska misterija. Potom je slijedilo prikazivanje spota i vjerujte do Gordane vrlo se teško došlo, jer osobna čestitanja zaredala su se od gotovo stotinupedit prisutnih posjetitelja. Bravo Goga. kv

Trenutak u vremenu

Martin Turk, umjetnik koji u vječnosti otkida samo trenutak, u ciklusu svojih skladnih fotografija o Zagorju ostaje dosjedač ljepoti, slaveći trenutak i život sam po sebi. Slaveći ljepotu koja u tom trenutku naprosto eksplo-

dira. Izložba u Krapini slijed je suradnje ovog umjetnika s Krapinskim vjesnikom. Mnogima tako ovo i nije prvi susret s njegovim fotografijama. Ipak, ove izložene, više nego u novinama kada se zrcali stvarnost, donose fotografiju iznutra. Mentalno oko ovog mladog umjetnika trenutak transcendiru u beskraj, štovanje, radost, ljubav, svjetlost, strast. Upravo nepogrešiva točnost određivanja trenutka, stvorila

nam je prostor kako bi u njemu mogli uživati. Njegove fotografije nagnat će nas na meditiranje, u njima se naprosto izgubite, sanjarite...

Martin Turk fotografiju uči od prijatelja Gorana još od 2005. Prve slike izlaže u Zaboku, Oroslavju... Profesionalno ekonomista, roker u duši, slobodno vrijeme umjetnička fotografija... doživljava je kao slobodu, bez pravila, biti i ostati svoj.

- To sam ja – reći će ovaj mladić – to je moje zapažanje. Upravo po posebnom naglašavanju atmosfere i prenošenju Martinovih emocija ove fotografije nisu puka kopija već viđenog. Zagorski pejzaži izloženi u maloj dvorani Pučkog otvorenog učilišta, donose i iracionalne prizore no

REKLI SU O KRIJESNICI

Tomislav Vidmar (Auswinkl muzikanti)

Debitanti smo na ovogodišnjoj Krijesnici i velika nam je čast nastupati u prepunoj dvorani u Krapini, u dijelu Hrvatske gdje se govori kajkavski. Mi također govorimo kajkavski, -kajkavski, i drago nam je da svoju

kulturu i svoj jezik možemo prenijeti na ovaj dio Hrvatske.

Anja Šovagović

Dojmovi su prekrasni, jako ugodna i lijepa atmosfera, sjajni izvođači, prekrasne pjesme i mogu reći da sam presretna što sam debitirala na Krijesnici ove godine. Nadam se da ću ubuduće dolaziti u Krapinu, na ovaj festival.

Mirko Cetinski

S obzirom da sam rijetko u Zagorju, kad god me pozovu, osjećam se kao doma. Posebno me veseli kad mogu pjevati na kajkavskom narječju koje mi je toliko drago. A što reći o vašem festivalu? Toliko je drag i treba se boriti za njega, sačuvati ga. Ima jako puno dobrih pjesama i izvođača, možda još malo pomladiti sve to skupa i još će biti bolje kv

ZGF Krijesnica - KAJKAVSKI VENČEK

Ovu našu svakodnevnicu, satkanu sve češće bez životnih pravila, neprepoznatljivih zakonitosti, burnu i stresnu, često poželimo zamijeniti naravskim. Glazba koju nudi CD

ZGF Krijesnica nagnat će vas na prisjećanje djetinjstva, roditeljske hiže, zavičaja. Nosač zvuka donosi 22 nove popevke, dijelom u izvedbi Tamburaškog orkestra HRT-a i vokalnih solista. Osobitost daju izved-

be malih sastava, koji još uvijek vrlo autohtono prezentiraju kraj iz kojeg dolaze. Izdavač je Radio Hrvatsko zagorje Krapina, producent - Siniša Leopold, digital mastering - Vlado Smiljanić. Može se kupiti u redakciji Radija, cijena CD-a je 50,00 kuna.

DONOSITELJ OVOG KUPONA OSTVARUJE 50% POPUSTA PRI KUPNJI CD-a: KRIJESNICE 2009 - KAJKAVSKI VENČEK

Ime i prezime

Dani Stipaničav oduševio je publiku koja ga ja pozdravila ovacijama

Slavnih 40 godina - Zlatko Vitez

Lea Bulić

Zabljesnula je opet Krijesnica

Zagorski glazbeni festival Krijesnica i ove je godine opravdao reputaciju jednog od najvažnijih kulturnih događaja godine u našoj županiji. Spletom nekoliko vrhunskih manifestacija, koje su redom punile malenu i veliku - festivalsku dvoranu Pučkog otvorenog učilišta u Krapini, obogaćen je kulturni i društveni život grada Krapine, te našeg zagorskog kraja. Krijesnica je ove godine započela izvrsno posvećenom izložbom mladog i ambicioznog fotografa iz Zaboka Martina Turka. Ljepote zagorskog kraja, trenuci zaustavljeni u vremenu, osnovni su motiv umjetničkih fotografija koje je izložio Martin Turk. U nastavku Krijesnice mogli smo uživati u dvjema predivnim večerima u krapinskoj festivalskoj dvorani, kajkavskom etno-festu i Kajkavskom venčeku. Ove su festivalske večeri na krapinsku pozornicu dovele neka od najznačajnijih imena hrvatske

etno i zabavne glazbe, ali i najkvalitetnije i najpriznatije zagorske glazbene sastave. Programom u dvorani suvereno je upravljao umjetnički ravnatelj ZGF Krijesnice maestro Siniša Leopold. U tjednu nakon festivalskih večeri Krijesnica je završila promocijom spota najpopularnije zagorske pjevačice Gordane Ivanjek. Mala dvorana Pučkog otvorenog učilišta bila je ponovno premala za sve koji su željeli nazočiti ovoj promociji. Odmah po promociji, Ilir bar u Krapini i Radio Hrvatsko zagorje Krapina zajedno su organizirali prvi veliki Krijesnica party kojim je i službeno završena ovogodišnja Krijesnica. Posebna atrakcija partya, uz Begine, Kavalire i Gordanu Ivanjek koji su zabavljali goste partya, bila je rođendanska torta naše Krijesnice, koja je podijeljena svim prisutnim u krapinskom Ilir baru. Do sljedeće godine, uživajte u fotografijama. kv

Raspjevana Jasna

Slavonka i zagorec - Hrvoje i Blanka

Šarmantna voditeljica - Kristina Pavlović

Nastup iza nastupa - Danijel i Megla

U odličnom raspoloženju - Zlatko i Siniša

Veseli muzikanti, Ausswinkl muzikanti

Žarko, Ivana i Milivoj

Priredio
Marijan
Tenšek

Hrvatski narodni preporod povelu su i vodili mladi ljudi. Stoga ne čudi da je mlada ilirska književnost bila preplavljena stihovima. Već 1835. kada je pokrenuta "Danica", književnici ilirizma pokazuju stanovitu zrelost i u radu i u karakteru. Ljudevitu Gaju je bilo 26 godina, Stanku Vrazu 25, Dimitriju Demetru 24, Vjekoslavu Babukiću 23, Ljudevitu Vukotiniću i Dragutinu Rakovcu 22, Ivanu Mažuraniću 21, Ivanu Kukuljeviću Sakcinskom 19, a Petru Preradoviću 17 godina. Od Gaja su bili stariji Antun Mažuranić sa 30 godina, Antun Mihanović sa 39 i grof Janko Drašković sa 65 godina. Književna djela preporoditelja prožeta su vjeronom u pobjedu narodne stvari te zanosnim rodoljubljem. Pjesmom "Horvatov sloga i zjedinenje" Gaj je stvorio uzorak budnice kojom je poticao veliki broj rodoljuba da se ogledaju u poetskim prvimjencima.

"Još Hrvatska ni propala dok mi živimo;
Visoko se bude stala kad ju zbudimo;
Ak' je dugo tvrdo spala, jača hoće bit',
Ak' je sada vu snu mala, će se prostranit'!"

Ljudevit Vukotinić sastavio je borbenu pjesmu, davoriju "Nek se hrusti šaka mala". Svojom popularnošću isticala se i Demetrova budnica "Prosto zrakom ptica leti". U interpretaciji tih budnica najuspješnija je bila sudionica ilirskog pokreta grofica Sidonija Rubido-Erdödy (1819.-1884.), popularna zagrebačka koncertna i operna pjevačica.

Kao iznimno pjesničko ostvare-

i "Danice" iznosila je po svakom broju od 720 do 750 primjeraka. Najviše pretplatnika bilo je izvan Zagreba (486), a u Zagrebu 190. Ostali dio naklade je rasposlan kao zamjena časopisa ili je poklanjan. Mađari i hrvatski mađaroni bili su ljuti protivnici tih listova. Prema riječima Gaja oni su na njih gledali "z preokrenjenim, jalnim i nazlobnim okom". "Novine" su bile pisane kajkavskim narječjem pa su za štokavce i čakavce bile teško čitljive. S "Danicom" je bilo lakše, jer je u njoj bilo mjesta i za tekstove pisane štokavskim dijalektom.

U svakom broju "Danice" Gaj je na čelo stavio narodnu poslovicu

Pristaše ilirskog pokreta i vanjšinom su se iskazivali kao pripadnici hrvatskoga naroda i narodnog preporoda. Gajeva surka od sukna smeđe je boje sa srebrnim gajtanima, podstavljena crvenim štoфом.

ili neku mudru izreku. Gaj i suradnici usporedo su sami učili jezik, stvarali su nove riječi tako da svaka bude po mogućnosti što razumljivija čitateljima svih narječja. Veliki

Izlazak "Novina Horvatzkih" te "Danice" 1835. bio je najveći Gajev uspjeh, njegov pravi trijumf. To se očitovalo pogotovo 1836. kada "Danica" mijenja svoj naziv u "Ilirska", a tekstovi se tiskaju na štokavskom književnom jeziku

broju. U toj raspravi Gaj priprema i obrazlaže uvođenje štokavštine kao jedinstvenog književnog jezika. Pred opasnošću od mađarizacije Gaj svoje napuštanje kajkavštine te uvođenje štokavštine prikazuje kao pitanje slobode ili ropstva, života ili smrti. Od 18. lipnja 1835. "Danica" postaje "Danicom". Onda se u njoj svi prilozima tiskaju novim pravopisom, a što se jezika tiče, do kraja godine ostala je kajkavština i štokavština. U "Novinama" je još godinu dana održan stari pravopis i kajkavština.

Izlazak "Novina Horvatzkih" te "Danice" 1835. bio je najveći Gajev uspjeh, njegov pravi trijumf. To se očitovalo pogotovo 1836. kada "Danica" mijenja svoj naziv u "Ilirska", a tekstovi se tiskaju na štokavskom književnom jeziku. Gaj se zalagao za ilirsko ime i za jedan jezik u čitavoj Iliriji. On je naglašavao: "U Iliriji može samo jedan jezik pravi književni biti, njega ne tražimo u jednom mjestu ili u jednoj državi, nego u cijeloj velikoj Iliriji." A ta Ilirija, kao dio europskog prostora, slični liri, čije su strune još nesložne i treba, isticao je on, učiniti sve da se one slože. U "Proglasu" od 5. prosinca 1835. Gaj ističe da novo vrijeme traži slogu radi potrebne sigurnosti i sveopćeg napretka. Ocrtavajući prostor Ilirije, isticao je da se ona prostire "...na tri ugle med Skadrom (Škutari), Varnom i Bjelakom (Vlah)" te da se na tom prostoru nalaze "Koruška, Goricia, Istria, Kranjska, Štajerska, Horvatska, Sla-

vlašava južnoslavensku ideju kao temeljno ishodište. No, već 1836., nakon uvođenja ilirskog imena, bilo je očito da ostali južnoslavenski narodi neće prihvatiti Gajevu ideju o međusobnom povezivanju pod ilirskim imenom.

Doista, kako se kasnije vidjelo, bio je to njegov vrhunac uspjeha kao preporoditelja i idejnog vođe ilirskog pokreta. Sedam godina kasnije, 1843., razvoj događaja ne donosi optimizam, ni u odnosu Austrije i Mađarske prema ilirskom pokretu, a niti unutar redova samih iliraca! Inzistirajući na političkoj akciji ilirizma, Gaj gubi mnoge bliske suradnike i prijatelje, koji su prednost davali književnosti i uopće odgojno-prosvjetiteljskom djelovanju.

U Zagrebu je 2. siječnja 1836. izašao prvi broj "Ilirskih narodnih novina" i kao njihov prilog "Danica ilirska". S njihovom pojavom nastavljao se u Hrvatskoj još intenzivnije ilirski pokret, hrvatski narodni preporod. S pridjevkom "ilirski" Gaj i njegovi istomišljenici smatrali su da bi ilirsko ime bilo vrlo pogodno za okupljanje razjedinjenih dijelova hrvatskoga naroda, te eventualno moguće sjedinjenje s ostalim južnim Slavenima. Uz to, pokret je svojim značajnom rastućom snagom bio najbolja zaštita od mađarizacije, te je uspješno zaustavljao ostvarivanje velikodržavne mađarske misli o jedinstvenoj ugarskoj državi od Karpata do Jadrana.

Pristaše ilirskog pokreta, ilirci, počeli su se i prepoznatljivo odi-

Zalagao se za ilirsko ime i jedan jezik

nje izdvojila se Mihanovićevo "Horvatska domovina" čiji stihovi odaju himničko raspoloženje. Pjesma je tiskana u 10. broju "Danice" novim pravopisom. Pjesma u kojoj je izražena vječna i neugasiva ljubav prema domovini s razlogom je 1891. izabrana za hrvatsku himnu pod nazivom "Lijepa naša domovina". "Lijepa naša domovino, o junačka zemljo mila, stave slave djeđovino, da bi vazda česna bila!"

U prvoj godini izlaženja zajednička naklada "Novina Horvatzkih"

problem bila je distribucija novina. Stizale su netočno, pojedini brojevi su se tijekom distribucije izgubili pa su čitatelji prigovarali.

Tijekom 1835. Gaj je bio posve zaokupljen uređivanjem listova. Posao urednika bio je naporan i zbog toga što su slagari u tiskari bili Nijemci. Prve godine izlaženja Gaj je u "Danici" objavio 33 priloga u stihu i prozi. Od napisao se naročito isticao tekst pod naslovom "Nima domorodstva prez ljubavi materinskog jezika", objavljenom u 17-21.

vonija, Dalmacija, Dubrovnik, Bosna, Cernagora, Serbia, Bugarija i donja Ugerska. - Šta možemo sada, gdje svaki za slogom uzdiše, boljeti i željati, nego da se na velikoj Europi liri sve nesložne strune opet slože i slastijom ugodnih glasovah proslave vjekovitu mladost sjedeće djevojke". Pa nastavlja: "Prestanimo svaki na svojoj struni brenkati, složimo liru u jedno glasjasje, jerbo je i ona samo jedna..." U nastavku "Proglaša" Gaj napominje kako zamišlja sadržaj "Danice". On posebno na-

jevati. Nosili su kratki, strukirani kaput zvani surka, koji je bio crvene ili modre boje s gajtanima. Na glavama su nosili crvene kape na kojima su na stražnjoj strani bili polumjesec i šestokraka zvijezda, izvezeni nitima srebrne boje. Imali su i posebno izrađene putne torbe na kojima se isticao grb ilirskog pokreta. Žene ilirke su nosile bijele stvar, a da nije zato dobio ništa!" (Deželić).

U znak priznanja za književne zaslu-ge, kralj Ferdinand je 27. srp-

Paulina Krizmanić (1816.-1868.),
Gajeva žena.

rišta uglavnom među hrvatskom inteligencijom. Oni pojedinci koji su prihvaćali ideje ilirskog pokreta između sebe s ponosom su počeli govoriti svojim, hrvatskim jezikom, odbacujući tuđe jezike (njemački, mađarski i talijanski). Najznačajnija uporišta ilirizma u banskoj Hrvatskoj bila su Zagreb, Karlovac i Varaždin, a u Dalmaciji Dubrovnik i Zadar.

Još prije izdavanja tih novina Gaj je pomišljao i na osnivanje vlastite tiskare. Privilegij za dobivanje prava na otvaranje tiskarskog obrta bilo je teško postići. Koristeći se preporukama bana Vlašića, Hrvatskog sabora, biskupa Alagovića, Zagrebačke županije, Kaptola, magistrata grada Zagreba, grofa Josipa Sermagea, grofa Janka Draškovića, Hermana Bužana i drugih, Gaj je 30. prosinca 1835. uputio kralju Ferdinandu V. molbu za obavljanje tiskarskog obrta. Nakon dva boravka u Beču, u lipnju 1836. i travnju 1837., njegova se upornost isplatila. Nakon dugog oklijevanja kralj Ferdinand V. je 7. lipnja 1837. potpisao akt o privilegiju osnivanja tiskare. Tiskarske strojeve i ostale grafičke naprave Gaj je na dug nabavio u Pragu kod tvrtke "Bogumil Haase i sinovi". Oni su bili vlasnici najbogatije ljevaonice slova i tiskare. Po njihovoj sugestiji zaposlio je i dva vješta tipografa. Od 1. siječnja 1838. "Novine" i "Danica" tiskaju se u Gajevoj vlastitoj tiskari.

"Odakle Gaju novac za uzdržavanje svih troškova? Već na početku svega počinje tragedija oca hrvatskog preporoda. Gaj je svoju ideju platio bijedom. On je padao u dugove, on je ne samo svoj imetak već i sve svoje sile uložio u narodnu stvar, a da nije zato dobio ništa!" (Deželić).

U znak priznanja za književne zaslu-ge, kralj Ferdinand je 27. srp-

nja 1839. potpisao odluku kojom je Gaju darovao prsten u vrijednosti od 300 forinti. Ovo odlikovanje su pristaše ilirizma shvatili kao politički događaj kojim bečki dvor podupire ilirizam u borbi protiv mađarizma.

Krajem rujna 1839. Gaja je u Berlinu primio u audijenciju grof Bekendorf, najbliži suradnik ruskog cara Nikole I., šef careve tajne policije. Do danas nije razjašnjeno tko je mogao Gaja povezati sa carevim najmoćnijim čovjekom u Rusiji. Gaj je Benkenedorfu obrazložio značenje i težnje ilirizma te ga zamolio da Rusija podupre tu ideju. Gaj je držao da je Europa oduvijek bila protivnik Slavena, a da su politički nacionalni interesi svih slavenskih naroda istovjetni s ruskim. Kako bi brojčana premoć Slavena u Europi došla do izražaja, morala bi Rusija ujediniti veći dio tih snaga za političku borbu. Mađare pak, taj tisućgodišnji klin između sjevernih i južnih Slavena, Gaj vidi kao opasnost koja nastoji ovladati ilirskim zemljama. Mađarstvo je uspjelo pridobiti dio hrvatskog i slavonskog plemstva i katoličkog klera koje je naklonjeno mađarskoj aristokraciji. Gaj je tvrdio da se preko novina, u književnosti, s oltara, te u školama može širiti mržnja protiv Slavena. S druge strane, treba ojačano pučanstvo Bosne, Turske Hrvatske, Hercegovine, Albanije i Srbije osloboditi od turskog jarma i podložiti ga ruskom žezlu i tako stvoriti rusko žarište sred Ilirskih Slavena. Gaj je Benkenedorfu napomenuo kako je u sporazumu sa crnogorskim vladikom, uz rusku potporu, već pripremio tlo za oružani ustanak. Posebno će pristašama ilirizma u Vojnoj krajini biti potrebna pomoć u oružju i novcu. Prema Gajevom proračunu za tu akciju bi trebalo oko tri milijuna forinti. U memorandumu Gaj ističe sebe kao govori i u ime svojih istomišljenika. Tko su oni bili, o tome danas nema sačuvane arhivske građe. Mjesec dana kasnije, 1. studenoga 1839. Gaj je u Beču napisao ruskom caru memorandum u kojem je Rusiji ponudio svoje političke usluge. Na kraju je dopisao: "...da sve što je napisano ostane apsolutna tajna i da ruska vlada, imajući sad u rukama jamstvo njegove odanosti, o čemu odsad ovisi njegova glava, sačuva taj dokument kao tajnu pred austrijskim kabinetom." No, ipak, svi ovi Gajevi prijedlozi ostali su bez

ruskog odaziva.

Ovaj Gajev prijedlog s idejom ustanka na Balkanu kao početkom stvaranja Velike Ilirije naoko je fantastičan i izgleda kao san. No, on postaje realniji i razumljiviji kad se sagledaju europske političke okolnosti i događaji na Balkanu sredinom prvog dijela 19. st. Sljedećih stotinu godina ideja nacionalnog revolucionarnog pokreta Južnih Slavena postat će pokretajuća sila europskih razmjera koja će konačno razbiti habsburšku Austro-Ugarsku Monarhiju. Ako analiziramo slijed povijesnih događanja, tadašnjeg Ljudevita Gaja možemo smatrati nekom vrstom vizionara.

Najveći autoritet, možda jedini koji je Gaj za svojeg života bezuvjetno priznao i poštivao, bila je njegova majka Julijana. Njezina smrt 18. prosinca 1839., u 73. godini života, za Gaja je bio veliki osjećajni udarac. Od sve svoje djece majka Julijana je svu ljubav i pažnju osobito nastojala dati najmlađem djetetu, Ljudevitu. Ona ga je odgojila i karakterno usmjerila. Bila je vrlo religiozna. O svojoj majci Gaj je govorio srcem punim ljubavi. Odgojena u njemačkim školama, ostala je ipak bila vrlo Hrvatice. Stanko Vraz nazivlje je sveticom. Pokopana je na starom Jurjevskom groblju. U kolovozu 1909. njezini posmrtni ostaci preneseni su u novi grob na Mirogoju.

Tijekom siječnja 1840. od kraljevskog dvora iz Beča stigla je u Zagreb pismena odluka kojom se Gajev pravopis i štokavština ima uvesti u sve škole Hrvatske i Slavonije. Bio je to veliki uspjeh ilirizma. Više nije bilo povratka na stari ugarski pravopis.

Od kraja travnja pa sve do sredine listopada 1840. Gaj je bio na velikom putovanju preko Beča, Praga Leipziga, Varšave, Rige u Petrograd i Moskvu. U Rusiji se kretao u slavjanofilskim krugovima koji ga svečano primaju. Tražeći moralnu i financijsku pomoć za stvar ilirizma, Gaj je doživio potpuni politički neuspjeh i razočaranje. Od ruske države Gaj nije dobio ništa. Za prijatelje u Zagrebu Gaj se vratio iz Rusije kao pobjednik. No, njemu se u Hrvatskoj primiče velika opasnost. Počeli su se okupljati politički protivnici ilirizma, objedinjujući se u buduću mađaronsku stranku ("horvatsko-ugarska stranaka").

U travnju 1841. Gaj je s Antunom Mažuranićem krenuo na put

Ilirska crvenkapa dugoljastog je oblika, izrađena od crvenog sukna, urešena širokim srebrnim prugama. Na vrhu je apliciran simbol ilirizma: polumjesec sa zvijezdom.

po Dalmaciji i Crnoj Gori. Deželić kasnije piše: "Svagdje ga dočekase s entuzijazmom, po čitavoj Dalmaciji, najvećma u Dubrovniku, kamo je stigao 25. maja. Tako i u Crnoj Gori. Crnogorski vladika dočeka ga kao brata. Osobito je ugodio i Dubrovčanima i Crnogorcima, što je Dubrovnik prozvaao prvi Atenom, a Crnu Goru Špartom ilirskom." Nakon tromjesečnog izbjivanja u Zagrebu je trijumfalno dočekan kao kralj, pjesmom i bakljadom. U njegovu čast ilirci su priredili bakljadu "kakove do tad ne vidje Zagreb."

Značajan događaj u privatnom životu Gaja zbio se 24. rujna 1842. kad se u Mariji Bistrici vjenčao s 26-godišnjom Paulinom Krizmanić (1816.-1868.). Paulina je bila nećakinja bistričkog opata Ivana Krizmanića, istaknutog ilirca i književnika. Bila je kći opatovog mlađeg brata Stjepana, krajiškog kapetana, koji je umro kad su Paulini bile tri godine. Djetinjstvo je provela u Temišvaru u Rumunjskoj. Njezina majka, rodnom iz Erdelja, podrijetlom vjerojatno Rumunjka, umrla je 1829. god. Opat Krizmanić je uzeo k sebi u Bistricu Paulinu i njezine tri godine stariju sestru Karolinu. Već od prvih susreta Gaj se zaljubio u Paulinu. U brak je ušao iz ljubavi, bez računa. Nakon vjenčanja mladi bračni par otputovao je u Krapinu gdje je kod brata Jančija proslavljen drugi dio svadbe. Ljudevit i Paulina u braku su imali petero djece: kćer jedinicu Ljuboslavu (1843.-1875.) kasnije udana Bedeković, te sinove Velimira (1845.-1902.), Svetoslava (1847.-1919.), Milivoja (1850.-1884.) i Bogdana (1858.-1861.). Te iste 1842. u mjesecu svibnju u Samoboru je umrla Gaju bliska nećakinja Julijana (Ljubica) Cantilly. Njezinom smrću prekinula se i posljednja karika koja je Gaja vezala sa starom obitelji. kv

Svetkovine u studenom

Studen je mjesec koji pripada kasnoj jeseni u kojoj je hladnoće sve više. Jedna od pučkih imena za studeni su zimšćak i veternjak, a ime sesvečak dobio je prema najznakovitijem blagdanu u tom mjesecu

Svi sveti (1. studenog) su najveći vjerski blagdan u mjesecu studenom. Slavi se kao spomen na nebrojeno mnoštvo nepoznatih svetaca čija imena nisu poznata, a koji su to postali zahvaljujući svojim životnim djelima. Papa Grgur IV. odredio je 835. godine prvi dan u mjesecu studenom za ovu svetkovinu. Na ovaj dan iskazujemo brigu i sjećanje na naše pokojnike.

Dušni dan (2. studenog) je spomendan posebno određen uspomeni na vjerne duše preminulih kada se na njih sjećamo u molitvama kod svete mise. Nekad je bio običaj na Svi svete i Dušni dan pokojnicima ostavljati hranu i piće na groblju ili preko noći kod kuće na prostrtom stolu.

Sv. Hubert (3. studenog) zaštitnik je lovaca, šumara, krznara, optičara, metalaca, lijevača, matematičara, lovačkih pasa, od bjesnoće i psećeg ugriza. Na njegov dan je otvorenje lova.

Martinje (11. studenog) proslavlja se u vinorodnim krajevima sazrijevanje mošta u vino. Slavi se kao prigodna pučka svetkovina na kojoj se uz šaljive prikaze i stihove izvodi ceremonijal "krštenja" mošta. Da bi se ovaj običaj što svečanije izveo, moštu se izabere kum, a biskup, kanonici, ministranti, školnik, zvonar i svi prisutni već prema napisanom "Velikom ritualu" mošt "pokrste" u vino. Poslije svih litanija govori se "Očenaš":

"Vinček naš teri jesi nutri vu barilcu vlej se v grla naša, razveseli i rasvetli pamet našu, dođi k nam duha tvoja, budi dobre vole, kak pri domu tak pri kleti, kak vu lagvu tak vu glavi, jakikom svoje dej nam denes i zutra i ne napuštaj nas od punoga sralblivca. Piti dosta dej nam denes i ne odpusti nas od punega štefana, kak i mi ne otpuštamo nikoga od punega peharca i ne otpelaj nas v vinski pelnicu. Oslobodi nas od vnaške žeje i od sakoga zla, kaj bi našemu želucu naškoditi moglo. Amen."

Na Martinje na stol mora doći

pečena guska s mlincima. Prema predaji, Martin se sakrio od poklisa koji su ga na silu željeli odvesti u Tours na biskupsku dužnost, pošto se nije htio odreći samostanskog života. Sakrio se u kokošinjac, ali je jedna guska gakanjem otkrila njegovo skrovište. Tako je po toj legendi uz dan sv. Martina propisana pečena guska. Sv. Martin je zaštitnik vinogradara, trgovaca vinom, vojnika, konjanika, konja, gusaka, od kožnih bolesti, ospica i kozica. Povremena razdoblja lijepih i sunčanih dana o Martinju u puku su poznata pod imenom "martinjsko ljeto."

Sv. Cecilija (22. studenog) zaštitnica je glazbe i glazbenika, skladateljica, pjevača, pjesnika, graditelja orgulja i glazbenih instrumenata.

Na spomendan **sv. Katarine (25. studenog)** počinje tiho doba godine, Došašće ili Advent, vrijeme pokore i pripreve za Kristovo rođenje. Po tradiciji, to je zadnji dan jeseni do kad se mogu sklapati brakovi. Naši stari znali su reći: "Kad dan svete Kate svane, svaki ples u kući stane." Pučki prognostičar izrekom "Sveta Kata, snijeg na vrata" upozorava da možemo očekivati snijeg. Zaštitnica je djevojaka, djevičanstva, sveučilišta, teologa, tiskara, filozofa, izdavača knjiga, knjižničara, bolnica, pobačaja, dojilja, bolesti jezika, znanstvenika i učenika.

Sv. Andrija (30. studenog) apostol i mučenik. Razapet je na kosom križu, X (tzv. Andrijin križ). Zaštitnik je ribara, trgovaca ribom, rudara, užara, mesara, a zazivaju ga djevojke za sretnu udaju. Jan-draševo je bio dan kad su djevojke proricanjem saznale tko će im biti suđenik. Cijeli dan su postale. Navečer prije spavanja umile bi se i tako još mokre legle u krevet. Prije toga pod jastuk bi metnule muške gaće. U toku noći, u snu, sanjale bi svog budućeg dragog. Za ovaj dan stari ljudi kažu: "Snijeg na Jandraša veliku štetu nanaša."

Marijan Tenšek

Značajni datumi u studenom

3. studeni 1901.
Blagoslovljen temeljni kamen sadašnje župne crkve Sv. Nikole u Krapini

Nalazi se na jugozapadnom uglu temelja crkve kako o tom svjedoči u kaman uklesan natpis iznad tog mjesta. Današnja crkva sagrađena je po nacrtima Josipa pl. Vančaša u neogotičkom stilu za 92.000 kruna. Ima tri lađe. Srednja je zajedno sa svetištem iznutra duga 37,08 m, široka 8,98 m, visoka 14,60 m, pokrajne lađe su duge 24,75, široke 3,56 m, visoke 9,50 m. Glavna lađa je posvođena sa četiri unakrsna svoda. Svaka pokrajna lađa ima tri takva svoda. Glavni oltar i krstionica izrađeni su po nacrtima arhitekata Vančaša u klesarskoj radionici Pierotti iz Zagreba. U crkvi naročito su vrijedne orgulje, djelo vrsnog orguljaša F. Hefera. Crkvu u nedjelju 27. rujna 1903. svečano posvećuje tadašnji zagrebački nadbiskup dr. Juraj Posilović.

4. studeni 1864.
Formiran Narodni odbor koji osniva Narodnu čitaonicu

Najstarija knjižnica, u Krapini datira iz 1845. kada se pod nazivom Domorodni dom osniva ilirska čitaonica, čiji su osnivači bili Nestor Kiepač i Josip Krleža. Na skupu u Gradskoj vijećnici 4. studenog 1864. formiran je Narodni odbor kojem predsjedava Nikola Rozgaj, ml. i koji osniva Narodnu čitaonicu. Narodna čitaonica djelovala je na osnovu pravila Čitaonice koja su done-

sen 14. ožujka 1886., a u kojima se navodi kako je svrha čitaonice... podupirati hrvatsku književnost i umjetnost, te gojiti društvenost. Zato će Čitaonica, piše dalje u pravilima: ...a) nabavljati po mogućnosti sve novije proizvode hrvatske književnosti, te držati novine i časopise u više jezika; b) priređivati koncerte, plesne zabave, tombole i ine pristojne zabave. Početkom stoljeća rad čitaonice lagano jenjava da bi sasvim zamro 1909. Početkom 1. svjetskog rata raspada se središnjica Hrvatskog društva za pučku prosvjetu pa time nastaju i poteškoće u radu knjižnica. Isto se događa i sa knjižnicom u Krapini koja je do tada djelovala u prostorijama novosagrađene pučke škole. Knjižnica u tijeku rata nije djelovala.

Nakon 2. sv. rata osniva se Kotarska knjižnica koja osnivanjem Narodnog sveučilišta 1962. prepis iznad tog mjesta. Današnja crkva sagrađena je po nacrtima Josipa pl. Vančaša u neogotičkom stilu za 92.000 kruna. Ima tri lađe. Srednja je zajedno sa svetištem iznutra duga 37,08 m, široka 8,98 m, visoka 14,60 m, pokrajne lađe su duge 24,75, široke 3,56 m, visoke 9,50 m. Glavna lađa je posvođena sa četiri unakrsna svoda. Svaka pokrajna lađa ima tri takva svoda. Glavni oltar i krstionica izrađeni su po nacrtima arhitekata Vančaša u klesarskoj radionici Pierotti iz Zagreba. U crkvi naročito su vrijedne orgulje, djelo vrsnog orguljaša F. Hefera. Crkvu u nedjelju 27. rujna 1903. svečano posvećuje tadašnji zagrebački nadbiskup dr. Juraj Posilović.

MIRKO CRKVENAC

Rođen: 5. studenoga 1873. u Čazmi
Umro: 18. studenoga 1936. u Krapini

Doktor medicine i narodni dobrotvor. U Krapini djeluje od 1. svibnja 1906. najprije na dužnosti sanitarnog inspektora. Za vrijeme I. svjetskog rata (1914. – 1918.) organizator je i voditelj privremene vojne bolnice, koja je u Krapini djelovala zahvaljujući pomoći općina i građana. Vodio je do 1930. Kneippovo lječilište, a bio je aktivan u krapinskom društvu Crvenog križa i DVD-a, te u Hrvatskom sokolu.

ĐURO PREJAC

Rođen: 25. studenoga 1870. u Desiniću
Umro: 19. siječnja 1936. u Krapini

Hrvatski skladatelj, glumac i redatelj. Kao sin školskog nadzornika i učitelja desiničke osnovne škole, te orguljaša u mjesnoj župnoj crkvi, Đuro Prejac je od najranije dobi svakodnevno bio u dodiru sa glazbom.

Nakon završetka osnovne škole, pohađa gimnaziju u Varaždinu a sa 14 godina je u Zagrebu u tiskari Narodnih novina izučavao grafički zanat, a gdje se kasnije i zaposlio. Po završetku vojne službe, 1896. primljen je u Miletićevu Hrvatsku dramsku školu, te je privatno učio pjevanje kod Ivana pl. Zajca. Uz savladavanje glumačkog umijeća, Prejac se bavio prevodilačkim radom, prevodio je više dramskih djela na hrvatski. Godine 1900. Prejac dolazi u Hrvatsko narodno kazalište, gdje provodi gotovo čitav ostatak svojeg radnog života. Djelovao je u kazalištima u Zagrebu, Ljubljani i Splitu. Osim nastupanja u raznim glumačkim predstavama, Prejac je povremeno bio i scenograf i koreograf... Poseban značaj ovoj priredbi su dali prisutni uglednici iz zagrebačkog javnog, kulturnog i političkog života. U drugom dijelu je prouzvedeno Prejčevo novo i posljednje glazbeno-scensko djelo Vječiti ženik u kojem su igrali ondašnji prvaci Hrvatskog narodnog kazališta. U posljednjem desetljeću svojeg života, Prejac je pred javnost izašao kao libretist i skladatelj. Ispjevao je među ostalim "Vu plavem trnaci", "Peharček moj", koje danas smatraju "narodnim" pjesmama. Napisao je libreta i komponirao operete: Vječiti ženik, "Apaš Kavalir", "Mis Eva". Dramatizirao je Šenoine romane: "Čuvaj se senjske ruke" i "Seljačka buna". Napisao je komedije: "Zajutrak", "Tko je mrtav" i "Znatizeljni tast".

MARIJA JURIĆ ZAGORKA

Rođena:
2. ožujka 1873. u Njegovcu pokraj Vrbovca
Umrta: 30. studenoga 1957. u Zagrebu

Novinarica i spisateljica, srednjoškolsko obrazovanje stekla je kod Milosrdnih sestara Sv. Vinka u Zagrebu. Niz je godina živjela s roditeljima u Krapini (na prostoru te građanske kuće danas je robna kuća). Otac Ivan imao je u Krapini vinograd, a bio je upravitelj mnogih zagorskih imanja. Marija je u životu prošla kalvariju neželjene udaje za Mađara, probijanja kao prve hrvatske novinarku. Kao istaknuta učiteljica i pedagoginja proslavila se po svojim povijesnim romanima koji ju uvrstavaju među najčitanije hrvatske pisce.

Humanitarna izložba sedmero slikara

HUM NA SUTLI | Početkom listopada u prostorijama Doma kulture u Humu na Sutli mogla se razgledati humanitarna

Od pjevanja i recitiranja do sprehanja

ZLATAR | Kao i prošlih godina Festivalom dječje kajkavske popevke, posljednjeg rujanskog vikenda, završili su Dani kajkavske riječi Zlatar 2009. Na Festivalu je izvedeno 18 novih skladbi, koje su pod vodstvom svojih nastavnika uglazbili učenici 15 osnovnih škola s kajkavskog govornog područja. Za najbolju interpretaciju Kristalni festivalski zvonček dobila je Antonija Švec učenica OŠ Strahoninec. Plaketa Festivala dodijeljena je učenicima Osnovne škole Franje Horvata Kiša iz Lobora za njihovu skladbu koju je otpjevala Helena Hubak. Mladi pjevači nastupili su u pratnji Tamburaškog orkestra Hrvatske radio-televizije

pod ravnanjem maestra Siniše Leopolda. U pauzi ove priredbe predstavili su se i ponajbolji autori s ovogodišnjeg 40. Zbora malih pjesnika na koji je stiglo 325 poetskih radova. Za izvođenje ih je odabrano 50, od 46 autora iz 38 osnovnih škola s kajkavskog govornog područja. Pjesme su tiskane u zbirci Zbora malih pjesnika, koja donosi i retrospektivni pregled pjesama te ponajbolje likovne radove s ovogodišnje dječje likovne izložbe Čovjek čovjeku.

Udruga Gotali iz Gotalovca s prikazom „Od konoplje do platna“ proglašena je pobjednikom ovogodišnjeg Pajdaškog sprehanja u kojem je sudjelovalo

Otkrivanje bisera stvaranja na kajkavskom

DONJA STUBICA | Kod nas je relativno malo onih koji se sustavno bave istraživanjem stvaralaštva na kajkavskom jeziku i narječju. Nama Zagorcima, šire gledano i ukupno kajkavcima, nekako je nametnuto, da su oni koji se bave izučavanjem naše prošlosti ukazuju nam primjerima koji govore suprotno. Jedan od njih je svećenik Tomaš Mikloušić, odnosno njegov dramsko-scenski rad. Za otkriće i izučavanje, toga do sada neotkrivenog bisera

stvaranja na kajkavskom jeziku, zaslužan je mr.sc. Ivan Cesarec, Krapinčan s boravkom u Zagrebu. Riječ je o njegovoj knjizi Dramsko-scenski rad Tomaša Mikloušića.

Tko je bio Mikloušić? Riječ je o zadnjem velikom kajkavskom piscu, rođenom u Jaski, a dugogodišnjem stenjevačkom župniku, autoru velikog i raznolikog književnog opusa u kojem se uz literarna djela nalaze duhovna, gospodarska i ona s književno-povijesnom tematikom. U knjizi

izložba humskih slikara. Na njou su se svojim radovima predstavili Denis Flegar, Tamara Firšt, Ines Špiljak, Vjekoslav Šolman, Milica Ivanović, Ines Bratovenski i gošća iz Pregrade Leonarda Grahovac. Tematika je bila različita - humski krajolik, crkve... Na samom otvorenju prihodlo se petnaestak slika, a prihodlo je namijenjen učeniku Mariju Debeljaku.

U glazbenom programu nastupila je Kristina Lupinski na klaviru, a izložbu je organizirala mladež HNS-a Huma na Sutli.

15 različitih grupa. Njima je za najoriginalniji prikaz zagorskog običaja pripao tradicionalni zlatni lampaš, rad Zlatarčana Marijana Turka i novčana nagrada od 2.000 kuna. Drugu nagradu, 1.500 kuna, dobila je zlatarska obitelj Rogina, za prikaz „Drugog dana mesare“. Treće mjesto i 1.000 kuna za originalnu izvedbu prikaza „Od njive do krova“ osvojila je obitelj Kukec iz Belca. Manifestacija Dani kajkavske riječi održana je pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora, Ministarstva kulture, Ministarstva poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja, Školske knjige i časopisa „Modra lasta“, a organizatorski posao odradilo je zlatarsko Pučko otvoreno učilište dr. Jurja Žerjavića. (D.K.)

je dat prikaz i njegova dramsko-scenskog rada, koji je do sada bio najmanje poznat. Kako ističe sam autor mr. Cesarec - vrijeme i dalja istraživanja će pokazati jesmo li u pravu što ga svrstavamo među najveće pisce kajkavske, pa i hrvatske književnosti s kraja 18. i početka 19. stoljeća.

Predstavljanje knjige Dramsko-scenski rad Tomaša Mikloušića održano je, u organizaciji Društva Kajkaviana, 2. listopada, u dvorcu Stubički Golubovec. Tom su prilikom o radu mr.sc. Ivana Cesarca govorili recenzenti knjige akademici Nikola Batušić i Dunja Fališevac, te urednik izdanja Vladimir Poljanec. Izdavač je Hrvatskozagorsko književno društvo Klanjec.

Ugodnom i poučnom ugođaju obnavljanja spoznaja o bogatstvu kajkavskog stvaralaštva, u glazbenom dijelu programa, doprinijeli su i članovi Kvarteta Gubec. (D.K.)

Fotografija svih sudionika ovogodišnje Likovne kolonije Radoboj 2009.

Čak 26 novih djela s likovne kolonije

RADOBOJ | U organizaciji Likovnog društva "Ernest Tomašević" Krapina, a pod pokroviteljstvom Općine Radoboj, 10. listopada održana je treća likovna kolonija. O koloniji nam je nešto više rekao Zlatko Kuhar, predsjednik spomenutog likovnog društva.

- Smatram iznimno dobrim da se općinsko čelništvo odlučilo na ono što trajno obogaćuje ukupno stvaralaštvo nastalo

u ovom kraju, u zavičaju naše poznate hrvatske književnice Side Košutić. I ovogodišnja kolonija je uspjela, jer se odazvao 21 sudionik, umjetnici iz Varaždina, Martina na Muri, Nedelišća, Čakovca, Zaboka, Stubičkih Toplica, Gornje Stubice i naravno nisu izostali ni domaći, članovi Likovnog društva Ernest Tomašević Krapina. Na koloniji je nastalo 26 djela, uglavnom raznih radobojskih pejzaža, koji

su bili izloženi u Vatrogašnom domu, gdje su i održana i ostala okupljanja vezana uz ovogodišnji Dan općine Radoboj. Spomenimo, vezano uz rad Likovnog društva, da će i ovu godinu, obilježenu sudjelovanjem u raznim kolonijama i izložbama, zaključiti 3. prosinca, kada u prigodi Dana grada Krapine, slijedi izložba u Maloj dvorani Pučkog otvorenog učilišta Krapina. (D.K.) kv

Drvene igrčke zaštićeni kulturni fenomen

ABU DHABI | Među sedam posebnosti iz Hrvatske koje je odbor UNESCO-a na sastanku u Abu Dhabiju uvrstio na Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva našla se i tradicionalna proizvodnja drvenih igrčaka iz Hrvatskog zagorja. Živopisne drvene igrčke godinama i desetljećima plijene svojom posebnosti sa štandova na našim proštenjima, posebice u našem najvećem marijanskom Svetištu u Mariji Bistrici.

To naravno ne znači da nisu dio proštenja u drugim mjestima, dio izložbi i sajmovi i drugih manifestacija u našoj Krapinsko-zagorskoj županiji, Zagrebačkoj, Varaždinskoj. Naprotiv! Inače, Hrvatska je na konferenciji UNESCO-a u Abu Dhabiju na reprezentativnu listu zaštićene svjetske nematerijalne baštine uspjela upisati sedam svojih kulturnih fenomena od prijavljenih 16, čime je postala zemlja s najviše zaštićenih kulturnih fenomena u Europi. (N.V.) kv

zagonetkom obiteljskog stabla. Riječ je, zapravo, o priručniku za istraživanje obiteljskog rodoslovlja. Zahvaljujući autorima Mladenu Paveru i Gordanu Gledecu to je prva knjiga ove vrste u Hrvatskoj. Urednik knjige je Boris Krizmanić, a izdavač je Matis d.o.o. Pregrada (gdje se i knjiga može nabaviti).

nje - zašto nas to zanima? Savjetuje nas kako početi i gdje su vrela za obiteljske genealogije. Posegnemo li nakon toga, kako nas Paver savjetuje, u matične knjige, naša će rodoslovlja bujati i upravo ćemo se iznenaditi s kime smo to sve u dalekom srodstvu.

Isto tako manje je poznato da su npr. zagorski

Odgonetnite i vi svoje obiteljsko stablo

PREGRADA | Jeste li ikad razmišljali o svojem obiteljskom stablu? Ukoliko ste od istraživanja odustali, jer vam se činilo komplicirano, evo prilike da si na tom putu pomognete. Iz tiska je izašla knjiga Pred

Neumorni istraživač - autor Mladen Paver, u prvom dijelu knjige, svoj Rodoslovník započinje Tajnom bakine škatulje. Priča se nastavlja u nekoliko poglavlja u kojima dobivamo odgovor i na pita-

velikaši Draškovići, koji su u 16. st. Hrvatskoj davali biskupe i banove, stigli u Zagorje iz Like, a Keglevići, gospodari Kostela, Lobora, Krapine nose ime po tvrdom Kegal-gradu na Zrmanji kraj Obrovca. Ra-

zlog tome i drugim egzodusima bilo je odstupanje pred Turcima.

Cijeli niz današnjih prezimena u Zagorju otkriva svoj stari hercegovački korijen. Tu ne bi bili ni Hercegi ni Hercigonje s najranijim tragovima oko Zaboka, Kostela, Krapine, Zlatara i Varaždina (prezime dolazi od mađarskog izraza herceg za vojvodu, vojnog starješinu). U ovoj knjizi - priručniku, objavljena su i najstarija prezimena, koja se na našem području javljaju u 16. stoljeću, s područja Oroslavja, Pregrade, Donje Stubice, Zaboka i Trakošćana, pa možete provjeriti je li među njima upisano i vaše.

Danas, kad živimo sve brže, mnogi se neće sjetiti, onako na brzinu, kako su im se zvali pradjedovi i prabake. Bez istraživanja svojih korijena nikako nije moguće odgovoriti na pitanje - zašto smo takvi kakvi jesmo? Što je odredilo naš mentalitet? Odgovor se može pronaći istraživanjem obiteljskih kronika kroz njihovu povijest. Naravno ljudi seže daleko unatrag, jer naš je početak u prošlim generacijama. Tako nam proučavanje roda može otkriti one baštinske nasljedne početke koji su, u određenoj mjeri, našli svog odraza u svakoj ličnosti i u njezinu djelovanju. (D.K.) kv

Deveta „Zahvala jeseni“

KLANJEC | Najveća klanječka kulturno-turistička manifestacija "Zahvala jeseni" održana je ove jeseni po deveti put u organizaciji Grada i Turističke zajednice. U raznovrsnom programu koji je započeo 9. listopada otvorenjem izložbe akademskog kipara i slikara Branka Ružića u Salonu Galerije Antuna Augustinčića i trajao do večernjih sati u nedjelju, sudjelovalo je više od 180 izvođača.

Manifestaciju je otvorio zagorski župan Siniša

Hajdaš Dončić. Drugog dana manifestacije Klanjčani su se vratili u srednji vijek.

Uz domaćine, grofa i groficu Erdödy i njihovu vlastelinsku pratnju, srednjovjekovni tabor podigli su Vitezovi Zelingradski, najveća hrvatska udruga koja se bavi oživljavanjem srednjovjekovnih običaja. Posjetiteljima je posebno atraktivna bila inkvizicija, a najhrabriji su se odvažili i na "mučenje" na velikom kotiču. Uz Legendu o Crnom vitezu, prezentirane su i

vrlo odvažne viteške borbe. Nedjelja je započela Svetom misom zahvalnicom u župnoj crkvi koju je predvodio klanječki župnik, nakon koje su publicu oduševili Puhački orkestar Lira iz Kraljevca na Sutli, Desiničke mažoretkinje, učenici Osnovne škole Antuna Mihanovića, te najmlađi iz Dječjeg vrtića "Kesten".

Zagorske plesove izveli su članovi KUD-a "Antun Mihanović", i folklorišti KUD-a "Tomislav" iz Županje. U zabavnom glazbenom programu sudjelovali su Kavaliri i Optimisti. (M.B.) kv

Radio Hrvatsko zagorje - Krapina d.o.o. (u daljnjem tekstu Radio) objavljuje

POZIV ZA MEDIJSKA POKROVITELJSTVA

Pozivaju se organizatori kulturnih, humanitarnih i drugih akcija čija je svrha ostvarivanje nekog kulturnog programa, humanitarnog, odnosno, javnog dobra da u Radio Hrvatsko zagorje - Krapina dostave svoje prijedloge o svojim akcijama, a u čijem ostvarenju očekuju medijsko pokroviteljstvo Radija i Krapinskog vjesnika u 2010. godini.

Zainteresirani moraju ispuniti sljedeće:

Dostavljen prijedlog mora sadržavati podatke o organizatoru, vrsti kulturne, humanitarne, sportske ili druge akcije. Akcija mora imati stvarno značenje za društvo u cjelini, mora isključiti politički ili gospodarski interes.

Od organizatora akcije zahtjeva se jasno isticanje medijskog pokrovitelja - Radija i Krapinskog vjesnika na svim promotivnim materijalima; uz obavezno sklapanje ugovora o međusobnim pravima i obvezama.

Rok za dostavu ponuda: 31. siječnja 2010. pismeno na adresu:

Radio Hrvatsko zagorje - Krapina d.o.o., Šetalište hrvatskog narodnog preporoda 13, 49 000 Krapina, s naznakom "Poziv-medijska pokroviteljstva-ne otvarati".

Pozivi pristigli izvan gore navedenog datuma neće se razmatrati.

Za detaljnije obavijesti vezane uz Poziv možete se obratiti na broj telefona 049/372-665.

Radio će zaključno do 15. veljače 2010. razmotriti i pismeno obavijestiti organizatore akcije koje će medijski pratiti u 2010. godini.

SVETI KRIŽ ZAČRETJE POLJOPRIVREDNA ZADRUGA

Restoran
"Dunav"
Sveti Križ Začretje
Tel. 049/587-579

Sveti Križ Začretje
I. K. Salvarskeg 29
Tel.: (049) 587-587, Fax: 587-588
zadruga@pzzacretje.hr
www.pzzacretje.hr

PRODAJA KVALITETNIH JABUKA IZ VLASTITOG VOĆNJAKA

TEL.: 099/311-6436, 098/466-818

Učlanite se i - zapjevajte

KRAPINA | Mješoviti pjevački zbor sv. Katarine djeluje u istoimenoj franjevačkoj crkvi u Krapini. Osnovan je 1997. željom samih članova, pod vodstvom č. sr. Karmen Kopasić, koja je boravila u kući časnih sestara Sv. Križa, zvanog "Marijin dom" u Nazorovoj ulici u Krapini. Potom zbor vježbaju č. sr. Mirabilis Ritgasser, Nenad Kukovačec, te Darko Berović.

Određeni preokret u radu događa se 2005., kada u samostan dolazi fra Petar Antun Kinderić koji preuzima i vođenje zbora. Zbor redovito održava koncerte za blagdane svoje zaštitnice Svete Katarine, Krista Kralja, za Božić, Uskrs, ali najveća vrijednost su svakonedjeljne pjevane mise u domicilnoj franjevačkoj crkvi.

Zbor uspješno sudjeluje na tradicionalnoj Smotri pjevačkih zborova Krapinsko-zagorske

županije u Pregradi, zatim na smotrama Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Virovitici, Čakovcu i Karlovcu. Najdraži nastup bio im je u Bana Luci 10. svibnja 2004. godine, prilikom obilježavanja prve obljetnice proglašenja dr. Ivana Merca blaženim. Zbor je do sada nastupao u krapinskoj župnoj crkvi sv. Nikole, u svetištu M. B. Jeruzalemske na Trškom Vrhcu, Đurmancu, Petrovskom te u više župa u Zagrebu.

U zboru pjeva oko 25 članova. Ukoliko im se želite pridružiti, a to je povod objavi ovog napisa, adresa im je Franjevački samostan i crkva sv. Katarine, Krapina, Samostanska 3. Preporučaju se predsjednik zbora fra Petar Antun Kinderić i tajnica Nada Petek, uz čiju smo suradnju i došli do svih ovih podataka vezanih uz njihovo dvanaestogodišnje djelovanje. (D.K.) kv

Uspješna gostovanja KUD-a Đurmanec

HRVATSKA KOSTAJNICA/ŽETALE/ĐURMANEC |

Nakon nastupa u Krapini u Tjednu kajkavske kulture, KUD Đurmanec gostovao je 10. listopada u Hrvatskoj Kostajnici na tamošnjoj tradicionalnoj manifestaciji Kestenijada. Članove KUD-a oduševio je izgled grada u vrijeme održavanja manifestacije. Ulice su bile pune štandova na kojima su se nudili autohtoni proizvodi, kesteni i delicije od kestena. Djeca i odrasli bili su maskirani u šumske plodove, a posjetitelja je bilo iz svih krajeva naše zemlje - doznajemo od predsjednice KUD-a Đurmanec, Marije Klasić. Nastup KUD-a

Svjetski dan zborova – u katedrali

PREGRADA | Susretom zborova Krapinsko-zagorske županije, 4. listopada u pregradskoj katedrali, 14. godinu za redom, obilježen je Svjetski dan zborova. Domaćin je i ove godine bio KUD Pregrada, a sudjelovali su Glazbena družina Franjo Dugan iz Budinsčine, Mješoviti pjevački zbor Golubovec,

popratili su i podržali naši krapinski penzioneri te im se ovim putem zahvaljuju. Nakon Kestenijade, članovi KUD-a Đurmanec gostovali su u općini Žetale u Sloveniji. Općina Žetale i Općina Đurmanec godinama prijateljski surađuju za što je posebno zaslužan načelnik općine Branko Horvat. Ta suradnja sada je obogaćena nastupom đurmanec-kog KUD-a na proslavi 10. godišnjice Općine Žetale i tradicionalnoj 19. manifestaciji Kestenski piknik. Osim bogate ponude tradicionalnih proizvoda, općina se može pohvaliti festivalom mladih harmonikaša natjecateljskog karaktera,

ali i bogatim nagradama. Naime, najbolji harmonikaš dobije 1000 eura. Inače, potepanju članova KUD-a Đurmanec tu nije kraj! KUD Đurmanec i Blatars bend na poziv Katoličke misije hrvatskih iseljenika putuje u Nürnberg na tradicionalno obilježavanje Martinja. Gostovanja i aktivnosti KUD-a pohvalio je načelnik općine Branko Horvat, budući da članovi KUD-a svojim nastupima širom Hrvatske te u inozemstvu itekako rade na promociji svoje Općine. Stoga njihove aktivnosti nastoje i materijalno pratiti, pa će tako Općina sufinancirati njihov put u Nürnberg. (N.V.) kv

na Sutli i KUD Kaj iz Zlatar Bistrice. Kao gosti nastupili su pjevački zbor Udruge umirovljenika iz Velike Gorice – Velikogorički biseri.

U Pregradi se okupilo više od 450 sudionika, to je najmasovnija djelatnost u kulturi, za koju je potrebno mnogo samoodricanja, ljubavi i vježbe – ističe predsjednik ZAKUD-a Mladen Sedak Benčić. kv

Uz dan neovisnosti Lijepe naše Stipe Mesić je Redom hrvatskog pletera odlikovao Dušana Bilandžića, Branka Caratana, Dragutina Domitrovića, Anđelka Runjića, te posmrtno Ivu Latinu, Antuna Milovića i Celestina Sardelića. Tim istim odličjem predsjednik Tuđman me zakitio 1996. godine, a u obrazloženju u prigodi primanja odličja stajalo je da se dodjeljuje hrvatskim i stranim državljanima za osobit doprinos razvitku i ugledu Republike Hrvatske i dobrobiti njezinih građana. Utvarao sam si i vjerovao da je moj umjetnički rad, ali i angažman u stvaranju hrvatske države, dobio potvrdu i tim visokim odličjem i bijah zbog toga sretan i ponosan. No, vidjevši na dalekovidnici kako Mesić upravo tim odličjem dariva gore navedene žive i mrtve zastao mi je dah, te sam u nevjerici te večeri gledao sve dnevne vijesti na svim TV postajama mislivši da sam nešto krivo vidio ili razumio. Nakon što je taj događaj idući dan objavio i dnevni tisak jedino što sam mogao reći bila je latinska mudrost o vremenima i običajima (vidi naslov!) koju, priznajem, možete točnije prevesti sočnom psovkom.

Tim povodom sjetih se Svena Laste, velikog glumca i legendarnog snajperiste sa Sunje, koji je bio prvi predstojnik Ureda za odlikovanja u Tuđmanovoj Hrvatskoj i naših predratnih susreta u Gradskoj kavani. Tamo je veliki redatelj Kosta Spaić imao "svoj" stol za kojim je pio jutarnju kavu. Ta se kava znala produžiti do podneva jer su Kosti za stol dolazile različite ličnosti iz kulturnog i javnog života, među njima i Sven Lasta. Ali i mi mlađi glumci i redatelji znali smo doći po koji savjet velikog kazališnog meštra. Redatelj Zoran Mužić i ja bili smo također česti gosti Kostinog stola, a bez pretjerivanja mogu kazati da smo baš za tim kavanskim stolom završili još jednu kazališnu akademiju. Krajem 1980-ih za Kostin stol sve više dolazili još aktualni "hrvatski" političari (Runjić, Latin, Šušvar, I. Vrhovec) i uvijek ustrašeni, ne znam zašto, Izet Hajdarhodžić, u to vrijeme velika zvijezda teatra "Zvezdara" iz Beograda i jedan od glavnih glumaca u predstavi "Mriješćenje šarana" koja se odlično uklapala u trend Miloševićeve "antibirokratske revolucije". Sven Lasta je tom društvu - kako bi to purgeri rekli - znao "vaditi mast" i njegova ledena mirnoća kad su na tapeti bile vruće političke teme, znala ih je izbaciti iz takta. Sven je bio decidan: "Na djelu je velikosrpska, četnička ujdurma, a vi u Hrvatskoj šutite i sve probleme gurate pod tepih." Naravno, nije to bilo drago čuti njihovim ušima, a Sven je imao i potvrdu svojih tvrdnji. Naime, hrvatski je Sabor 1988. želio dati umjetnički prilog proslavi "Dva veka Vuka" i to tako da naši dramski umjet-

nici sprema neki recital iliti kolaž pjesama s naglaskom na bratstvo i jedinstvo. Među

O tempora, o mores...

Piše Zlatko Vitez

izvođačima je bio i Sven Lasta. Svečanost se održavala u Kninu, a kad je došao red na zagrebačke umjetnike, odnosno kad je recital najavljen počeli su zvijezdi i gromoglasno divljanje uvezenih i domaćih četnika. Uz "Ovo je Srbija!" te poznate četničke šlagere "Ne damo te zemljo Obilića, ne damo te bez krvoprolića" i druge išle su i uvrede na račun zagrebačkih umjetnika. Recital nije održan i zagrebački umjetnici, uvrijeđeni i posramljeni, vratili su se kući neobavljenog posla. Međutim, u tzv. hrvatskom tisku o tom incidentu nije objavljen ni redak. Spriječeno je to odozgo kako se ne bi narušili "dobri odnosi" u bivšoj državi. Stoga me nije začudilo kad je Sven otišao kao dobrovoljac na Sunju rekavši da mora završiti rat koji je započeo u partizanima 1941.

Godine 1988., 13. Studenog, u Vlaškoj je ulici konačno postavljen spomenik Augustu Šeni. Imao sam čast u toj prigodi, dovezavši se u kočiji kao August Šenoa, nakon podnevnog pucnja gričkog topa zagrmiti njegovu "Pohvalu gradu Zagrebu". Na otvaranju se okupilo mnoštvo ljudi; neki su tvrdili da je to bilo najveće okupljanje Hrvata od 1971. godine i čuvenog Savkinog govora na ondašnjem Trgu Republike. Naravno, bila je tamo i partijska vrhuška, a među inima je govorio i tadašnji predsjednik Sabora SR Hrvatske dr. Anđelko Runjić, otvarajući spomenik. I dok sam ja iz svega glasa deklamirao: "Doziv bratstva, glas hrvatstva, preni mi se rode moj..." od okupljenog naroda očekivane hrvatske himne – nije bilo. Neki dječji zbor pjevaše Šenoinu "Ribara starog kći". I to je bilo sve. Kasnije, na domjenku, upitah Runjića zašto je iz predloženog protokola ceremonije otvaranja spomenika izbačena "Lijepa naša", nota bene i ustavom iz 1974. potvrđena službena himna Republike Hrvatske. Dobih zbnunjujući i nemušt odgovor kako nisu "željeli provocirati" i da je "baš dobro da je sve ostalo samo na Šeni". U to vrijeme Miloševićovo okupljanje naroda žari i pali bivšom državom a gore pobrojani četnički "hitovi" postali su dijelom naše svakodnevnice. Ivo Latin, predsjednik Predsjedništva SRH je bio nazočan tome razgovoru davši, naravno, za pravo Runjiću; u prilogu 1990. se prihvatio suorganiziranja srpskog huškaškog mitinga na Petrovoj gori. Jedan i drugi učiniše to valjda, sudeći prema formulaciji, za "dobrobit njezinih građana" –

zbog čega dobiše odlikovanja. Da, jedan od ključnih argumenata zašto su svi ti partijski kadrovi dobili visoka odličja glasi da su "mirno predali vlast". Pa kako bi drukčije ako ne mirno, čime su to mogli pružiti otpor kad su naoružanje Opće narodne obrane, koje su platili hrvatski građani, predali već tada četničkoj JNA, koja nas je tim oružjem masakrirala.

Kao ministar i kao savjetnik predsjednika Tuđmana često sam bio njegovim izaslanikom. Tako me predsjednik krajem 1996. ovlastio da u njegovu ime uručim Spomenice Domovinskog rata "Vjesnikovima" novinarima koji su izveštavali s ratom pogođenih područja. Nakon toga dobih pismo iz Dubrovnika od gospodina Nikole Mulanovića:

Štozovani gospodine Vitez! Pročitavši u Slobodnoj Dalmaciji vijest o dodjeli Spomenica domovinskog rata Vjesnikovima novinarima, za koje Vam se zahvalio dugogodišnji hrvatožder Suad Ahmetović, još jednom mi se nametnula misao: ima li među vama, koji ste u vrhovima vlasti, više luđaka ili sabotera. Mislim da ima i jednih i drugih; poštenih rodoljuba pak najmanje. Jadrna Hrvatska!

Ni u snu, moji prijatelji koji su radi hrvatske slobode ostavili živote na njemačkim pločnicima, nisu mogli promisliti, da će u njihovoj državi, u Hrvatskoj državi, njihovi progonitelji primati odličja.

Oprost – da! Pomirba – da! Ali odlikovanja za služenje tuđinu – ne! Ne, ne, i ne!

Šaljem Vam ova tri priloga iako sumnjam da ćete ih pročitati. Sve će završiti u košu. Zar ne?

Za razliku od Mesićeve odlikovane vrhuške gospodin Suad Ahmetović je cijelo vrijeme bio u ratnom Dubrovniku i izvještavao iz njega. A oni koji su ga predložili za Spomenicu vjerojatno su znali zašto su to učinili. Osobno ne mislim da Ahmetović svoju ratnu novinarsku dužnost nije primjerenom obavio. Ali me zanima tko su ti koji su Mesiću predložili ljude koji se u prijelomnim trenucima za opstanak Hrvatske, najblaže rečeno, nisu snalazili. E, na to pitanje neka mi odgovori, ako može, Mesićeva savjetnička bratija. Čuh i Runjićev komentar u prigodi dodjele odličja: "Trebalo bi o tom vremenu govoriti s manje emocija." Ja, kao veliki i poznati emotivac, i kao nosilac šećerne i inih bolesti, mogu samo na to kazati: O ... pas tom vremenu!

ŠTO JE S OVIM? Da, Sven je uistinu bio pravi antifašist, a ne Mesić i njegova odlikovana politička i savjetnička bratija koja je pripadala političkoj oligarhiji i koja je predala naoružanje ONO – četnicima. kv

**BIOTERAPEUT
BIO-VOX**

ing. Miljenko Oberan

Žumberačka 4, Zagreb
tel.: 01/3694 976
gsm:091/ 57 24 591
biovox@net4u.hr

- * bioenergija (radiestezija)
- * magnetska rezonancija
- * aroma masaža
- * zaštitne ploče od štetnih zračenja
- * rad na daljinu

Terapije u Švicarskoj

Dostupan DVD s iscjeljujućim frekvencijama!

Radno vrijeme 10-19 sati

U povodu otvorenja 41. Tjedna kulture, zabave i športa u Svetom Križu Začretju publika je imala posebnu priliku uživati u jedinstvenom kulturnom događaju. U novootvorenoj kongresnoj dvorani dvorca Sv. Križ Začretje otvorena je izložba slika akademskog slikara **Velimira Trnskog**, koji u razgovoru s našom suradnicom među ostalim kaže: - Nikad nisam zadovoljan sam sa sobom. Uvijek mogu biti bolji, stoga sam i strog prema sebi. Sliku gradim kao arhitekt, samo treba znati kada stati. A meni neka unutarnja vurica to kaže

se uvijek budi sjećanje na nju.

Voli putovati, ali se uvijek s veseljem vraća u Hrvatsku.

- Doma je najljepše i najbolje. Imamo najbolje grožđe, vino, sir i žene ... - šarmantno nam govori Velimir Trnski.

Pitali smo ga kakav je to osjećaj izlagati u dvorcu:

- Posebno mi je drago izlagati u Dvorcu Sveti Križ Začretje, što je za mene velika čast. Osjetio sam zov prema ovom prostoru u razgovoru s gospođom Mirnom

128 x 283 cm u kombiniranoj tehnici, pod nazivom „Nepomuk“. Radi se o visokokvalitetnom tisku koji je majstor Trnski doradio, pa izgleda kao freska. Djelo je dobilo svoje stalno mjesto u prekrasnoj rotondi dvorca. Sam autor kaže da je ova slika ovdje sjela kao da je tu već prije bila.

Za njegovu izložbu tiskan je kvalitetan katalog u izdanju Biblioteke „Jankovdvor“, a osebujan predgovor napisala je gos-

Velimir Trnski: Dao bih cijeli Pariz za svoju Podravinu

Flógel Mršić od koje mogu zaista puno naučiti. Ona je jednostavno čudo koje je palo s neba, dragulj koji sije od malena.

S oduševljenjem slikar Trnski nastavlja:

- Vrlo je važno čuvati svoje korijenje i tradiciju, a veseli me da to rade današnji vlasnici ovog dvorca. Dvorac sve više blista, te sa zadovoljstvom pratim njegovu obnovu.

MOŽDA MUŽEVI KUPE AKTOVE SVOJIM ŽENAMA

Za ovaj je dvorac izradio veliko djelo impozantnih dimenzija

pođa Flógel Mršić.

- Gospođa Mirna me pozna bolje od mene samog. Njezina riječ mi puno znači. Mislim da se moj način rada uklopio u ovaj prostor - rekao je majstor Trnski.

Na izložbi se nalaze 34 ulja na platnu, te tridesetak manjih grafika, koje su dostupnije publici, budući da je izložba prodajnog karaktera. Na njegovim slikama uglavnom prevladavaju ženska lica. Prisutna je erotika, a susrećemo se s ispreplitanjem prošlosti i sadašnjosti, tjelesnog i duhovnog, racionalnog i iracional-

nog, te stvarnog i nestvarnog.

Nazivaju ga slikarom i fotografom koji „gradi“ svoje slike posebnom tehnikom i slojevitom igrom boja.

- Fotografijom se ne bavim samo iz hobija, već iz razloga da bi dobio što više poza. Modeli danas ne mogu više tako dugo stajati - priča nam Trnski. - Moj profesor uvijek mi je govorio - tko zna naslikati akt, može i sve drugo. Moje žene su plaćeni modeli. Nadam se da će doći na izložbu sa svojim muževima, koji će im kupiti aktove - našalo se naš sugovornik.

ŽIVIM OD PRODANIH SLIKA

- Nikad nisam zadovoljan sam sa sobom. Uvijek mogu biti bolji, stoga sam i strog prema sebi. Sliku gradim kao arhitekt, samo treba znati kada stati. A meni neka unutarnja vurica to kaže. Uvijek imam potrebu za novim,

te me zanima nova tehnika. Sada je to digitalna foto-tehnika.

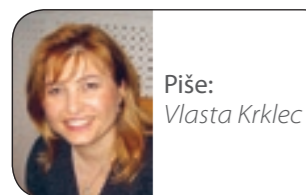
Uvijek su mu najbolje njegove zadnje slike koje napravi.

- Jala ima i među slikarima. Netko uspije više, netko manje. Pokušao sam imati managera, ali sam shvatio da mi on krade novce. Zato sam sada sam sebi manager. Živim od prodanih slika i volim biti prisutan s posjetiteljima na izložbi - iskren je Trnski.

Upitali smo ga što voli, a on je spremno odgovorio:

- Volim Pariz, to je grad slika-

Ugodno društvo - gđa Mirna F. Mršić i majstor Trnski

Piše: Vlasta Krklec

Velimir Trnski, rodom iz Podravine, po drugi puta izlaže u ovom posebnom ambijentu dvorca. Likovno obrazovanje stekao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu uz prof. Ljubu Ivančića, a nakon diplome odlazi u Amsterdam na studij grafičkog dizajna. Izlagao je u brojnim europskim

gradovima, a za sebe kaže da „slika svoj vlastiti život“.

Rodni kraj je svakako utjecao na talent, kreativnost i posebnost majstora Trnskog, koji nam je s ponosom rekao:

- Dao bih cijeli Pariz za svoju Podravinu. Znae kak se veli - gdje udahnete prvi zrak, tam je najljepše. Moja Drava i podravsko nebo - moji su kolosjeci koji mi daju neizmjernu snagu.

Potom je slikar Trnski nastao:

- Negdje drugdje slikam dobro upravo zbog te svoje nostalgije za Podravinom. U meni

ra, arhitekture i različitih ljudi. Ne volim slikarsku prostituciju, kao na Montmartreu. Privlači me starina. Još uvijek učim na velikim majstorima. Posjećujem likovne salone, putujem i volim biti informiran.

S nostalgijom se majstor Trnski prisjeća i svoje izložbe u Galeriji „Hušnjakovo“ u Krapini davne 1974. godine, kada mu je u sjećanju ostala osobito draga suradnja s gospođom Anom Töpfer. Stotine ljudi došlo je na otvorenje njegove izložbe.

Izlagao je u brojnim europskim galerijama, a nedugo u

Palači Sponza u Dubrovniku, gdje su ga mediji dočekali s velikim naslovom „Konačno Trnski u Dubrovniku!“ Sada priprema izložbu u Haagu.

- Mene zanima samo životna škola. Puno sam putovao i shvatio da su korijeni najvažniji, te da nekaj vredim. Svi su gledali moju kvalitetu, a ne školu - govori nam Velimir Trnski.

Budući da se njegova izložba još uvijek može pogledati, svakako dođite u Dvorac Sv. Križ Začretje, te uživajte u djelima slikarskog majstora Trnskog!

A zahvaljujući gospođi Mirni Flógel Mršić na neumornom trudu i uvijek vrhunskoj organizaciji, zagorska je publika opet bogatija za još jedan izniman kulturni doživljaj.

"Violina u šumi", ulje na platnu

U zanosu čitanja našeg lista

Velimir Trnski, Jasminka Drašković i Mirna F. Mršić

Postav izložbe

Što donosi poezija ovogodišnjeg ZGF Krijesnice

Što je bilo prije pile ili jaje, ili ovog puta riječ ili glazba. I sama se često pitam svih ovih godina sklada li se češće na riječi ili piše poezija na glazbu... Imam prijatelja Mišu koji često sredi riječi pjesnika u mjeru, to je garancija, da će se popevka lijepo pjevati. Većini glazbenika koje sam susretala i s kojima sam se družila, prvenstveno je bila važna glazba. U dobroj glazbi i nerazumljive riječi dobro zvuče. Pa ipak telefonski imenik, ni u dobroj glazbi, ne bi slušala. Glazba riječima zasigurno daje snagu, smisao, osobito u refrenu dobiva puni polet, opet glazba je izvedena iz riječi reći će neki. No glazba ne mora uopće imati riječi, a čuti ćemo zvuk vode, osjetiti pokret tijela, zanos... njenu prvotnu dimenziju. Ispreplitanje ritma i melodije sasvim je dovoljno za ugodu naših osjetila. Ritam daje osjećaj života, pravilnosti, predvidivosti, istom sigurnosti. Osjećaje donosi melodija, a potenciraju ih riječi, one dobre, ugodu zasigurno donose u skrivene kutke naše duše.

Od osnutka ZGF Krijesnica ima zadaću promovirati kajkavski izričaj. Kaj, onakav kojim još uvijek govorimo u ovim našim krajevima. To je ona suštinska razlika od nekih sličnih priredaba. Nama pučkog i gradskog kaja, već onog kakvim nas je majka učila govoriti u djetinjstvu. Krijesnica progovara kaj zagorskog kraja, Gorskog kotara, Međimurja, Podravine, Prigorja... no nikako sve pomiješano. Niti unutar kajkavske regije, a još manje sa štokavskim narječjem, da bi se nekom dodvorili ili učinili razumljivim. Čini li to priredbe manje urbanim ili prigodnim gospodi, samo potom je Krijesnica druga violina ili ako neki tako liječe svoju taštinu, selski festival. Zato su izvođači kajkavci rođeni i vrhunski umjetnici koji razinom profesije pristupaju promociji kaja. Istinski im hvala.

U današnjoj pjesničkoj riječi, kao dokaz tvrdnji, donosimo tekstove nekih ovogodišnjih popevki. Impresionira bogatstvo kajkavskog izričaja. Provjerite. (T. Gregurović) kv

F KMICI VRAG NE SPI

Stanko Piskač
Govoriju dedi naši,
preštamani mudrijaši
sikaj v mraku se zgodi
f kmici nigdar vrak ne spi.

Ki vrag bi po kmici spal
Bog je noć za ljubav dal
pa kaj i će se tak veli
f kmici nigdar vrak ne spi.

REF: Ona se kmeni tak tišči
vrag nas čez okno pak gleda,
ona srameči mi veli
nigdar vu kmici vrag ne spi.

Kaj se sramiš, vrag te zel
Vužgi Miškec, kak si štel
Ni vrag črni kak zgladi
Negda i on si prežmiri.

Rožica me moja štima
veli da me rada ima
spat me k sebi ne pusti
čez luknju nas on gleda.

Srameči se vu kmici mazi
pak šepče mišek pazi
da se nekaj ne zgodi
znaš da v kmici vrag ne spi.

JENPUT BUM JA K TEBI DOŠEL

Milivoj Pašiček
Štel bi znova biti senja
Rad bi zadnju spustil suzu
Da se barem ne bi zbudil
Kak sem ljubil, kak sem ljubil

Vsake noći iščem zvezdu
Kaj me zmiraj zgor gleda
Vsi veliju, vsi veliju
Vse je črno od kad te ni

REF: Jenput bum ja k tebi došel
Pod obloke z ajngeli
Nesel bum ti drobne cvete
Nigdar nisu vehnuli

Skoraj bum ti v srce došel
Vhižu večne ljubavi
Kak bi skupaj zagrljeni
Zanavek tam ostali

BABICA JAGICA

Snježana Šoštarko
Vsako leto vu protulet, babica ma još
već let,
rođendansku feštu spravlja, z rodbinuj se
svuj pozdravlja.
Vsako leto pripoveda: prešla bum vam s
ovog sveta,

k letu već vam nebun živa, nekak sam
vam betežljiva.

REF: Moja babica Jagica baš je vražja vsa,
gda zaigra mužika ne treba joj palica.
Furt joj v glavi se vrti, al gda tanca nič
joj ni.

Kad popevlje kak ti ftič, ne boli ju onda nič.

Drugo leto v isti dan pak se slavi rođen-
dan.

Kad sednemo k jušnoj zdeli, savete nam
mam podeli:
kad vas nekaj v kuku šteka, treba jesti
pune špeka,
srcu konjak snagu daje, z mužikuj življenje
traje.

ČĚPERNJICO

Danijel Češnjaj
Fačer sma krenuli, a niesma niti znuli
Kokvo zešlo bou nēveljo
Nieja tuo bez vraugo, estoli sma bez
traugo
Kok Ivico i Morico.

REF: Čeper, čeper, čepernjico nos ja scu-
oprola
Koj tulike sma speili, de jutro sa gubeili
I nekukva bedausta belasoudili

Děšlo vuro kiesno a mei po nikum z mesto
Kok do sa sa f kroug vrti
Bouma negder stoli i nekego peitoli
Laže dime bou do sa zdenji

Stauri ljoudi rakli amei naj rodi vrakli
Do sauko nuoč svu imu muoč
Sauki caper prajda, do bieli dien num
duojda
Po pumetni mei sma najemput.

U RAUNI GARI PRED ČUDA LIT

U Rauni Gari pred čuda lit
Saka večir se zbrau mlad svit.
Ref: Papeval i tancal usi sa rat,
Do ane dabe prejk sa šli spat.

Zjutra sa se usi ustol
sak za svajim paslam spabrol
Ref: Jaku sa dilal ciu don usi,
Al ni nem blu tešku, jer mlodi sa bli.

Palinta i mliku, krampir odn-dva,
Špeh, mrlza župa, padmitanca.
Papoudne pritisn, pasu nardit,
Zvečir ka pride, papivat spet.

Harmonika svira, misc se sveti,
U šajeru starmu ni videt prou ni.
Papevaja jaku, mlodi usi,
Tancaja živu, use se kadi.

Dekle i fant glidaja se.
Ad tancejna žiuga vruće nem je.
Daja si rake i projdeja preč,
Palupčk kakou i drugu neč.

U Rauni Gari, pred čuda lit,
Lipu blu je dilat i žvit.
Ref: Pa danu dilat do trdne nači,
a onda papivat i toncat usi.

KLOŠTRANSKI BREG

Đurđa Vukelić Rožić
Gda se na te nalukavam
Ti moj bregok kloštranski,
s punom časom ti nazdravljam
dragi dome mar'janski.

Tu sem sretna život celi
Po starinski živela,
Če bi život drugi 'mela
Pak bi ti se vrnula.

Ref: Moje sarce zaljubleno
na tom bregu naj si spi,
i naj sluša staqro zvono
kaj nad Kloštrom navek bdi.

Imela sem jednu želju
Znal je samo zdenec star',
Uz svog dragog vu veselju
Sretna pojti pred oltar.

Skupa nam je lepo bilo
Jer smo mladi bili mi
Med goricam skupa snili
Starost smo dočekali.

ČUVAJ NAS MATI

Rajko Fureš
Majčica naša, predraga mila
ljublena Mati nam Bistrička.
Čuvaj nas Mati, dečicu svoju
z srčekem dragaj ti nas na vek

Ježus z Mariju vsem nam je putec
i vse kaj vriedi h življenju nam
Srček z veseljem navuk naj prime
poštenje i ljubav naj za vse ma.

Čuvaj Ti vse nam, kraj naš nam mili
Zagorje naše nam Horvacko
Furt i z molitvu, življenje bume
h veselju dali navek za Nju

REF: Čuvaj nas Mati, Mati jedina
Majčica Božja nam Bistrička
Čuvaj nas kak i jedinog Sina
najdrajšeg navek nam Ježuša

Čuvaj nas Mati Mati jedina
Majčica Božja nam Horvacka
Čuvaj nas kak i jedinog Sina
najdrajšeg navek nam Ježuša

Humanitarni koncert

za izgradnju i opremanje dječjih igrališta

Mastupaju:

Jacques Houdek

Antonija Šola

Feminnem

Ivica Pepelko

Gordana Ivanjek

Tihomir Kožina-Tihy

Davorin Bogović

20. 11. 2009.

Športska dvorana
Srednje škole Krapina, 20h

Humanitarni telefon
060 9002

Cijena poziva 6,15 kn, (PDV uključen)
pozivi mogući iz fiksnog i VIP mobilnog mreže

Priloh od ulaznica namjenjen je opremanju pet
dječjih igrališta na području Krapinsko zagorske županije.

Prodajna mjesta:

Krapina: RHZK, Ilir bar, caffe bar "Mala Ramona",
Pregrada: caffe bar "Ramona", općina Pregrada,
Radoboj: pizzerija Štefi, općina Radoboj,
Jesenje: Jedvaj pekarska radnja, trgovina i ugostiteljstvo,
općina Jesenje, općina Petrovsko,
Stubičke Toplice-caffe bar Don Corleone
Cijena ulaznice: 60 kn

Sindikata feat. Barbara Suhodolčan

Ropez feat. Muhamed

Željko Lapec ex Amadeus

IGRA
JE
PRAVA

www.sretandan.hr

Organizator: Udruga
SRETAN DAN

Grad Krapina
Grad Pregrada
Općina Radoboj
Općina Petrovsko
Općina Jesenje

Srednja škola Krapina

KRAPINSKI

VIP

Melita Bručić

Melita Bručić jedna je od voditeljica emisije Nek' tambura svira. O tim danima provedenim na RHZK-a reći će:

Hm... Da. Bilo je to godine... No, bit svega su lijepe uspomene i sjećanja na emisiju Nek' tambura svira, divne kolege s jedne i druge strane stakla. Moj glavni suradnik, urednik Ivica Tušek, bilo je lijepo raditi s njim. Vodili smo i

uređivali emisiju onako kako bi je i voljeli slušati kraj svojih radioprijemnika. Dragi i veseli slušatelji, moram priznati ponekad mi nedostaju, a nedostaje mi i sjedenje u kafiću nakon emisije, kojeg od režije dijeli malo deblji zid. Ukratko sve Vas na radiju volim i veselimo se svakom dolasku u moje Zagorje, u Krapinu i na Radio Hrvatsko zagorje Krapinu.

Rođenoj Zagrepčanki, uz oca poznatog zagorskog glazbenika Ljubomira Bručića, ljubav prema glazbi usađena je od malih nogu. Prati njegove nastupe, sluša glazbu, no ipak pjevanjem započinje bez njegovog znanja. – Nije mu baš bilo drago da krenem u pjevačke vode – doznajemo od Melite, no u vremenu koje je slijedilo zabilježeni su njeni zapaženi nastupi

Profesionalnu karijeru započinje na festivalu „Zlatne žice Slavonije“ 1996. sa skladbom „Ja sam na tvojoj strani“. Godinu dana poslije nastupa na Zagrebfestu sa skladbom „De-klica“. Iste godine okuplja tamburaški sastav „Kućni ljubimci“, pa su uslijedili mnogi zajednički nastupi diljem Lijepe naše. Prvi samostalni album „Nije život...“ objavljuje 2000. u vrijeme kada već surađuje sa grupom „Stil“. U ovoj

na polufinalnoj večeri festivala „Zlatne žice Slavonije“ i stječe pravo nastupa u finalnoj večeri. Na festivalu „Zagorska krijesnica“ prvi puta se pojavljuje u ulozi voditeljice. Melita je bila i višegodišnja voditeljica emisije Nek' tambura svira, našeg radija, a potom kao voditeljica svoju umješnost komunikacije dokazuje na Radio Zeleni i Radio Martinu. Kao izvođačica, godinama je, nerazdjeljiv dio Krijesnice, a uspješnost nje-

Veselimo se svakom dolasku u Zagorje

grupi Melita pjeva punih osam godina. Pjeva tamburaški glazbu, osobito ovu kajkavskog podneblja, no okušala se i u zabavnoj. Ove godine predstavlja nove pjesme poput „Idu dani, lete godine“ na festivalu Pjesme Podravine i Podravlja. Sa pjesmom „Uspomene“ osvaja nagradu

nih nastupa potvrđuju nagrade koje za redom osvaja. No, kako to biva, vrijeme, interesi i životne okolnosti razdvojili su njene i krijesničke putove, pa tim više veseli ponovne suradnje.

Vjerujemo da publika neće dugo čekati njene nove pjesme i albume. kv

S pjesmom Nedela je, za koju je tekst napisala Katarina Fuček, glazbu Dražen Žanko, a arr. Stipica Kalogjera, Melita ponovo osvaja krapinsku publiku. O pjesmi kaže – Već na prvo slušanje pjesma mi se dopala. Životna je, svi mi ponekad tražimo opravdanje kako što bezbolnije nešto izbjeći. Pa zatim, stalne podjele na muške i ženske poslove... uspoređivanje s prijateljicama... a sve to ni sami sebi nećemo priznati. Volim pjevati na kajkavskom, prisjeća me na neke zgode iz djetinjstva, dana provedenih kod bake u Zagorju.

NEDELA JE

Nedela je nedela, h cirkve zvona već zvoniju zakaj župnik tak žuriju fletno se obleči treba kak da morem dojtj z neba.

Ni dvorišće nisem zmla, taj Franc ludi nikaj neće navek bežal je od dela, kaj si morem te sem sreče

Nemrem iti, nek zvoniju em nedela dojde taki babice se furt moliju kaj to mortj ne zna saki.

Nedela je nedela, h cirkve zvona već zvoniju zakaj župnik tak žuriju fletno se obleči treba kak da morem dojtj z neba

Glej Marta je već odišla pak vu novej kikle hojdi a moja je z mode zišla pak ti k meši takva dojdi

Nemrem iti, nek zvoniju em nedela dojde taki babice se furt moliju kaj to mortj ne zna saki.

Kako je došlo do tog velikog nesporedzuma, teško je reći - ili zbog neznanja ili zbog nedostatka vjere ili zbog pogrešnog tumačenja tradicije. U kršćanstvu NEMA DANA MRTVIH, jer nema mrtvih. Ljudska duša je besmrtna, njen život se nakon smrti mijenja, ali ne prestaje, i zato postoji Dušni dan koji se slavi nakon Svih svetih i koji je posebno posvećen molitvi i sjećanju na pokojne.

Prve zabilježene povijesne tragove blagdana Svih svetih nalazimo u 4. stoljeću. Crkva je od svojih početaka jednom godišnje slavila sve svete mučenike. Crkva, dapače, od samih početaka u bogoslužju (liturgiji, misi) imenom spominje svoje mučenike. Kako je broj mučenika i drugih svetaca vremenom narastao, pa ih je bilo nemoguće sve nabrojati, Crkva ih je mnoge od njih razvrstala u kalendar, slaveći njihov spomendan u određeni datum. No i tu se našla samo manjina svetaca, pa zato uvodi blagdan Svih svetih. Pod izrazom „Svi sveti“, ne misli se samo na osobe koje su službeno proglašene svetima. Mnogo je veće mnoštvo onih koji nisu stavljeni ni na oltar ni u kalendar, a u životu su ostvarili velika djela ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Upravo te želi Crkva počastiti blagdanom Svih svetih.

Takvih je zasigurno bilo i ima i u našoj blizini. Neupadljivi, zaboravljivi ljudi koji su savjesno obavljali svoj posao i dužnosti, često podnosili nepravdu, pokorom i trpljenjem zadovoljili za svoje grijeh i svjedočili velikom požrtvornost: majke, očevi, vrsni radnici svake ruke, liječnici, branitelji domovine i ljudi svih zanimanja... svi oni pripadaju mnoštvu svetih i njima je posvećen blagdan Svih svetih. Crkva poziva sve ljude da ih se sjetite, da im se zahvale i preporučite. To je prvi smisao posjeta grobovima.

Dušni dan ili svetkovina duša

Naši pokojnici su otišli „tamo“, ali naša se komunikacija s njima nastavlja. Doduše, u drugom i drugačijem načinu izražavanja. Zemaljski način međusobne povezanosti zamjenjuje molitva, meditacija, a za vjernike je tu i najpovjerljiviji posrednik, „onaj treći“, Bog, Otac neba i zemlje. Koliko god to izgledalo neobično, upravo je na taj način razgovor s pokojnicima dublji, doživljeniji negoli je često bio u površnim i usputnim međuosobnim odnosima za zemaljskog puta. Goto-vo u pravilu svoje pokojnike više cijene nego kad smo bili s njima ovdje na zemlji vidljivo zajedno. Donosimo im cvijeće, svijeće, uređujemo gro-

bove! Za zemaljskog života nismo bili uvijek tako pažljivi. I nismo uvijek svjetlili jedni drugima. U svemu tomu, u ovim tako ljudski bliskim danima svi ljudi bivaju bliži s onima koji su na drugoj obali.

Poštovanje tijela

Kod blagdana Svih svetih naglasak je na ono „svih“, po cijelom svijetu, kroz svu povijest, a Dušni dan upravlja vjerniku misao više na njegovu pokojnu rodbinu, prijatelje, pretke, poznanike, sunarodnjake. Slaveći Sve svete vjernik se duhom i vjerom uzdiže u

tvom smislanju; privedi ih k svjetlu tvoga lica...“ U bogoslužju za pokojne molitva Crkve ide u dva smjera: njom se iskazuje poštovanje do pokojnika, članova Crkve, koji su po sakramentima „udovi Kristova Tijela“, i drugo, Crkva moli za sve pokojne, bez razlike: da im Bog iskaže milosrđe, ukoliko u času smrti nisu bili sasvim dostojni njegove nagrade i slave, ukoliko nisu bili sasvim čisti. S tim u vezi, u pojedinim krajevima u Hrvatskoj, poznati je običaj, da u ove dane vjernici daju svećeniku blagosloviti grobove svojih pokojnika, da osobno za njih molimo,

Svi sveti i Dušni dan

Piše
vlč. Tomica Šestak,
krapinski župnik

Pred nama su u ovo jesensko vrijeme dva blagdana koji nas mislima sele na groblja naših pokojnih, to su blagdan Svih svetih kojeg slavimo 1. studenoga i Dušni dan s proslavom 2. studenoga. Nažalost, naši mediji tih dana, pa i vjernici sami, vrlo često spominju 1. studenog, odnosno blagdan Svih svetih kao „Dan mrtvih.“

nebesku, Božju slavu, u buduću, vječni život, svrhu ovozemaljskog življenja. I stog gledišta je to sadržajem radostan blagdan. Na Dušni dan, naprotiv, vjernik daje oduška i svojoj ljudskoj, prirodnoj, zemaljskoj žalosti. Ne gubeći kršćansku nadu. Povrh toga Dušni dan budi u vjerniku - poštovanje prema čovjekovom tjelesnom, vremenitom životu, općenito prema tijelu.

Crkva je oduvijek iskazivala poštovanje svojim pokojnicima

Štoviše, častila ih je budući da su ta tijela bila posvećena sakramentima, napose krstom i euharistijom, i jer će ona kod drugog Kristovog dolaska (na Sudnji dan) uskrsnuti i biti s njim u slavi. To je vrhunac kršćanske vjere i nade koja prelaze ovozemaljsko iskustvo. Upravo iz tih razloga se u Crkvi razvilo štovanje mučenika, svetaca. No nikada se nije prestalo poštovati svakog pokojnika.

Misa za pokojne i blagoslov grobova

U 2. stoljeću nalazimo tragove da su pokojnike spominjali kod euharistijske žrtve (mise). I dandanas u svakoj misi Crkva moli: „Spomeni se naše braće i sestara, koji usnuše i nadi uskrsnuća, i svih koji preminuše

da dajemo za njih služiti misu, najvrjedniju molitvu i spasenjsko djelo. Takva misa je ne samo korisna pokojnicima, već po njoj vjernik s njima izmiruje svoje krivice, koje im je u zajedničkom životu nanio. Stoga rodbina, bližnji, prijatelji takvoj misi, ako mogu, i prisustvuju.

Svijeća

Plemenit je i pun simbolike običaj zapaliti svijeću na grobu. Svjetlo koje „hrani“ rastopljeni vosak svijeće, ponajprije je simbol Isusa Krista, koji se za nas iz ljubavi žrtvuje; ujedno su zapaljene svijeće znak pripravnosti za Gospodina koji dolazi. Stoga goruća svijeća označava Kristovu nazočnost: na oltaru, kod evanđelja, pred tabernakulom i izloženim Presvetim. No svijeća i inače prati krštenikov život: ona se pruža kršteniku na krštenju, on je nosi kod prve pričesti i u uskrsnoj noći; kao zaručička svijeća prati mladence kod vjenčanja, a kao samrtnička svijeća i u posljednjem životnom času; uz zapaljenu svijeću se rađa, umire i putuje grobu. Svjetlo svijeća progoni tamu.

Pijetet i plemenitost

Ivan Zlatousti, biskup s početka 5. stoljeća, zapisao je tadašnju kršćan-

sku praksu štovanja pokojnika ovom rečenicom: „Pomožimo pokojnicima molitvom i prilozima za siromašne!“ Izvrstan je način kako se živi čovjek odužuje svojim pokojnicima: da daruje potrebne, doprinese u karitativne svrhe. To je sigurno i puno plemenitije od, primjerice, kupovanja skupih vijenaca, koji su ponekad više izraz vlastite taštine nego pijeteta spram pokojnih, i nimalo ne koriste pokojnicima. Sve češće se može pročitati na osmrtnicama, plemenita poruka, da rodbina izričito želi da svoj pijetet izrazimo ne kupovanjem skupih vijenaca, nego prilozima u neke humanitarne svrhe ili za sv. Misu.

Molitva

Ovih dana mnoštvo će se ljudi uputiti na groblje upaliti svijeću, okriti grob i pomoliti se za dušu nekoga bliskoga i dragoga... Sjećanjem svojih pokojnika, svih koji su nekoć živjeli među nama, otimamo ih zaboravu. Sjećanjem ih oživljujemo, svojom ljubavlju i pažnjom „vraćamo“ ih trajnosti... Svjedočimo da su prisutni u našim srcima, da nisu nešto što je nestalo, otišlo... već da su stvarni i da su tu sa nama. Tako im izražavamo i zahvalnost za dobro koje su nam učinili... A ljubav im možemo uzvratiti. Možemo im pomoći svojim molitvama. Da ih Bog očisti i uvede u svoje svjetlo, u svoje društvo, kamo smo svi pozvani. Molimo, stoga, za sve pokojne, za duše u čistilištu. Ne zaboravimo ni onih za koje nema tko moliti ili im se ne zna za grob. Molimo i za sebe da živimo tako kako bismo jednom bili dostojni Božjega društva i Njegovih svetih, u kojem vjerujemo da se i naši pokojni nalaze. kv

NEPOZNATI SVETCI I SVETICE

Svi nepoznati sveti i sveticice koji se slave među Svisveticima; Svi sveti nekadašnji mučenici, Svi sveti današnji mučenici... Koji ste poginuli na časnom polju rada; Svi sveti i sveticice koji ste na nebu, Jer ste kršćanski živjeli u braku I odgojili brojnu djecu; Sve svete žene koje ste u nebu, Jer ste jednostavno obavljale Svoje kućne poslove, Ali s ljubavlju; Svi sveti koji ste u nebu Jer ste davali bez računa, Koji u životu niste učinili ništa izvanredno Ali ste sve činili iz ljubavi MOLITE S NAMA!

(H. Godin)

Josip Sakač

Život je doista nepredvidiv. Potvrđuje se to gotovo svakodnevno, pa s pravom možemo reći da nikad ne znamo kamo će nas odvesti. Našeg Zagorca, dipl. inženjera strojarstva Josipa Sakača odveo je u Duisburg, u Njemačku. Danas je vrlo uspješan stručnjak i poslovni čovjek, aktivist u hrvatskim klubovima i promicatelj dobrog glasa o svom Zagorju i Hrvatskoj

ja sam se s kola izderao „A kaj hoćete, bič je tu, žlaif je tu – Lisa, Perga ejde dalje...Ima još zгода i nestašluka iz djetinjstva, ali sad se moram uozbiljiti, jer nisu anegdote iz djetinjstva poanta ove priče.

U razgovoru s Josipom saznali smo i kada je odlučio otići u inozemstvo, zašto, čime se sve bavio i kakvi su mu danas pogledi na nekadašnju domovinu.

- Za vrijeme školovanja nisam ni sanjao ni želio ići negdje van, čak sam se rugao kolegama koji su znali živahno pričati o takvim namjerama. Po završetku studija

lud da je upornost vrlina. Tako je Josip Sakač promijenio radno mjesto i odlazi u varaždinski Vartiljen. Ali, neposredno nakon toga izbija afera vezana uz firmu. Nije se znalo što će i kako biti. Nije mu preostalo drugo nego preko granice.

- Imao sam malo sreće i dobio rukovodeće mjesto u mariborskoj Hidromontaži, te sam odmah poslan u Njemačku, tada DDR, na montažu – nastavlja svoju priču Josip. - Bilo je dobro, ali montaža, to nije bilo baš ono što sam ja želio. Nakon tri godine se vraćam. Bili smo puni ide-

Znanjem do krova svijeta

Rođen je u Kalničkoj Kape-
li, kako sam kaže, malom plemenitom selu burne prošlosti. Osnovnu školu završio je u Ljubeščici, a strojarstvo u Varaždinu, nakon čega i fakultet strojarstva u Zagrebu. Ako govorimo o ranom djetinjstvu, Josip kaže da se malo toga sjeća. Ali zato ima čitav niz simpatičnih anegdota o njemu, koje se još i danas mogu čuti u određenim prilikama.

- Da se malo nasmijete – započinje Josip. - Navodno sam već s tri godine odlazio na pašu s

kravom zvanom Lisa. Kad bih se udaljio da se poigram s djecom, krava bi primijetila da me nema. Podignula bi onako gizdavo glavu i hodala dok me ne bi pronašla. Uspirkos toj ljubavi prema životinjama, strojarstvo mi je bilo kasnije veća ljubav nego veterina. Sjećam se još jedne zgodne priče. Sjedio sam na zaprežnim kolima i gonio krave po cesti na polje kad iz suprotnog smjera naiđu dva policajca na biciklima. Zaustavili su krave misleći da su same na cesti. Naime, nisu me primijetili na kolima, a

strojarski inženjeri bili su vrlo traženi, mogao sam birati poduzeće i odlučio sam se za Tvornicu opruga iz Varaždinskih Toplica. S njima sam imao i ugovor koji je bio uvjet za dobivanje studentskog kredita. Bio sam vrlo dobro primljen, odradio pripravnički staž, dobio samostalno radno mjesto u pripremi rada. Radna atmosfera bila je više nego dobra, imao sam osjećaj da su me svi - od direktora pa do radnika - jednostavno zavoljeli. Trudio sam se i osjećao sposobnim da mogu pridonijeti razvoju poduzeća.

Takva idila trajala je dvije godine, zapravo do jedne akcijske prodaje Unisovih bicikla. Tada sam za bicikl s deset brzina trebao uzeti kredit. Bio je to presudan trenutak, nešto se u meni slomilo i tog sam trenutka donio odluku da moram nešto poduzeti. Spomenut ću i to da sam u to vrijeme vozio deset godina staru Zastavu 101 koju su mi, usput rečeno, kupili roditelji.

POČEO OD ČISTE NIŠTICE

Svaki početak je najteži, i svi smo to prošli, ali ne kaže se uza-

ja, pa sam pokušao s još tri prijatelja napraviti nešto samostalno, ali jednostavno nije išlo. Odlazim ponovo u Njemačku, ali ovaj put zahvaljujući papirima supruge, koja je usput rečeno i rođena u Duisburgu, te počinjem ponovno sve od početka, ali ne od nule već daleko ispod nule.

Opterećen neuspjesima i pogreškama, kako sam kaže, suočen sa činjenicom da te više nigdje ne trebaju, bez odgovarajućeg posla, to je trebalo moći proživjeti.

- Kad sam pokušao preko njemačkog Arbeitsamta (burza rada) rečeno mi je: „Pa vi još niste bili bez posla, idite tamo odakle ste i došli. Mi imamo 60.000 inženjera bez posla, a vi ne govorite čak ni ispravno njemački, pa kako da vam mi damo posao?“

Međutim, upornost i sposobnost Josipu su se isplatili. Samo sat vremena kasnije našao je posao, doduše neadekvatan i slabo plaćen, ali je krenulo.

- Trebalo mi je pet godina da bih stekao samopouzdanje i uvjete za vlastiti ured, o kojem sam ponekad maštao – prisjeća se Josip teških dana. - Želio sam

vidjeti što mogu sam. Osjećao sam se sposobnim, jakim.

PROJEKTI OD KINE DO BRAZILA

Inženjerski Büro Sakac počeo je s radom 1996., a 2004. otvara na zamolbu kolege i prijatelja Interplan u Kalničkoj Kapeli, a po završetku poslovnog objekta u Novom Marofu selimo s ispostavom u Novi Marof.

No Josip nije stao na tome. Želio je bolje, više. Ove godine preuzeli su zastupništvo australske tvrtke Breezair, te otvorili novu firmu Interprojekt d.o.o. u Novom Marofu.

- Danas, usudujem se reći u sklopu inženjerske grupe imamo jaki tim inženjera i tehničara, te smo sposobni odraditi i velike projekte kao sto su dijelovi termoelektrana, vakum postrojenja za proizvodnju visokokvalitetnog čelika, specijalne konstrukcije iz strojarstva, razne naprave i slično – s ponosom govori Josip Sakač. - U suradnji s većim tvrtkama plasirali smo naše projekte po Europi, Kini, Koreji, Brazilu. Josip ima želju raditi i za hrvatske tvrtke, ali zasad je to samo želja.

Osim što posjeduje svoje uspješne tvrtke, Josip je i dugogodišnji član uprave Saveza Hrvata u Duisburgu u funkciji dopredsjednika, rizničara, a u siječnju ove godine izabran je na mjesto predsjednika udruge.

Savez Hrvata osnovan je početkom ranih 90-ih. Djelokrug rada u početku je bio isključivo skupljanje i organizirano slanje humanitarne pomoći u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. To je fantastično funkcioniralo zahvaljujući prije svega tadašnjem predsjedniku Mati Vukoji, svećeniku u njemačkoj župi s velikim ugledom i brojnim kontaktima u gradu i okolici, pa i njemačkim poduzećima.

- Prisjećajući se tih dana pada mi na pamet jedna posebna aktivnost koja je tada izazvala veliku pažnju javnosti, a danas je gotovo zaboravljena – prisjeća se Josip. - Radi se o takozvanoj „Mahnwache“. To je bilo loženje danonoćne logorske vatre na glavnom trgu u centru grada za vrijeme božićnog sajma. Danonoćno je dežuralo desetak osoba. Zadatak je bio plakatima,

transparentima i riječima objašnjavati i skretali pažnju prolaznika na zbivanja u Hrvatskoj glede rata kao i priznanje samostalnosti Hrvatske. Kako su godine odmicala udruga Saveza Hrvata Duisburg prerasta iz čisto humanitarne u humanitarno kulturnu udrugu. Svoju djelatnost usmjerava prema ovdje živućim Hrvatima i hrvatskim prijateljima a svojim djelovanjem želimo doprinijeti dobrom glasu Hrvata u Njemačkoj.

ZAGORJE JE PRAVA EUROPA

Sama udruga ima oko 60 aktivnih članova. A prema statistici tu ima oko 1.600 Hrvata. Neslužbeno se čak smatra da ih ima između 2.000 i 3.000, no mnogi se ne vode kao Hrvati – što zbog neregistriranosti ili su uzeli njemačko državljanstvo.

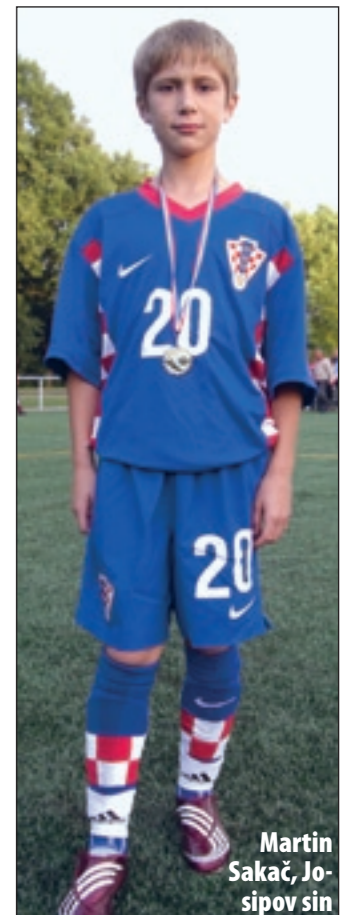
- Po mojoj procjeni u Duisburgu ima 15-20 zagorskih obitelji – kaže Josip. - Također treba naglasiti vezano uz to da naša udruga ima svesrdnu podršku od Hrvatske katoličke misije „Alojzije Stepinac“ i njenog svećenika Vidana Miškovića.

Sve aktivnosti koje su usmjerene prema njemačkoj javnosti uživaju pokroviteljstvo i logističku potporu Generalnog konzulata iz Duesseldorfa, kojeg vodi generalni konzul Vjekoslav Križanec. Usko surađuju i s Hrvatskim svjetskim kongresom Njemačke, čiji su članovi. Naravno, treba spomenuti i uspjehe na nogometnom terenu. Hrvatska nogometna reprezentacija U13, sastavljena od igrača koji igraju u njemačkim klubovima, osvojila je 1. mjesto na turniru u Hamburgu. Za izabranu momčad U13 reprezentacije igrao je

Josipov sin, Martin Sakač.

Upitavši Josipa što reći o Duisburgu, saznali smo da je to grad s oko 500.000 stanovnika, sa 140-tak različitih nacionalnosti i po veličini je 11. grad u Njemačkoj. Kako je dodao, prije 20-ak godina je tamo živjelo oko 650.000 stanovnika. Gašenje teške industrije, prije svega visokih peći za proizvodnju čelika, smanjio je broj stanovnika. Danas je Duisburg i najveći logistički centar ovog dijela Europe, zahvaljujući svojem položaju i dobroj izgrađenoj mreži autocesta, željezničkoj i riječnoj mreži. I, ima tamo i jedno od najvećih brodogradilišta u svijetu.

- Ako vas zanima moje mišljenje o Hrvatskoj, reći ću to ovako – uzima opet riječ Josip. - Sveo bih cijelu priču na dva pogleda. Prvi je pogled Hrvata koji žive i rade u blizini domovine te samim tim i često putuju doma, susreću se sa svim zgodama i nezdodama te Hrvatsku doživljavaju gotovo na jednak naći kao oni koji žive u njoj. A sasvim drugačije reagiraju Hrvati koji rijetko putuju za Hrvatsku ili uopće ne. Zaboravili su psovku, za njih je Hrvatska jedna idealna domovina, svetiinja koju neka nitko ne dira. Tu treba reći da upravo u toj skupini ima najviše onih kojima se želi ukinuti pravo glasovanja. Zamislite, imate hrvatsku putovnicu, a u njoj stranu adresu. Upravo to nije riječak slučaj i nemate pravo glasovati u Hrvatskoj, ali kao stranac ni u zemlji u kojoj živite. Ja bih to nazvao super moderna globalna demokracija. Zato mi je drago da spadam u onu skupinu koja je gotovo svakodnevno u kontaktu sa Zagorjem, odnosno sa Zagorcima. I narav-

Martin Sakač, Josipov sin

no da Zagorje nosim u srcu.

Naravno, ima stvari koje Josipu nedostaju i u Njemačkoj. A to je blizina roditelja.

- Slobodnog vremena gotovo da i nemam, ali za nogomet jednom tjedno još pronađem vremena – kaže na kraju Josip. - Najčešće je to ponedjeljkom navečer. A moj pogled na Zagorje? Pa to je Europa. Dvije autoceste, struja, plin, voda, gorice i klijet, pa tko to u Europi još ima? Još da imamo malo mora, pa tko bi nam bio ravan. Zato bi se odmah i preselio u Zagorje, ali nisam se dobro izrazio, volim reći da nisam nikad ni otišao. kv

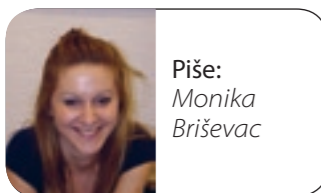

Vjekoslav Križanec, Josip Sakač i Kristijan Tušek

Folklorna skupina Saveza Hrvata u Duisburgu

Naš junak Zlatko rado zaigra govorni pikado

Piše:
Monika
Briševac

Često pjeva, a i svira. Zlatko Deveniĉar nije osoba za koju bi se moglo posumnjati da je slijep gotovo od rođenja. Uvijek nasmijan, snažljiv, raspjevan, marljiv, informiran i školovan. Uvijek će naći vremena za koju šalu, a rado će s vama potraĉati i politiĉare.... Ako

sko - zagorske ųupanije. Tako su i 15. ovog mjeseca obiljeųili Dan bijelog štapa u svojoj udruzi u Krapini. Upravo te slijepo osobe mogu biti vaųi susjedi, sluĉajni prolaznici, netko koga ćete primijetiti upravo s bijelim ųtapom ili psom vodiĉem. Progovarajuĉi o toj pomalo osjetljivoj temi, moųda je tome dobro dodati kako sljepoĉa zahtijeva jedan specifiĉan pristup i naĉin ophođenja, a u viųesatnom razgovoru sa Zlatkom, shvatila sam da zahtijeva i puno druųenja i ljubavi....

novost u svojoj sredini. To im je najprirodniji put za integraciju u krugu svojih vrųnjaka, susjeda, pa kroz to i ųire sredine. Kad se sjetim tih dana, sjeĉam se i tog teųkog poĉetka i odlaska u Zagreb. Bio sam klinac, i sve to skupa teųko mi je palo. Nije bilo toliko roditeljske ljubavi, kući sam dolazio samo 2 do 3 puta godišnje, mada su me roditelji ĉeųće posjeĉivali. Iako sam u internatu stekao puno prijatelja, ųalosti me to ųto je nakon ųkole svatko morao na svoju stranu. Ali, kako kaųu, glazba lijeĉi duųu,

Iako mi glazba ispunjava vrijeme, iako iz sveg srca volim prijateljima zasvirati harmoniku, ipak mislim da sam u glazbi postigao premalo. Moųda je sljepoĉa razlog tome. A neostvorena ųelja mi je jednog dana nastupiti na Krapinskom festivalu, kao i na Zagorskoj krijesnici – rekao je među ostalim naųoj suradnici Zlatko Deveniĉar, predsjednik Udruge slijepih osoba Krapinsko-zagorske ųupanije

nova prilagodba na novi ųivot, nove ljude, nove situacije... Svakog jutro otac je tako Zlatka vozio na posao nedaleko od kuće, a on je bio sretan jer radi i osjeĉao se koristan svojoj zajednici. Za slijepu osobu ne trebamo ni govoriti koliko to znaĉi.

- Na poslu sam ponekad volio raditi i smicalice, spajao zaljubljenog kolege koji se prije nisu sami nazivali, igrao se "pokvarenog telefona". A onda, nakon 20-tak godina, slijedi stres i razoĉarenje, morao sam otiĉi u prijevremenu mirovinu zbog podjele

Nisam nesretan ųto sam slijep

mu prirastete srcu, moųda vam ponudi i posao vozaĉa ili vozaĉice. Eto, druųtvena je osoba naų Zlatko. Sljepoĉa je uvijek bila i bit će teųka invalidnost, te je stoga neophodno konstantno pratiti specifiĉne potrebe i probleme slijepih. Ovoj populaciji upravo moderna tehnologija uvelike olakųava ųivot, ali i dalje, bez obzira na moderna pobolųųanja, postoje specifiĉne potrebe koje se mogu rjeųavati samo permanentnim radom i pomaganjem svakom pojedincu koji je pogođen ovom vrstom invalidnosti.

Najveĉa briga i zanimacija junaka Zlatka sada su njegovi slijepi kolege, za ĉija se prava i pomoć bori kao predsjednik Udruge slijepih osoba Krapin-

- Navrųio sam 50 godina, ųivim s roditeljima, bratom i ųogoricom, ali iako vam se ĉinim uvijek dobro raspoloųen i nasmijan, usamljena sam osoba – zapoĉinje priĉu naų junak Zlatko. Unatoĉ svim mojim silnim aktivnostima i druųenjima, stvarno je teųko pronaći pravog prijatelja. Uvijek se sluųaju slatke i najljepųe priĉe iz daĉkog doba i djetinjstva, a ja svoje pamtim smjeųten u internatu. ųkolovao sam se u centru Vinko Bek u Zagrebu i tamo zavrųio osnovnu i srednju ųkolu. To ųto sam se ųkolovao, to je dobro, ali bio sam izoliran, jer bila je to specijalna ųkola za slijepo osobe.

Danas slijepo osobe odrastaju među svojim prijateljima i nisu

pa sam tako veĉ u drugom razredu osnovne ųkole poĉeo svirati klavir, a u ĉetvrtom i harmoniku, koju dan danas rado uzmem u ruke i zabavljam druųtvo.

UDRUGA JE MOJ DRUGI DOM

Nakon srednje ųkole vratio se naų junak ponovo u rodnu mu Bedekovĉinu, gdje ga je razveselilo sljedeće ųto mu se u ųivotu događa. Zaposlio se u Zagorki, tvornici cigle i crijepa i to na telefonskoj centrali. Iako su i tada postojale predrasude prema slijepim ljudima, kaųe da se relativno dobro snaųao. Bio je sretan i naravno ponosan ųto se kući vratio pun znanja. Ali, opet je nedostajalo ono neųto ųto ĉovjeku treba, a to su prijatelji. Ponovno

poduzeća u tri dijela. Viųe nisu trebali nikog na centrali. Viųe nisu trebali Zlatka. Puno vremena trebalo mi je da se naviknem na novonastalu situaciju. I sada, iako je proųlo 11 godina, joų ųalim za onim vremenima. No, kako to i ide u ųivotu, malo kiųe, malo sunca, pa opet malo kiųe, u mom rasporedu bilo je vrijeme za sunce. Predsjednikom Udruge slijepih postajem 2002. i od tada mi je to drugi dom.

NOVOST – ĆITAĆ ZA SLIJEPE

Zlatka je tako prije sedam godina izabralo ĉlanstvo na poĉasno mjesto. Udruga je u ono vrijeme bila u loųoj situaciji, s malo aktivnosti, nije bila toliko rasprostranjena. Iako je Zlatko bio njen

ĉlan od svog djetinjstva, ųivot mu se tada ponovno mijenja. Rad u Udruzi mu je nakon mirovine dobro doųao, ponovo je bio aktivan, zaposlen, vrijedan, a dani su mu poĉeli brųe prolaziti.

- Tih posljednjih godina ponovo se osjeĉam koristan, imam dosta duųnosti, puno kontakata, planova, pomaųem drugima i zadovoljan sam. Sastajemo se u Udruzi jednom mjesечно i kad se nađemo, osim druųenja, pjevanja, sviranja, igranja govornim pikadom i ųaha, koristimo druųenje i za svoje potrebe. Rjeųavamo probleme svojim ĉlanovima, naųa tajnica Viųnja piųe zamolbe, prezentiramo svima pomagala, razmiųljamo ųto poduzeti, na koje ĉemo se projekte javiti i koja pomagala joų pokuųati nabaviti. Pa tako smo i tog ĉetvrtka obiljeųavajuĉi Dan bijelog štapa predstavili jedno novo pomagalo – compact poent, ĉitaĉ za slijepo s govornom jedinicom.

Udruga je svoju aktivnost i djelotvornost dokazala javljanjem na natjeĉaj Ministarstva branitelja, obitelji i meĉugeneracijske solidarnosti kao i Ministarstva zdravstva, te iz tih sredstava kupila ĉitaĉ prije mjesec dana. Također sada postoje i mobiteli za slijepo osobe, zasigurno dobro pomagalo za onoga tko si to moųe priuųtiti. Pritiskom na gumb poruke se npr. ĉitaju automatski. Ako treba nekoj djevojĉki edukacija, Zlatko je voljan pomoći... eto vidite, voli se ųaliti Zlatko.

BILO MI JE ĆAST RUKOVATI SE S PREDSEDNIKOM MESIĆEM

Iako je s tim viųe nego zadovoljan, san naųeg junaka je zbrinuti sve svoje ĉlanove, za njih nabaviti pomagala, a ne samo za Udrugu. Ta su pomagala jako skupa, a ĉlanova ima 170. Ćak ima mnogo ĉlanova koje osim sljepoĉe muĉe i druge bolesti ili nepokretnost. Udruga se posebno brine za njih, posjeĉuje ih, pomaųe i s novĉanom pomoći, boravkom u toplicama, raznim donacijama i bonovima. Ćesto organiziramo i brojne izlete. Poųto je cilj Udruge pobolųųanje uvjeta za slijepo ljude, kako bi vodili normalan ųivot, u to se ubrajaju i ti izleti, koji su im inaĉe uskraĉeni.

- Prometno smo i svi mi raz-

Zlatko na prijemu kod predsjednika Mesiĉa

dvojeni pa nas oni zblizavaju. Prije 5-6 godina susreo sam se i s predsjednikom RH Stjepanom Mesiĉem. Na Dan invalida organizirao je prijem za predsjednike i zastupnike invalidnih udruga Hrvatske. Bila mi je ĉast rukovati se s predsjednikom, ali smatram da i druųtvo i predsjednik premalo brinu o slijepim osobama. Tome u prilog ide i ĉinjenica da je Hrvatska pri dnu ljestvice zbog doplatka na sljepoĉu, s ovim se problemom borimo veĉ 12 godina. Slijepo osobe ipak imaju potrebe koje drugi nemaju. Da bismo mogli normalno ųivjeti – ili treba kupiti pomagala, ili platiti pratitelja. Neophodno je potroųiti mnogo viųe novaca za svakodnevne kućanske aktivnosti, kao ųto su jednostavni kućanski poslovi - pranje i ĉišćenje po kući, peglanje, kuhanje, te sitni kućni popravci koje svakodnevno obavljamo, a da toga nismo ni svjesni, a slijepa osoba mora zatraųiti pomoć druge osobe i nerijetko za to i platiti. Također je neophodna pomoć u odlasku u banku, poųtu, kupovinu i sl.

Pogotovo je videća pomoć neophodna kad je rijeĉ o nekim specijaliziranim kupovinama kao ųto su kupovina odjeće, obuće, kućanskih aparata i sl. Tako su meni prijatelji pratitelji kad me voze dva puta tjedno na probe muųkog zbora Magdalenić, te zbora Gjaljski. Redovito nastupam i na smotrama, sveĉanostima u ųupaniji. Također sudjelujem u Udruzi invalida Bedekovĉina, u zboru ųuųlek. Koliko aktivnosti, pomislit ćete.

A na to ĉu vam odgovoriti, da sam joų uvijek usamljen i da mi nedostaju prijatelji. Iako mi glazba ispunjava vrijeme, iako iz sveg srca volim prijateljima zasvirati harmoniku, mislim da sam glazbom premalo postigao i moųda je sljepoĉa razlog tome. Neostvorena ųelja mi je jednog dana nastupiti na Krapinskom festivalu, kao i na Zagorskoj krijesnici. Ipak, napamet moći

otpjevati bez nota u tenoru, nije mala stvar. A note, pretpostavljate, nisu na Brailleovom pismu. Probe tako zahtijevaju dodatni napor kako bih mogao pratiti druge, pratiti dirigenta...

TUųAN SAM ųTO NAS JOų DISKRIMINIRAJU

Sloųit ćete se sad sa mnom, Zlatko ima obitelj, posao, rado putuje i uųiva u kulturnom ųivo-

Zlatku i prijateljima Udruga slijepih drugi je dom

tu. I još uvijek su mu otvorena vrata za prijatelje. A pošto se sve više zahuktava predsjednička utrka, Zlatko je progovorio i o svom mandatu. Nije u potpunosti zadovoljan učinjenim za svoju Udrugu, ali ističe da mu je savjest čista no nije sve bilo niti je u njegovim rukama.

- No kakav bi to predsjednik bio kad ne bi primijetio da smo aktivniji iz dana u dan, u Udruzi se članovi svakodnevno mogu služiti pomagalicama, uspjeli smo svi zajedno urediti našu prostoriju, pokrili smo pola krova, uredili i hodnik, kupaonicu, nabavili namještaj, kupili štednjak, hladnjak, tv, liniju... Sve to je dobrodošlo... Moram spomenuti i dobru suradnju sa sličnim udrugama u našem gradu kao i u županiji. Zadovoljni smo i sa županijskom pomoći koja podržava naš rad, a pomoći nikad dosta ni od grada Krapine. Naše potrebe možda jesu specifične, ali zato navike odaju sasvim jednostavne i drage ljude.

Kad našeg junaka upitate što još voli raditi, kaže da obožava slušati radio i čitati krimice. Volio bi i kad bi se zakonom o zapošljavanju konačno riješio problem zapošljavanja slijepih, jer u ovo moderno vrijeme slijepi osobe ne mogu ući u trku za radno mjesto ravnopravno s ne-invalidom, pa čak i s većinom drugih kategorija invalidnosti. A kad se zakonski preduvjeti

ostvare trebalo bi više raditi na poboljšanju uvjeta života slijepih kroz organiziranje različitih

edukativnih radionica i tečajeva. Potrebni su tečajevi svakodnevnih vještina i samostalnog

kretanja, kreativnog provođenja slobodnog vremena, te svega onoga što bi jednoj slijepoj osobi omogućilo što ugodniji život s hendikepom sljepoće koji je jedan od najtežih hendikepa, a u Hrvatskoj pogađa oko 5800 osoba.

- I za kraj ću reći ovako, nisam nesretan što ne vidim, jer sam se na to već navikao, ali sam tužan jer nas drugi još uvijek diskriminiraju.

I da se malo i našalimo, još si nisam pronašao životnu družicu, pa ako neku ženu muči mogu li se sam odjenuti, da joj olakšam, odgovor je - da.

Pjesma koju najčešće pjeva

Navek smo vu Svetom trojstvu

To se mora znati
Vino piti, Boga štitat
Z Marom leći spati.
Denes jesmo, sutra nismo
Sveto pismo kaže
Još se niko nije vrnul
Znači da ne laže.... kv

MINI MLJEKARA VERONIKA - Ilica, Put Matije Gupca 5, 49216 Desinić, Tel. 049/343-686

Mini mljekara

Veronika

Iz srca Hrvatskog zagorja, dio netaknute prirode na Vašem stolu. Mini mljekara Veronika nudi asortiman kvalitetnih mliječnih proizvoda proizvedenih od domaćeg mlijeka na tradicionalan način;

SVJEŽE MLJEKO, SIRUTKA, STEPKO, SVJEŽI I POLUTVRDI SIREVI, TEKUĆI I ČVRSTI JOGURTI, SLATKO I KISELO VRHNJE, MLJEČNI NAMAZ, KAJMAK, MASLAC...

Zdravlje na dohvat ruke

Primorsko-goranska županija – najbolja!

U Krapini je u odličnoj organizaciji održano 14. po redu Državno športsko natjecanje veterana i dragovoljaca domovinskog rata Republike Hrvatske „Krapina 2009.“

Članovi Podružnice Udruge veterana i dragovoljaca Domovinskog rata Krapinsko-zagorske županije, bili su, od 2.-4. listopada, domaćini 14. Državnog športskog natjecanja veterana i dragovoljaca Domovinskog rata Republike Hrvatske. Natjecanje je, formalno, počelo okupljanjem 1.200 natjecatelja iz svih hrvatskih županija i Grada Zagreba, nakon svečanog mimohoda ulicama grada, na igralištu Srednje škole Krapina. Bio je to najveći, tradicionalni, godišnji skup hrvatskih branitelja.

Ugodan i lijep boravak u Krapini, uz zahvalu za sve ono što su učinili za svoju domovinu, nadahnuto im je poželio, u duhu tradicionalnog zagorskog pozdrava - Dobro mi došiel prijatelj, Branko Bolfek, predsjednik Županijske podružnice UDVDRA.

Bolfek je isto tako naglasio, govoreći u kraju koji je domaćin ovog natjecanja: - Da našu Hrvatsku nosimo u srcu i duši dokazali smo u Domovinskom ratu na više načina. Med svoje smo brege i u svoje domove primili mnoge prognanike i izbjeglice. Pružali smo svekoliku potporu mnogim akcijama na ratištima, organizirali smo narodnu zaštitu, a u samoj obrani domovine sudjelovali smo od prvih dana agresije izvršavajući borbene zadaće od Vukovara, Dubrovnika do Karlovca. Zagorci su se borili za Hrvatsku tamo gdje je bila ratom ugrožena... S područja

Krapinsko-zagorske županije evidentirano je oko 11.200 branitelja, a najviše njih, oko 6.500 prošlo je kroz sastav 103. brigade Hrvatske vojske.

Pozdravljajući sve okupljene general-pukovnik Đuro Dečak, posebno je naglasio kako se u ovaj kraj, u kojem nije, kako se to kaže, pukla puška, iz Domovinskog rata nije vratio 81 Zagorac. Oni su na raznim ratištima svoj život ugradili na oltar naše domovine. Nikada nećemo zaboraviti kako su prilikom podizanja hrvatske zastave na kninskoj tvrđavi bili i Zagorci.

Natjecatelje su pozdravili krapinski gradonačelnik Josip Horvat i župan Siniša Hajdaš Dončić, a božji blagoslov udijelio im je krapinski župnik vlč. Tomica Šestak. 14. Susret i sportska natjecanja dragovoljaca i veterana Domovinskog rata "Krapina 2009." otvorio je Tomislav Ivić, ministar obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti. Tom je prilikom, uz ostalo, rekao: - Želim još jednom zahvaliti svima vama na onome što ste činili u onim sudbonosnim godinama. Da nije bilo tisuće života i prolivene krvi nikada ne bi bilo neovisne, suverene, slobodne, demokratske, a sutra i europske Hrvatske. To je vaša zasluga i na to trebate i morate biti ponosni i nitko vam taj ponos ne može uzeti. Stoga je i obaveza svake državne vlasti, posebno skrbiti i voditi brigu o onima koji su vlastitom krvlju stvarali slobodu i našu neovisnost.

I s ponosom mogu reći da je u proteklih 5,5 godina zajedno s vama, zajedno s udrugama koje su vas predstavljale država itekako kroz novi zakon o pravima hrvatskih branitelja, te kroz druge propise vodila primjerenu skrb o hrvatskim braniteljima i njihovim obiteljima te o stradalnicima Domovinskog rata. To je bilo tako i bit će tako i dalje, bez obzira na trenutne teškoće, na ovu globalnu krizu, na recesiju koja, naravno, ima odraza i u Hrvatskoj..."

Veterani su se natjecali u sportskim disciplinama: streljaštvo (streljana Krušljevo Selo), boćanje (u Zagrebu), stolni tenis i kuglanje (u Zaboku), šah, mali nogomet, povlačenje užeta i elektronski pikado - za žene sudionice Domovinskog rata (u Krapini).

Nakon što su sumirani svi rezultati, pojedinačno i ekipno, na zajedničkoj večeri, u sportskoj dvorani Srednje škole Krapina, proglašeni su i najbolji na natjecanju. Prvo mjesto osvojila je Primorsko-goranska županija, drugi po rezultatu bili su predstavnici Vukovarsko-srijemske županije, a treće mjesto pripalo je domaćinima - Krapinsko-zagorskoj županiji.

Da podsjetimo, ovo natjecanje održava se na način da mu je svake godine domaćin druga županija. Prvo je održano u Čakovcu 1996., a domaćin 15. Državnog športskog natjecanja veterana i dragovoljaca Domovinskog rata Republike 2010. godine bit će veterani i dragovoljci Požeške-slavonske županije.

Tekst i fotografije: Drago Kozina kv

Uzvanici, na središnjem dijelu gledališta prilikom početka natjecanja koje je otvorio Tomislav Ivić, ministar obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti

Sudionici natjecanja, njih 1.200, bilo je postrojeno na igralištu Srednje škole Krapina. Dio svečanog otvaranja ispunio je Ivica Pepelko s pjesmom Rane devedesete

Natjecatelji s područja Krapinsko-zagorske županije

Pehare najboljima dodijelio je general-pukovnik Đuro Dečak, predsjednik Udruge veterana i dragovoljaca Domovinskog rata Republike Hrvatske

Početak sezone izgledao je impresivno, a ambicije i planovi krapinskog Zagorca težili su ka mogućem osvajanju prvog mjesta u četvrtoj ligi i povratku u treću ligu. Ali, već nakon nekoliko kola postalo je jasno da na površinu isplivavaju isti problemi koji su krapinski klub pratili i do sada. Naš novinar odgovara na pitanja o problemima u Zagorcu, o učinku trenera, svakog pojedinog igrača, ali i uprave kluba u dosadašnjem tijeku sezone

No, papir često govori jedno a sportska realnost izgleda sasvim drugačije. Sve ove konstatacije trebalo je pretvoriti u stvarnost na zelenom tepihu četvrtoligaških terena. Isprva je sve krenulo prema očekivanjima.

NAKON NEKOLIKO KOLA PRVE NAZNAKE NEZADOVOLJSTVA

U prvom kolu gostovalo je kod uvijek neugodnog Trnja. Iako je zbog teških grešaka suca Kneževića osvojen

odlazi kući samo s jednim bodom. Neki su već tada, nakon trećeg kola, počeli postavljati pitanja o orkestriranoj sudačkoj uroti protiv Zagorca.

Iako je tako nešto u tom trenutku bilo teško tvrditi, svi su ostali začuđeni činjenicom da Zagorec ima tako loš sudački tretman, a jedan je od definitivno najambicioznijih klubova u ligi. Četvrto kolo značilo je i vječiti zagorski derbi, jer u Krapinu je dolazila zabočka Mladost. No,

je tu utakmicu slučajno snimala televizija. Nakon Ravnica sve je izgledalo sjajno, čak i pomalo euforično, iako se nismo mogli oteti dojmu da je Zagorec bez problema, da nije bilo nekoliko teških sudačkih pogrešaka, mogao nakon pet kola imati stopostotni učinak.

KOLA PREBRZO KRENULA NIZBRDO

I to bi bila ona ljepša strana priče. U tom trenutku sezone Zagorec je drugi na tablici s 11 bo-

Može li NK Zagorec do vrha?

Svi su s velikim nestrpljenjem čekali početak prvenstvenog nadmetanja u IV. HNL i prve prvenstvene minute krapinskog Zagorca. Ambiciozni nagovještaji nove sportske politike novog sportskog direktora Jurice Leljaka, dovođenje nekoliko renomiranih i dokazanih nogometnih imena (Robert Regvar, Tomislav Kantolić, Davor Presečki) bili su svojevrsna garancija zanimljive i interesantne nogometne jeseni u Krapini. Ostalih velikih promjena

u klubu, budući da je na mjestu prvog trenera ostao iskusni Franjo Pužin, nije bilo. Gledajući sa strane, izgledalo je da je sve konačno na mjestu. Iznimno jaka momčad koja je dodatno pojačana, ambiciozni novi sportski direktor, iskusni trener, stabilna uprava i ne baš jaka liga sugerirali su da Zagorec može pucati na najviše domete.

Bez imalo pretjeranog lokal patriotizma mogli smo konstatirati da je ovakav Zagorec po svemu jedan od favorita za osvajanje četvrte lige.

samo bod, a sudac je nakon toga bio kažnjen s tri utakmice nesuđenja, nitko nije bio nezadovoljan jer je Zagorec izgledao više nego dobro. U drugom kolu Zagorec se dodatno raspucalo, a novoligaš Dobra Sveti Petar otišao je kući sa sedam primljenih komada. U trećem kolu je zagorski derbi u Bedekovčini. Suci, pogotovo pomoćnici Vlaisavljević i Jurić, ponovno teško oštećuju Zagorec poništavanjem dva regularna pogotka (Miličević u 30, i Kunštek u 88 minuti), pa Zagorec

bio je to derbi samo na papiru. Zabočani su deklasirani i otišli su kući sa sedam golova u mreži. U sljedećem petom kolu, na teškom gostovanju kod Tekstilca Ravnice, Zagorec prikazuje najbolju utakmicu, ne samo ove sezone, već, možemo to slobodno reći, budući da Zagorec pratimo punih 20 godina, najbolju utakmicu u posljednjih nekoliko godina. Velemajstorski gol Marjanovića postignut na toj utakmici još bi se mjesecima vrtio na raznim TV postajama da

dova uz čak 14 postignutih i samo dva primljena gola. Nažalost, već tada, iako je rezultat ukazivao na nešto drugo, iz svlačionice su dopirale različite informacije. Počelo se pričati o neslozi unutar momčadi, o tome da su neki predodređeni na mjesto u momčadi, o nekorektnim načinima sastavljanja momčadi, o ovim ili onim miljenicima, pa čak i o neslozi unutar klupske uprave. S druge strane, igrači su svojim stavom počeli pokazivati prvo da ne poštuju sami sebe (inače

bi se odgovornije ponašali u široj javnosti, a ne da dobar dio njih provodili cijele dane kartajući se po kaficima), drugo, da ne shvaćaju realnost vremena u kojem se živi (inače ne bi kao igrači u četvrtoj ligi očekivali da mogu živjeti isključivo od treniranja i igranja u Zagorcu u kojem dobivaju iznose kojih se ne bi posramili ni mnogi utjecajni i moćniji klubovi), treće, da ne poštuju svoje kolege u momčadi (inače iz svlačionice ne bi konstantno izlazile priče o neslozi i ljubomori igrača).

U takvoj klimi, čekao se samo prvi kiks pa da rezultati krenu nizbrdo. Svi zajedno, ponajviše igrači, počeli su zaboravljati činjenicu da danas svi igraju nogomet te da se samo ozbiljnim te poštivnim pristupom igri i protivniku može doći do pobjede. Bahatost i prepotentnost brzo se počela osvećivati. Poraz u Kupu od Gaja iz Mača, iako kažu neki da su ponovno krivci bili

koja je došla bodriti svoje pulene. Crveni karton Marjanovića u 90. minuti susreta, te očekivana kazna od pet utakmica neigranja, samo su potvrdili psihičku rastrojenost momčadi i potpuni nedostatak koncentracije igrača oko važnosti projekta uspostave jakog i moćnog Zagorca o kojemu se govorilo na početku sezone.

Nakon toga doslovno dolazi do raspada sustava. Prvo se gubi od Sloge Gredelj 0:3, a potom od Radnika u Sesvetama 1:5. Postalo je očigledno da je projekt stvaranja velikog Zagorca počeo doživljavati svoj debakl već u jesenskoj polusezoni.

NOVI TRENER – OČEKIVANA REAKCIJA UPRAVE

Brza intervencija sportskog direktora Jurice Leljaka i dovođenje novog trenera Željka Koića očekivana je reakcija uprave. Dotadašnji trener Franjo Pužin više jednostavno nije mogao

Igrači koji većinu slobodnog vremena provode po kaficima, a sa osmjehom napuštaju teren nakon poraza, ne poštuju sebe, a samim tim niti klub.

suci, nagovjestio je crne dane krapinskog kluba u ovoj sezoni. Nažalost, taj je poraz olako shvaćen, iako su pravi poznavatelji nogometa već u tom trenutku vidjeli sve igračke, ali prije svega, sve psihološke nedostatke krapinske momčadi. Prava kulminacija potiskivanih negativnosti iz bila je na vidjelo prilikom gostovanja golubovečkog Schidela u Krapini. Na toj utakmici šestog kola ovogodišnjeg prvenstva Zagorec je pokazao sramotnu igru, potpunu bezidejnost momčadi pa čak i nepoštovanje domaće publike

vratiti momčad koja je iz dana u dan sve više tonula. Logično da se nakon svega postavljaju neka pitanja. Mnogi koji poznaju nogomet reći će da su događanja u Zagorcu nešto što je očekivano, te da su ona samo posljedica dugogodišnje nebrige za ovu sportsku instituciju. Drugi će razlog za neuspjeh pronaći u nesreći te lošem sudačkom tretmanu krapinskog kluba. Treći će kriviti trenera, igrače ili nekog člana uprave itd. Igrači su po njima potpuno izvan razine kluba za koji igraju, trener je po njima podložan ma-

Željko Koić - mlad i ambiciozan trener

Bilo je za očekivati da će nakon posljednjih događanja, prije svega rezultata, u krapinskom Zagorcu netko morati platiti ceh. Kao što je u nogometu uvriježeno – ceh je platio trener. Franjo Pužin smijenjen je s dužnosti prvog trenera, a na vruće mjesto prvog čovjeka krapinskog kluba sjeo je Željko Koić, do-

sadašnji pomoćni trener Hrvatskog dragovoljca. Radi se o ambicioznom i obrazovanom mladom treneru kojemu je rad u krapinskom Zagorcu prije svega velika prilika za osobno i stručno dokazivanje. Iza njegova dovođenja stoji cijela uprava kluba, a za njegovo dovođenje posebno se založio šef struke – sportski direk-

tor Jurica Leljak. Prve su reakcije igrača po svemu sudeći pozitivne. Izvrsna je klima na treninzima a ostvarene su i dvije pobjede, kod kuće protiv drugoplasirane Dubrave i u gostima protiv Ogulina. Time je crni niz definitivno prekinut. Ostalo će pokazati vrijeme. Klupa krapinskog Zagorca posljednjih je godina rijetkima donijela sreću.

nipulacijama određenih ljudi sa strane, a uprava nema autoriteta nametnuti stabilnu politiku vođenja kluba u kojoj će se u svakom trenutku znati tko što radi i čije je koje mjesto u klubu.

Istina je, vjerojatno, sve navedeno - pomalo. Igrači uopće nisu svjesni veličine kluba za koji igraju, važnosti nogometa u društvenom životu Krapine te, naposljetku, svih blagodati koje imaju igrajući nogomet u Zagorcu. Njihova mjesečna primanja drugi ljudi krvavo zarađuju radeći osam sati, pa i više, dnevno (neka porazgovaraju s radnicima u tekstilnoj ili trgovačkoj branši). U pravu su oni koji tvrde da oni koji sa srcem ne nose dres Zagorca svoju sreću mogu potražiti odmah negdje drugdje a neki su igrači Zagorca,

nažalost, sa smješkom odlazili s terena u trenucima kada je njihov klub u kontinuitetu gubio te padao na ljestvici. Trener Pužin iskusan je sportski djelatnik, ali u ovoj momčadi prepunoj teških ega pojedinih igrača, ali i ega onih koji smatraju da su pretplaćeni na igranje u Zagorcu, jednostavno nije mogao nametnuti svoj autoritet. Njegov je odlazak zato logičan slijed sportske sudbine svakog trenera koji gubi u kontinuitetu. S druge strane, nikako da se rad uprave kluba konačno učini transparentnim te da se u javnosti konačno stvori slika o časnosti rada u instituciji kao što je Zagorec.

Stabilna uprava, uprava koja svoj autoritet prenosi na sve djelatnike kluba, a koja isti crpi iz partnerske suradnje s

ključnim financijerima kluba, Gradom Krapinom te gradskim firmama, neophodno je potrebna u projektu moćnog i utjecajnog Zagorca. U cijeloj toj priči grad Krapina, koji za sada, uz gradske firme, jedini ozbiljno stoji iza projekta Zagorca kao stožerne nogometne institucije Krapinsko – zagorske županije, pokazuje i više nego dovoljno strpljenja. Redovito se dotiraju novci za gradski sport pa tako i za Zagorec, a radi se o sredstvima koja su za ovu razinu (četvrta, pa i treća liga) i više nego zadovoljavajuća. Ostalo mora osigurati sposobna i organizirana uprava kluba. Bez ovako posloženih odnosa Krapina i Krapinsko – zagorska županija još dugo će sanjati nogomet na razini ostalih u Hrvatskoj. kv

Kantolić i Malagorski jedini potpuno zadovoljili

Malagorski (u potpunosti zadovoljio); Šemnički (slab); Vidović (rekli bi Dalmatinci – igra na refule); Majcen (može i mora bolje); Kantolić (ispunio očekivanja uprave, najbolji strijelac kluba i najbolji igrač kluba u prvih devet kola), Marja-

nović (načelno odličan, ali suspenzija zbog crvenog kartona daje mu negativnu ocjenu); Malarić (kapetan se uvijek trudi, ali u ovoj sezoni nije najbolji); Kunštek (solidan i najbolji u veznom redu); Medved (može bolje), Ivanović (solidan);

Miličević (prenervozan, loš); Regvar (razočarenje; igrač takve reputacije mora pružiti više).

Trener Franjo Pužin (nije nametnu svoj autoritet - smijenjen)

Novi trener Željko Koić (ambiciozan, a ostalo će pokazati vrijeme)

Sezona 2009/2010. - Strijelci

Igrač	Prvenstvo	Kup	Prijateljske	Ukupno
KANTOLIĆ TOMISLAV	6	3	6	15
REGVAR ROBERT	4	6	3	13
MALARIĆ MARIO	3	0	7	10
MARJANOVIĆ MARKO	5	1	1	7
PRESEČKI DAVOR	0	3	0	3
IVANOVIĆ IVAN	2	0	0	2
KUNŠTEK DARKO	0	0	2	2
MILIČEVIĆ GORAN	0	0	1	1
NOVAČKI NIKOLA	0	1	0	1

Najuspješnija generacija - legendarna 1974

Kad govorimo o nogometu u Zagorju nemoguće je ne spomenuti NK Rudar iz Mihovljana. Ovaj klub bogate povijesti osnovan je daleke 1937. godine na inicijativu ondašnjeg uč-

je svim stanovnicima Mihovljana ali i okolnih mjesta bio jedina zabava. Ne možete vjerovati, ali kod nas je svaka utakmica bila popraćena s tisuću do dvije tisuće ljudi. Tada igrati u toj momčadi, kad su oči ci-

pularan najbolje nam govore podaci da je u klubu negdje oko 1955. godine igralo i po nekoliko članova iste obitelji. Tako je igralo šestero braće Bartolić, četvorica Komořeca, dva Korenića, dva Pušelja i dva

U vrijeme kad se nogomet igrao iz zadovoljstva, a plaća je bila čast da se igra u voljenom klubu, u malenom zagorskom mjestu Mihovljan pisala se jedna od najljepših sportskih priča

daru napisao je najsjanije stranice povijesti kluba. Godine 1970. klub ulazi u Zagorsko - varaždinsku ligu, gdje i dalje nastavlja izvrsnim igrama, pa uskoro kroz kvalifikacije ulazi u Zagrebačku zonu, gdje postiže najzapaženije rezultate u svojoj povijesti. Tako se u to vrijeme natjecao s danas poznatim klubovima kao što su Slaven Belupo, Međimurje, Karlovac, Inter Zaprešić...

- U to vrijeme mi smo definitivno poslije Vartek-

kakvog se samo može poželjeti, „mešter od lopte“, kak smo mi znale reći, on je bio vođa tog tima, veliki igrač, ali i čovjek. Bila je to stvarno sjajna generacija, ponos našeg mjesta. Onda vam se to sve polako počelo raspadati, došlo je do smjene generacije, otvorilo se dosta novih klubova u okolici i čim imate manju koncentraciju kvalitetnih igrača odmah rezultat pada.

Mihovljanski Rudar danas teško preživljava, iako

vršila na sedmom mjestu 1.ŽNL, na početku sezone malo smo zakazali pa nismo bili plasirani visoko, ali pitajte koga želite i svi će vam reći da smo mi igrali najljepši nogomet - oslikava stanje u klubu ambiciozni i marljivi predsjednik Stiven Medvedec. - Stariji pioniri i juniori ušli su nam u viši rang. Senior-ska momčad nam je trenutno prva, stariji pioniri imaju takvu koncentraciju kvalitete u momčadi kakve nije bilo uistinu duže vrijeme. U klubu se kvalitetno radi, ali jedina prava financijska sredstva nam osigurava općina (Mihovljan). Bez pomoći većih sponzora nismo u mogućnosti ni razmišljati o višem stupnju natjecanja, iako bismo to rezultatski mogli ostvariti. Trenutačno u klubu

imamo oko 80 igrača, 4 uzrasta, veliki su to troškovi. Predsjednik kluba sada sam drugu godinu i mogu bez pretjerivanja ustvrditi da stvari idu nabolje. Posebno sam ponosan da uz ovakva sredstva osiguravamo svim igračima normalne uvjete za rad.

U mihovljanskom Rudaru uvijek je bilo taletiranih igrača, ali veći problem uvijek je bio kako ih zadržati. Susjedni klubovi s većim budžetom konstantno odvođe najkvalitetnije igrače, no to je sudbina siromašnih klubova.

- Teško se mi možemo nositi sa susjednim momčadima po finacijskim sredstvima - nastavlja Medvedec. Ipak mi svake godine za naše okvire imamo jaku momčad, a ove godine čak nam je došlo

Vrlo talentirana momčad Starijih pionira

nekoliko kvalitetnih pojačanja. Moram i istaknuti da imamo kvalitetne trenere, posebice tu mislim na trenera prve momčadi Ivana Šemničkog. Uz to imamo po mojem mišljenju i najkvalitetnijeg stopera 1.ŽNL, Krešimira Kuternika. Dobri smo, ali da bismo bili još bolji trebamo finacijsku pomoć sponzora, ali naravno i po-

dršku naših uvijek vjernih navijača.

Stiven Medvedec i sam je nekada bio aktivan nogometaš. Ističe da je ponosan voditi klub uz kojeg je posebice vezan.

- Finacijski je jako zahtjevno voditi klub, pošto sam i sam najveći sponzor kluba poslije Općine - ističe. - Na sreću mogu reći da dobro surađujem

s načelnikom Bartolićem pa je sve to lakše. Tako se moram pohvaliti da je ovogodišnje „Miholjskih dana“ organizirao naš klub Rudar. U sklopu „Miholjskih dana“ organizirali smo i memorijalni malonogometni turnir „Krunoslav Vučković“ u spomen na našeg igrača i najveću zvijezdu NK Rudara, pokojnog Rajka Posavca. kv

NK Rudar „rudnik“ nogometnih talenata

telja Ivana Kušeka. Iako je nakratko za vrijeme Drugog svjetskog rata prestao s radom ubrzo je ponovno pokrenut, tada na inicijativu Mirka Klarića, ali i uz veliko htijenje stanovnika Mihovljana.

- Klarić je bio posebice interesantna osoba - kaže član nekadašnje „zlatne generacije“ Mijo Bartolić, legenda mihovljanskog nogometa. - Predsjednik Klarić u to je vrijeme igrače vozio na gostovanja vlastitim kamionom pa kako bi ih bolje motivirao cijenu povratka je naplaćivao pobjedom. Sve je nekada bilo drugačije, nogomet

jede jedne zajednice uprte u tebe i tvoje suigrače, bila je čast ali i jedna velika odgovornost. Ljudi su uistinu živjeli za te nedjeljne utakmice.

- Moramo se pohvaliti da su i danas utakmice našeg kluba najposjećenije u 1.ŽNL, uz ovakva minimalna sredstva koja imamo to nam uistinu mnogo znači. Ako od prodanih karata pokrijemo troškove sudjenja odmah nam je lakše - uključuje se u razgovor mladi predsjednik i bivši igrač kluba Stiven Medvedec.

Da je nogomet u Mihovljanu uistinu bio po-

Seniorska momčad NK Rudara

Klarića.

Kad je u Mihovljan za trenera doveden Petar Vučković mnogo toga se promijenilo. Za svojih 18 godina provedenih u Ru-

sa, Zagreba i Dinama bili najjači klub u ovoj regiji. U Zagorju nam nije bilo ravnih - priča dalje Mijo Bartolić. - Nažalost pokojni, Rajko Posavec, bio je igrač

i dalje ne nedostaje talentiranih igrača, a rezultat je na visokoj razini. Jedva spajaju kraj s krajem.

- Naša seniorska momčad prošle je godine za

Prijateljska utakmica NK Rudar - NK Zagreb - Slijeva na desno: Ilić, Picak, Vaha, Ljubek, Suša, Korenić, Dračić, Pavlica, Bartolić, Bubanj, Pavlek, Stanišić, Pisk. ČUČE: Klevisar, Tanković, Pušelj, Kovač, Burek, Bartolić, Karas, Bartolić, Puljčaw, Pušelj, Svavko

Slijeva na desno - Predsjednik kluba - Stiven Medvedec, Krešimir Kuternik (kapetan), trener Ivan Šemnički

Čitajte nas i dalje...

Krapinski vjesnik iznimno je tražena novina. Svih 5000 primjeraka nestane u danu. Svoj primjerak možete besplatno uzeti u jednoj od trgovina. Hvala vam na povjerenju, sugestijama, pismima i pozivima. Uglavnom hvalite teme koje obrađujemo. Želimo biti još sadržajnije još zanimljiviji. I dalje vas poziva-

mo na suradnju, izrecite ideje i prijedloge, probleme iz svog kraja, podsjetite nas na zanimljive ljude.

Telefon:

049 372 665

E-mail:

krapinski-vjesnik@radio-krapina.hr

KRAPINSKI vjesnik

Kako sigurno do novina

Nažalost neki od Vas nisu uspjeli do Krapinskog. Tijekom mjeseca primjerak Vas čeka na info-punktu ispred naše redakcije. Također, ukoliko ste izvan Zagorja, ili želite Krapinski vjesnik primati na kućnu adresu, popunite slijedeću narudžbenu.

Ime i prezime (ili naziv tvrtke):

Broj pošte i mjesto:

Telefon:

Molim Vas da mi Krapinski vjesnik dostavite poštom na gore navedenu adresu.

Obavezujem se uplatiti troškove poštarine i otpreme u iznosu od **10,00 kuna po primjerku**, po primitku uplatnice.

K Krakom d.o.o.
za obavljanje komunalnih usluga
Gajeva 20, 49000 Krapina

- DISTRIBUCIJA PITKE VODE
- ZBRINJAVANJE OTPADA
- UREĐENJE GROBLJA
- ZBRINJAVANJE OTPADNIH VODA
- UREĐENJE JAVNIH PLOČIŠTA
- PARKING
- TRŽNICA I SAJAM
- UREĐENJE I ČIŠĆENJE ODLESA
- GRABEVENSKI RADOVI

VIŠE OD 50 GODINA S VAMA

Tel: 049 382 700, Fax: 049 382 709, e-mail: krakom@krakom.hr, www.krakom.hr

GRADSKA PEKARNICA
Pekom
KRAPINA d.o.o.

**DUGOGODIŠNJA TRADICIJA -
GARANCIJA KVALITETE PEKARSKIH PROIZVODA
GRADSKPE PEKARNICE PEKOM - KRAPINA**

Među proizvodima u trgovinama možete pronaći razna ukusna peciva kao što su: žemlje, hambli, uljna peciva, lizike, klipići, pereci, lepšnje, štangice, pletenice, pužiči, a u ponudi također proizvode kruha: vikend, krapinski kruh, zagorski kruh, blagdanski kruh, francuski kruh.....

MOJE JE IME NEČUJNO

Isabelle Jarry

Preporučuje Vesna Gregurović,
ravnateljica Gradske knjižnice Krapina

S dolaskom jeseni većina poslova na otvorenom je završena, kraći i hladniji dani više nas vuku u kuću. Pravo je vrijeme da u knjižnici posudimo knjigu koja će nam olakšati

privikavanje na život u zatvorenom. Možda je jedna takva i ona koju je 2004. objavila spisateljica Isabelle Jarry, a koja je kod nas prevedena ove godine i objavljena u nakladi Frakture pod nazivom Moje je ime nečujno (J'ai nom sans bruit).

Glavni lik romana je Marie Pons kojoj se nakon iznenadne smrti muža, profesionalnog fotografa, bezobzirno preokrene ustaljeni red i temeljne vrijednosti kojima se u životu rukovodila. Ova žena, pjesnikinja po vokaciji, navikla na udobnost velegrada, materijalno obilje, tehnološka pomagala, okružena francuskim intelektualcima, filozofima, književnicima, i sama umjetnica riječi, biva primorana iseliti iz unajmljenog stana u kojem je do tada živjela. Socijalna služba joj oduzima petogodišnju kćerku Nisu, a nju, nesprennu, izbacuju na ulicu. Ovdje, u ružnici pariških sutevena, u društvu s klošarima, živi u potpunom siromaštvu i ekstremnoj usamljenosti. Pokušavajući sakupiti komadiće svoga bića, doživljavajući svojevrsnu duhovnu smrt, jedna i smetena, okružena panikom koja joj pomućuje moć rasuđivanja, ni jema od užasa, bez snage da na

bilo što utječe, strahuje da će izgubiti ono što umire posljednje nade. Nade da će joj ikad vratiti njeno dijete, da će ikad više biti sposobna pisati, hrabrost u borbi za opstanak u otuđenom velegradu, u kojem mnoštvo i buka prikrivaju surovu usamljenost koju do tada nije primjećivala. Prepuštena slučaju, živeći od danas do sutra upoznaje Pariz koji pripada gubitnicima: podzemlje, prljavštinu, hladnoću i glad.

Provodeći tjedne i tjedne na ulici u dubokoj korotničkoj tuzi zbog gubitka muškarca kojeg je najviše voljela i zbog razdvojenosti od djeteta, preispituje samu sebe i ustanovljava da ništa ne zna raditi, da nema nikakva životnog iskustva potrebnog za preživljavanje u ovoj surovosti, da su je svi dotadašnji prijatelji napustili, a rodbina okrenula leđa.

Stoga joj se najboljom čini odluka da ode na selo u kojem njen pokojni muž ima napuštenu roditeljsku kuću. No, život na selu za nju je još traumatičniji. Tamo kao da, osim magle i tišine, gotovo nitko ne živi. U kući nema hrane, struje, plina, vode. Zbog hladnoće spava u svojevrsnom gnijezdu načinje-

nom od nešto deka, jastuka i odjeće, hrani se konzervama i bobicama pronađenim u prirodi. Neljubazna prodavačica kruha u deset kilometara udaljenom gradiću jedina je osoba s kojom se susreće. Potreba da piše poeziju sasvim nestaje, čak i sposobnost govora jenjava. Ne može se sjetiti imena najbanalnijim predmetima kojima je okružena. Neće valjda sići s uma, pomišlja.

Neće, naravno da neće! Upravo suprotno. Udaljena kilometrima od predmeta bez kojih joj se život činio nezamislivim, bez naslonjača, para cipela, automobila, zlatnih naušnica, jasno vidi u kakvom nas otuđenju drži potrošačko društvo. Odbacivanje, prijezir, mržnja s kojom najednom gleda na te predmete, na tu nepokretnu materiju bez duše, na njenu beskorisnost, bezvrijednost i prekomjerno značenje koje ono poprima u očima većine u društvu dovodi Marie do rotacije duha i čula. Jedino pitanje koje izranja na površinu u tom metežu i neredu jest: kako pobjeći, odnosno, ima li povratka s onu stranu zrcala?

Možda i nama Merienina priča pomogne da sami za sebe ustanovimo odgovor? kv

Ukoliko ste u zadnjih dva tjedna koraknuli u prostor Gradske knjižnice Krapina, mogli ste zapaziti da je nekoliko kvadrata bijelog stropa prekrilo nebesko plavetnilo sa svih devet planeta Sunčevog sustava. Novi „vizualni identitet“ knjižnice, na neki je način diktiran središnjom temom manifestacije „Mjesec hrvatske knjige 2009“, posvećenoj Međunarodnoj godini astronomije. No, vratimo se mi mjesec dana unatrag, u rujansko poslijepodne četvrtog četvrtka u četiri sata. S obzirom na veliki interes učenika

astro-igraonice. Naime, učenicima su se pojasnili najbitniji astronomski pojmovi, a nakon upijanja novih spoznaja o svemiru, astronomima, astronautima, galaksijama, pa i crnim rupama, gradivo smo utvrdili igrom pantomime i pictionaryja. Smijeh i galama prelama se dječjim odjelom uslijed glumljenja rakete ili crtanja Marsovca. Planeti su ostali kao šećer za kraj, ali ipak nisu bili „peace of cake“. Nije mala stvar napraviti Sunčev sustav, pa niti milijardu puta umanjena maketa ne nastaje preko noći. S velikim entuzijazmom bacili

Astro radionice na dječjem odjelu

za radionice, podijelili smo je u tri termina, što se na kraju pokazalo čak i potrebnim, jer je izrada Sunčevog sustava, kojeg smo si dali u zadatak, zahtijevala nekoliko faza. No, ozbiljan rad je uslijedio tek nakon astro-informiranja, ali i

smo se na „svemirski posao“. Planete su vrlo dobro odglumili, odnosno izdržali baloni, preko kojih smo smjesom brašna i vode lijepili novinski papir (i tako u nedogled lijepili), tehnikom poznatijom pod nazivom – kaširanje. Najslađi posao pri-

pao je zadnjoj grupi učenika koji su pomnim biranjem boja i nijansi nastojali vjerno prikazati površinu svakog planeta.

Znajući da će se interes za svemir i astronomiju zahuktati u „Mjesecu hrvatske knjige“, pa će se nizati predavanja,

gostovanja i projekti vezani uz 500.-u obljetnicu Galilejevog otkrića teleskopa, preduhitrili smo ostale i do otvorenja manifestacije, planeti su se našli raspršeni u „univerzumu prizemlja“ GKK.

Vesna Šaronja kv

Radovi u studenom

Kompostom valja snabdjeti grmove ribize, maline, vočke, a sitnom luku treba dati čađe. Trajne biljke treba podrezati, a korijen zaštititi pokrivanjem kompostom.

Mrkvu, ciklu i celer treba izvaditi iz zemlje i oprezno im odrezati zelene dijelove. Provjeravamo da li smo iskopali sve dalije, gladiole i kane. Pelcerima (grančicama dugačkim 20 cm) mogu se razmnožiti ribiz, bazga, ljeska i cvjetno grmlje). Treba ih samo staviti u mješavinu pijeska i rastresite zemlje na mjestu gdje je u vrtu zavjetrina. Da bi ste u proljeće imali cvijeće posadite lukovice narcisa i tulipana. Sada se može napraviti i visoka gredica.

VISOKA GREDICA

Već je odavno poznato i potvrđeno, visoka gredica svojim

plodnim tlom, donosi mnogo zdravih i lijepih plodova. Za ovaj intenzivan način uzgajanja plodova osobito se interesiraju vlasnici malih vrtova, jer ova je gredica osobito preporučljiva onima koji žele na istoj površini proizvoditi više povrća nego do sada.

Sad je trenutak za njeno pravljenje, jer ima obilje materijala za izradu. U proljeće će se na suncu brzo ugrijati i biti spremna za rane sjetve i sadnje.

Kako se radi visoka gredica

Prvo joj odredimo mjesto. Važno je da bude na suncu, po mogućnosti sjever-jug po dužini. Položaj u pravcu istok-zapad manje se preporuča zbog velike vrućine na južnoj strani, a sjene na sjevernoj. Ši-

U studenom radovi u vrtu uglavnom se odnose na spremanje i pripremu za zimski odmor, no imate li vrste poput kelja, kupusa prokule imat ćete izvor svježeg povrća. Prije prvog mraza treba u svjetlu, negrijanu prostoriju unijeti, ružmarin i lovor. Ostalo trajno bilje: timijan kadulja, pelin, sitan luk, metvica...mogu ostati vani

rina gredice treba iznositi do 150 cm. Dužina se određuje po želji, odnosno koliko imamo prostora i materijala.

Prvo treba pripremiti materijal - krupne vrtno otpatke kao što su grane i grančice drveća, grmlja, debele stabljike sunčokreta i slično, treba nasjeći na manje komade. Treba pripremiti i dovoljno mješovitog lišća i nabaviti nešto treseta. Ako gredicu radite na mjestu gdje je rasla trava, morate odstraniti gornji sloj sa travom i busenju složiti na hrpu u blizini. Radite li gredicu na jednoj od postojećih, odstraniti ćete 25 cm humusne zemlje, napraviti gomilu i pokriti plastikom. Za dovoz materijala treba oko gredice položiti nekoliko dasaka i tako zaštititi njenu okolinu da ne bude zgažena.

Kao donji sloj treba u sredinu iskopanog prostora staviti najgrublje vrtno otpatke, odrvenjele dijelove biljaka. Taj drenažni sloj mora biti gust, a visok oko 50 cm. Preko njega dolaze isječeni komadi travnjaka, s tim što se busene trave polaže okrenuto prema dolje. Ako ih nema, može se uzeti 15 cm debeli sloj mješovitih vrtnih otpadaka, koje treba posuti zemljom. Površinu izravnati lopatom i pri tome formirati gredicu u obliku humke. Zatim dolazi sloj mješovitog lišća koje mora biti vlažno. Preko njega treba posuti 5 cm zemlje i lopatom dobro potapkatati sa svih strana. Sljedećih 5 cm čini grubi kompost sa što više kišnih glista, a onda tanji sloj treseta. Na kraju, gredicu treba pokriti sa 15 cm debelim pokrivačem od vrtno zemlje, pomiješane s kompostom. Ako komposta nema dovoljno, poslužiti će dodatak treseta ili nekog organskog gnojiva. Treset nema nikakvu hranjivu vrijednost za biljke, jer to nije gnojivo, ali zadržava vlagu u zemlji i njegova rastresita struktura potiče na-

predovanje korijena.

Sada se lopatom gredicu daje konačni oblik. Do proljeća će se malo slegnuti, pa će biti visoka oko 75 cm. Potreban je još samo materijal za pokrivanje, da bi se zaštitio i ubrzao razvoj živih bića u zemlji, naročito kišnih glista. Za to se mogu upotrijebiti vrtni otpaci, lišće, slama ili stare vreće.

Prednosti visoke gredice

Zahvaljujući većoj obradivoj površini i zagrijavanju zemlje iz sredine, gdje se odrvenjeli biljni otpaci pretvaraju u humus, količine prinosa, kvaliteta i otpornost veći su nego na niskim gredicama. Na visokoj gredici siju se i sade mješovite kulture. Toplina je u toploj gredici najveća prve godine, a zatim postupno opada, dok je sloj humusa sve deblji. Poslije pet, šest godina taj sloj taj sloj visok je 30 cm. Naravno biljkama treba kod sadnje redovito dodavati kompost oko korijena, kako se prinosi ne bi smanjili.

Prilikom sadnje treba voditi računa da veće biljke, mogu otežavati i ometati zalijevanje i branje sitnijeg povrća. Zato treba biljke koje rastu u visinu saditi na gornjem dijelu gredice, a niže sa strane i dolje.

Prednosti visoke gredice u odnosu na obične su:

- zemlja je u sredini i na kosoj površini gredice toplija i omogućava raniji početak sjetve i sadnje

- površina je povećana i time su omogućeni veći prinosi, naročito prvih nekoliko godina

- humus se na ovoj gredici brže proizvodi, zemlja je rastresitija i zato se korijenje biljaka brže i bolje razvija

- visoka gredica daje prvoklasnu biološku plodove

- rad je znatno olakšan jer čovjek se više ne mora toliko saginjati. kv

Željko Tomašinjak

U cvijeću treba znati uživati

Pripremio Drago Kozina

Obitelj Tomašinjak iz Male Erpenje - prvo mjesto

Po nagradu, u dogovoreno vrijeme, u ime obitelji došao je gospodin Željko Tomašinjak. No, nije bilo problema, saznati nešto o ovoj obitelji koja je po mišljenju onih koji su ocjenjivali uređene okućnice, osvojila prvo mjesto.

- Cvjećarstvo je naša ljubav već dvadesetak godina. Kad velim naša onda mislim prvenstveno na suprugu Mirjanu, te na kćerku i sina. Da bi se uspelo u uređenju okućnice, to je odraz obiteljskog stava, a on proizlazi iz zadovoljstva koje osjećaš kad nešto radiš za svoju dušu. Cvijeće ne možeš gajiti na silu.

Kako komentirate dobivenu nagradu?

- Dobivena nagrada godi. Svakome je lijepo kad je ono što radite vrednovano. No, da se pohvalim, reći će gospodin Željko, zamijećeno je to već i na razini naše općine Krapinske Toplice, gdje smo isto tako osvajali nagrade. Naravno, ne uređujemo okoliš radi nagrada, već iz spomenute ljubavi prema cvijeću.... Kad se sve sabere, ispada da supruga odradi najveći dio. Svatko ipak ima svoje zaduženje, ali i želju i volju, odraditi nešto umjesto onoga koga nema doma. Najljepše u svemu je što svake godine možete unijeti u taj naš okoliš nešto novo. Tako za iduću

godinu, planiramo dio okućnice urediti u stilu stare vodenice.

Željka Smrečki, Radoboj - drugo mjesto

Željka Smrečki iz Radoboja, odnosno njezina obitelj, jer da nije bilo te pomoći teško da bi bilo nešto od osvajanja drugog mjesta.

- Iskreno, potrebno je vremena i što je najvažnije strpljenja i ljubavi. Bez toga, gotovo ništa zapaženijeg nije moguće ostvariti, pa ni uspješno izgajati cvijeće. Za uspjeh u uređenju balkona i okućnice potrebna je obiteljska podrška, a toga kod nas ne nedostaje. Drago mi je da ljudi sve veću pažnju pridaju uređivanju svojih okućnica. Naravno, to uvjetuje i način života. Na žalost, pogotovo na selu, ima domaćinstava koja ne uređivanju okućnice. Tome nije razlog nemarnost ili izostanak želje, već jednostavno mnogi to fizički ne mogu zbog životne dobi.

- Što vas, potiče da u tome uestajete?

- Ima li što ljepše od trenutka odmora na lijepo uređenoj terasi. To su i momenti zapažanja. Uvijek može biti ljepše, važno je uvidjeti gdje nešto nadopuniti, što bolje uspijeva, ne bi li u nekom dijelu okućnice cvijeće neke druge boje još ljepše upotpunjavalo ukupnu sliku. Bez ulaganja sve se to ne može ostvariti, pri tom mislim i na novčano izdvajanje za kupnju sadnica. Obzirom da u kućnom

Uručivanjem nagrada, koje su osigurali tvrtka Pre-sečki grupa iz Krapine, Poljoprivredna zadruga Sveti Križ Začretje i Poljoapoteka Plod Krapina, završena je akcija "Tražimo najljepše vrtove i okućnice" koju je pokrenuo i provodio naš magazin. Bila je to prilika za razgovor s predstavnicama nagrađenih obitelji

proračunu, mnoge druge stvari moraju imati prioritet, ipak još uvijek uspijemo odvojiti nešto novca i za rožice. Veliki poticaj bila mi je bila prva nagrada, prije tri godine, od Općine Radoboj. Do tada sam naime mislila da sve to nitko ni ne zamjećuje, a ispalo je obratno.

Volim posebno ruže, kao i sve ono što se može nabaviti na našem tržištu, ali primjećujem sve je manje tradicijskog cvijeća. Mislim da bi se to više trebalo popularizirati, jer ono nije tako zahtjevno. Konačno, ne bi ni to cvijeće preživjelo do naših dana, naše bake nisu imale toliko mogućnosti i vremena. Nekad je najveći problem bio nedostatak vode. Ona se, pogotovo, ljeti znala donositi iz udaljenih bunara i onda se itekako šparalo s trošenjem.

Iako je u ovom slučaju bitno cvijeće, ipak, na kraju, zamolili smo gospođu Željku da nam nešto kaže i o sebi.

- Radim u Kotki, kao krojačica u krojnici. Hvala Bogu, radimo i dalje, vele da će biti dosta posla i da, za sada, ne trebamo strahovati za svoju budućnost. No, vidjet ćemo, mi s optimizmom na to gledamo, kao i na ostalo. Valjda će sve biti u redu.

Julijana Drašković, Druškovec, Hum na Sutli - treće mjesto

Trećenagrađenu Julijanu Drašković, pitali smo kome pripadaju zasluge za nagradu?

Dio zasluga za urednu okućni-

cu, pripada i mojim kćerkama. Da bi se u nečemu uspjelo, s tim treba živjeti od malena. Kad je tako onda neke stvari postaju dio vas i ako je drugačije nije dobro. Znači, ako ste odrasli u nekom rascvjetanom i uređenom okolišu, onda to postaje normalno. Za mnogo toga mi smo zahvalni našim roditeljima, koji su nam usadili neke navike i ljubav. Mi smo više okrenuti tradiciji. Pobornica sam toga i nekako mi je teško prihvatiti novine koje se unose u naše zagorsko podneblje. Naravno sve zavisi i o tome gdje vam se nalazi kuća i dvorište, što ih okružuje, jer ne može to biti nekakav otok sam za sebe, već dio neke cjeline. Opredjelila sam se za starinske vrste i za to sam već u našoj općini Hum na Sutli dobila priznanje. Cvijeće, ono starinsko možda je manje osjetljivo ili ga mi, zapravo, dobro poznajemo, pa znamo kada ga i kako treba tretirati. Neko cvijeće će bolje uspijevati ako po njemu, kako se to kaže, stalno nekaj prčkate, dok drugo nešto takvo ne podnosi. Isto tako, kad je o okućnici riječ, treba znati gdje što staviti, jer sve četiri strane kuće sunce ne obasjava istim intenzitetom. Zapravo, u svemu treba znanja do kojeg je najbolje doći vlastitim iskustvom.

- Radite u Stražaplastici, kako usklađujete svoje vrijeme, jer svi ga imamo premalo.

- Za sada nekako ide, a za cvijeće se mora naći vremena. Kad si nervozan nema boljeg lijeka za opuštanje. kv

Željka Smrečki i Julijana Drašković

JEDINSTVO d.d. KRAPINA

- stambeni, uredski i sanitarni kontejneri
- specijalni kontejneri za smještaj telekomunikacijske i elektroopreme
- kontejnerski objekti za škole, dječje vrtiće, poslovne prostore, trgovine
- trapezno profilirani aluminijski i pocinčani limovi za pokrove i fasade
- metalne konstrukcije i montažne hale

- oprema za ceste; cestarinski prijelazi, naplatne kućice, zidovi za zaštitu od buke i vjetrova, benzinske postaje
- zemljani radovi, građevinarstvo
- iznajmljujemo:
 - zatvorene i otvorene prostore za proizvodnju i skladištenje; opremljene svim infrastrukturnim priključcima
 - kontejnere

JEDINSTVO d.d., Mihaljekov Jarek 33, 49000 Krapina • tel.: **049 374 100, 374 111** • fax: **049 374 109, 374 199**
 Podružnica **TPM-MIHALIĆ**, M.Gupca 39, Pojatno • tel.: **01 3393 640, 3393 740, 3393 913** • fax: **01 3393 682**
 E-mail: jedinstvo@jedinstvo.com, pmd-jedinstvo@kr.t-com.hr • web: www.jedinstvo.com

GRADSKA PLINARA KRAPINA

za distribuciju i opskrbu plinom

Gradska plinara Krapina d.o.o.
 F.Galovića 5
 49 000 Krapina
 Tel: 049 / 301-973
 Fax: 049 / 301-972
www.gpk.hr

DEŽURNA SLUŽBA
 00-24 h
 Broj mobitela
 091 / 371- 1718
 099 / 371- 1718

HOROSKOP

Piše **Marta Marija Serdar**
 Tel. **01 24 20 813**
 Mob. **098 21 08 56**

OVAN
21.03. – 20.04.

LJUBAV: Ovaj mjesec za vas će biti buran, a to se neće odraziti na vaš ljubavni život. Znat ćete odijeliti svoju privat-

nost od posla.

POSAO: Neke situacije mogu vas zateći nesprijetno. Mogli bi doživjeti razočaranje od drage osobe u poslu. Novonastale promjene neće bitno utjecati na sadašnji status, no mogu vas udaljiti od zacrtanih ciljeva.

ZDRAVLJE: Pazite na prehranu, nedostatak vitamina.

LAV
23.07. – 22.08.

LJUBAV: Uživat ćete u ljubavnom skladu koji ništa neće pomutiti. Čak će vam poći za rukom zainteresirati partnera za

teme koje smatrate važnima i čije sadržaje već neko vrijeme želite podijeliti s njim.

POSAO: Nezaposleni će biti aktivniji u traženju posla. Moguć je prijedlog suradnje. Prije nego donesete odluku razmislite o svim čimbenicima. Zamke su moguće.

ZDRAVLJE: Mogle bi vas mučiti probavne smetnje i bol u želucu.

STRIJELAC
22.11. – 21.12.

LJUBAV: Odnosi s ukancanima bit će sve samo ne skladni. Rasprave će se vrtjeti oko svakodnevnih navika, a ni jedna od zavedenih strana neće pokazivati u želju za zapuštanjem i pomirenjem. Kriza je neizbježna.

POSAO: Pred vama je naporan radni tjedan ispunjen brojnim obavezama. Osim što ćete biti pretrpani već postojećim zadacima poslodavac će vas dodatno opteretiti. Tražite adekvatnu nagradu.

ZDRAVLJE: Vaše noge pate, opustite ih u ugodnoj anatomskej obući.

BIK
21.04. – 21.05.

LJUBAV: Telefonirat ćete sa simpatijom kako bi održali ljubav na daljinu. Družiti

ćete se s prijateljima kako bi se osjećali ugodno i opuštano.

POSAO: Pojavit će se strah od materijalne nesigurnosti i neizvjesnosti. Iako ćete pomno razraditi strategiju, imat ćete osjećaj da negdje zapinete, da se nikako ne uspijevate izvući iz poslovnih problema. Pazite na detalje koji vas mogu neugodno iznenaditi u ugovorima.

ZDRAVLJE: Moguće su srčane tegobe i tlak.

DJEVICA
23.08. – 22.09.

LJUBAV: Smanjit ćete potrebu za analizom svojih odnosa, pokušati odabrati srcem, pustiti bivšu

ljubav u svoj život i praštati. Mnogi od vas mogli bi sresti osobu koja će zauzeti bitno mjesto u vašem životu. Moguć brak.

POSAO: Vaši će prijedlozi biti podržani i lako ćete pridobiti kolege i nadređene za svoje poslove. Ostavljat ćete snažan dojam na sugovornike, biti uvjerljivi i uspješni u izlaganju. Slijedi vam novčana nagrada.

ZDRAVLJE: Dobro.

JARAC
22.12. – 20.01.

LJUBAV: Odnosi koji već neko vrijeme vise o tankoj niti konačno će postati stabilniji. Iskren razgovor s partnerom, pomoći će vam

u namjeri da riješite nesuglasice. Budite taktični. **POSAO:** Malo je tko tako savjestan i predan u poslu kad se radi o većoj zaradi. Novac vam je jako bitan u životu. Brzo i efikasno obavljate zaduženja koja su vama dana, no vi se snađete i druge uposlite.

ZDRAVLJE: Treba kontrolirati živce, tlak, probava i hormone.

BLIZANCI
22.05. – 21.06.

LJUBAV: Nove ljubavi počinjat će poslije dugih prijateljskih razgovora. Prijateljstvo i osjećaj da dijelite vrlo sličan svjetonazor bit će ono što će u konačnici presuditi i gumuti vas u nečiji zagrljaj. Čuvajte se zauzetih udvarača.

POSAO: Neposredni ste i svojim otvorenim izjavama stječete simpatije drugih. Mogli biste ostvariti poslovne ciljeve i steći naklonost posebno od autoriteta.

ZDRAVLJE: Dišni putovi su osjetljivi na promjene temperature.

VAGA
23.09. – 22.10.

LJUBAV: Brinete oko situacija na koje nemate nikakvog utjecaja. U ljubavnom životu opterećivati ćete se partnerovim potrebama pa bi vam jedna njegova nesmotrena izjava mogla pokvariti cijeli tjedan.

POSAO: Činiti će vam se da vaši rezultati prolaze nazamiječeno u korist nekih kolega. Možda ćete i biti u pravu, no na duge staze vi odnoseste pobjedu. Druge nećete promijeniti stoga mijenjajte sebe.

ZDRAVLJE: Živci su vam napeti!

VODENJAK
21.01. – 18.02.

LJUBAV: Ako ste slobodni bit će to raspoloženi za nova poznanstva, lako ćete pristupiti suprotnom spolu i uživati u pažnji brojnih udvarača.

POSAO: Nećete dopustiti da išta omete vaš napredak. Dođe li do kakvih komplikacija spremno ćete prići njihovom rješavanju, telefonskim pozivom ili traženjem usluge riješit ćete svaki problem pred kojim se nađete.

ZDRAVLJE: Neke stare rane mogle bi se vratiti, a ako ih preduhitrite neće se razviti.

RAK
22.06. – 22.07.

LJUBAV: Ljutit će vas partnerova sitničavost, sve teže ćete s njim pronalaziti zajednički jezik, što će prouzročiti često nesuglasice i svađe.

POSAO: Očekuje vas brz napredak, ali uz cijenu gubitka i znatne količine energije. Često ćete biti umorni i skloni naglim reakcijama, a takvo raspoloženje odrazit će se na vašu djelotvornost. Dobro pogledajte tko od vaših suradnika ne zadovoljava mjesto na kojem se nalazi.

ZDRAVLJE: Emocionalno ste poljuljani i imunitet vam je slab.

ŠKORPION
23.10. – 21.11.

LJUBAV: Vrlo ste privlačni i šarmantni, stoga je pravi trenutak za nove ljubavne doživljaje. Samci će biti romantični, zbog čega mogu lako nasjesti na obećanja jedne karizmatične osobe. Trajna veza na pomolu.

POSAO: Nedostatak financijskih sredstava, primorat će vas da počnete malo ozbiljnije razmišljati o štednji i pronalaganju dodatnog posla. Mnogi će se morati odreći nekog luksuza. Privedite neke pregovore kraju.

ZDRAVLJE: Ništa zabrinjavajuće, no pazite na unos masnoća.

RIBE
19.02. – 20.03.

LJUBAV: Nakon nesuglasica koje ste imali s partnerom, mnogi od vas će shvatiti da vam je stalo do njega i sve se više truditi da ne ugroze svoju vezu nepromišljenim postupcima ni burnim reakcijama.

POSAO: Pristup poslu mogao bi vas uvući u ozbiljne probleme. Nakupit će vam se previše obaveza koje već neko vrijeme odgađate stoga vam neće preostati ništa drugo nego da dobro zasučete rukave.

ZDRAVLJE: Upalni procesi mjehura, jajnika, ušiju itd.

Više od 700 tisuća žitelja Hrvatske službeno je siromašno, kaže Državni zavod za statistiku. Razlike između bogatih i siromašnih regija, gradova i građana i dalje se povećavaju. Najveće je pogoršanje u sjevernoj Hrvatskoj i Slavoniji. U godinu dana Hrvatska je izgubila 48 tisuća radnih mjesta, a analitičari predviđaju da će do kraja 2010. biti 300 tisuća nezaposlenih. U pitanju rada na crno, kaže Ana Knežević, predsjednica SSSH-a, nije učinjeno ništa i danas taj rad na crno proračunu odnosi 12 milijardi kuna! Ne radimo dovoljno, a prosječna dob umirovljenika nam je 50 godina. Osim toga, čak 73 tisuće građana starih od 35 do 49 godina već je u mirovini!

Da sve bude još gore Europa pokazuje na nas uprtim prstom da smo neradnici, dangube, da za vrijeme posla volimo hvatati hladovinu. Navodno smo super umjetnici u krađi radnog vremena za ispijanje najraznovrsnijih „kavica“. Istraživanja pokazuju da se u Hrvatskoj popije godišnje 22.500 tona kave! Još je strašnije da hrvatski građani provedu čak 2,25 milijuna sati na dan sjedeći u kafićima i ispijajući kavu!

nije teško svakodnevno dokazivati te tvrdnje. Nema zemlje u suvremenoj Europi, kojoj se želimo pridružiti, a u kojoj su kafići danonoćno puni. U radno vrijeme u Dublinu, Londonu, Berlinu... naći ćete u kafićima tek nekog turistu, a u nas ćete teško pronaći slobodno mjesto. Pa, tko onda radi?

U žitelja Hrvatske posljednjih su se godina razvijale dvije gotovo ekskluzivno hrvatske kolekcionarske strasti. Otkako je u siječnju 2006. stupio na snagu Pravilnik o ambalaži i ambalažnom otpadu, krenula je najraširenija kolekcionarska akcija, ona za siromašne – skupljanje plastičnih i staklenih boca i limenki. I dok su u akciju odmah krenuli oni najtanjeg džepa, obespravljeni, ostavljeni, na rubu gladi, umirovljenici u starosti od 60 do 70 godina, konkurencija je postajala sve žešća. Danas boce skupljaju i siromašni, nezaposleni tridesetogodišnjaci, ili pak studenti koji na taj način zarađuju za „besplatno“ školovanje. Strašno je kada u ponoć u Zagrebu vidite mladu ženu koja za sobom vuče trogodišnju djevojčicu i skuplja boce ispred disko klubova. A potresne su i tragične scene kada ljudi pri kraju svog životnog vijeka moraju ući u klub kontejneraša i kopati po smeću da bi preživjeli.

Još je strašnije i tragičnije što su u Hrvatskoj mnogo duže na sceni oni opasni kolekcionari crnog novca, mafijaši svih boja, bliski vrhu vlasti, dugoprsti srebrojupci, koji se ne libe da nasmiješenog lica, bez maski na glavi otimaju što stignu. Svjedoci smo kako se afere u poznatim državnim tvrtkama smjenjuju kao na tekućoj vrpici, kako je svakim danom sve više imena poznatih tobožnjih menadžera i velikih poslovnih znalaca, koji su gurnuli prste duboko u kriminal. Hrvatska elektroprivreda, Hrvatske autoceste, Podravka...samo su najnovije kolekcionarske mafijaške priče. Ti prepredeni luftiguzi i šminkeri bez pokrića bo-

Lijepa Naša - mafijaša i kontejneraša

Piše Milivoj Pašiček

gato i sjajno žive na plećima građana Hrvatske i bez otimačine i lopovluka. Jer, eto nižerangirani direktor Hrvatske elektroprivrede dobiva čak 6.500 kuna mjesečno samo za najam podstanskog stana! A ono što je nestalo iz Podravke i drugih tvrtki zahvaljujući takvim „sposobnim“ i svjetski plaćenim šmekerima mjeri se desetina-ma milijuna eura!

I kako onda zamjeriti običnom malom čovjeku, kako volimo nazivati one koji su odavno ispod svih životnih prosjeka, kada novi krizni porez naziva haračem. Jer doista je nemoralno da harač plaćaju i oni koji zarađuju samo pola prosječne plaće! Zašto trebaju jednako plaćati

samo u četiri mjeseca, uz sva primanja i razne dodatke na saborsku plaću, uzeo i 46.000 kuna na račun putnih troškova. I prođe mi kroz glavu kako mnogi dobri i poštteni radnici s obiteljima ne zarade tu svotu niti za godinu dana.

Ma, mene zanimaju kolekcionari koji pljačkaju otkrivena lica, koji otimaju, koji osiromašuju ovu zemlju za koju su mnogi časnici ljudi izginuli, a ništa im se ne događa. A godišnje ukradu autocestu od Zagreba do Splita! I ne zanima me iza čije se partijske knjižice skrivaju. Ojađen sam što se i neki novinari hvataju svjesno i nesvjesno u to kolo poslušnosti i podupiranja raznih nepočudnosti. Ojađen sam što ti novinarski ribiči u elektroničkim medijima ne koriste svoje suvremene pecaljke – mikrofone da bi i sami nešto rekli, komentirali, pitali. Oni su tu da od nekog partijskog dužnosnika „upecaju“ izjavu, i to je sve. Kao u lošoj novinarskoj predstavi s unaprijed podijeljenim ulogama - oni su pecaroši, a on je božanstvo u koje se ne smije dirati.

Ma, mene zanimaju kolekcionari koji pljačkaju otkrivena lica, koji otimaju, koji osiromašuju ovu zemlju za koju su mnogi časnici ljudi izginuli, a ništa im se ne događa. A godišnje ukradu autocestu od Zagreba do Splita! I ne zanima me iza čije se partijske knjižice skrivaju. Ojađen sam što se i neki novinari hvataju svjesno i nesvjesno u to kolo poslušnosti i podupiranja raznih nepočudnosti. Ojađen sam što ti novinarski ribiči u elektroničkim medijima ne koriste svoje suvremene pecaljke – mikrofone da bi i sami nešto rekli, komentirali, pitali. Oni su tu da od nekog partijskog dužnosnika „upecaju“ izjavu, i to je sve. Kao u lošoj novinarskoj predstavi s unaprijed podijeljenim ulogama - oni su pecaroši, a on je božanstvo u koje se ne smije dirati.

I zašto se onda treba čuditi kada je jasno da su kolekcionari mafijaši u uskoj vezi s kontejnerašima. Jer, baš su ih oni, mafijaši, svojim planovima kojima su potkradali Hrvatsku, i proizveli. U ovoj zemlji, u koju se zbog korupcije upire prstom s mnogih mjesta, jasno je da će kontejneraši i dalje skupljati boce, jasno je i da će se lopovi pokušati sakriti na razne načine, pa i pod zastavom partije, a što će ostali građani Hrvatske? Ponosni, pametni, kulturni, inteligentni, kao što običavaju za sebe reći, i dalje će uživati u primitivizmu s malih ekrana. Jer 25 posto tih ponosnih i pametnih gleda Gotovčeve, Trenutak istine, Farmu...i druge gadosti u kojima je moguće živjeti tuđe živote. A mogu čitati i novine i saznati što veli balkanska mega zvijezda Nikolina Pišek, oprostite voditeljica: „Ne volim da me diraju nepoznati ljudi, pa je Kiki jedina žrtva kad se zaželim masaže. Ako niste znali, Kiki je ronilac Kristijan Curavić, njezin dragi. I koga onda briga što je Lijepa Naša sve više država mafijaša i kontejneraša.“

Jedan, ali vrijedan!

Uštedite do 25% uz Obiteljski paket Croatia osiguranja

Obiteljski paket Croatia osiguranja!

Jedan, ali vrijedan: uključuje sve vrste osiguranja koje bi Vama i Vašoj obitelji mogle zatrebati.

Obiteljski paket uključuje:

- osiguranje kuće etažnog vlasništva stana od opasnosti požara i nekih drugih opasnosti
- osiguranje stvari kućanstva
- osiguranje od potresa
- kasko osiguranje
- osiguranje nezgode članova kućanstva
- individualno osiguranje od nezgode

Navedeni osnovni paket moguće je nadopuniti i drugim vrstama osiguranja.

Obiteljski paket

 CROATIA OSIGURANJE
osiguranje od 1884

AQUAE VIVAE d.d.

Poslovno-stambena zgrada u Krapinskim Toplicama, A. Mihanovića 3/h

- stanovi od 35 m² do 75 m²
- poslovni prostori već od 20 m²
 - uporabna dozvola
 - provedena etažacija
 - gruntovno čisto
 - vrhunska kvaliteta gradnje
- zgrada prilagođena za osobe s invaliditetom

kontakt:

Tel.: + **385 49 202 202**

GSM: **098 16 40 601, 099 22 22 099**